

پیشگوئی‌ها

در علائم آخر الزمان

نوشته

محقق مفسر
علّامه مصطفوی

هرگونه ترجمه ، کپی ، خلاصه و شرح سازی و غیره در کلیه آثار این مرکز ، شرعا
حرام و غیر مجاز بوده و مشمول قوانین میباشد

مرکز نشر آثار علامه مصطفوی

ثبت شده در تهران، لندن و قاهره
www.AllamehMostafavi.com

تمام حقوق این کتاب محفوظ و متعلق به مرکز نشر آثار علامه مصطفوی میباشد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيد المرسلين و
خاتم النبيين ابى القاسم محمد و آل الله الطاهرين المعصومين .

و بعد : این کتاب شریف محتوی روایات و احادیثی است در موضوع پیشگوییهای رسول اکرم (ص) و خلفاء معصومین او ، از حوادث و وقایعیکه در آخر زمان که نزدیک بزمان ظهور قائم آل محمد (ص) است ، ظاهر و واقع خواهد شد . احادیث این کتاب از صحاح و مسانید و کتب معتبره اهل سنت و اصول شیعه ، جمع آوری شده ، و پیش از نقل حدیث بنام کتابیکه مأخذ است و جزء و صفحه یا باب آن کتاب اشاره شده است .

نظر در این احادیث بهمه افراد مسلمین است از هر مملکت و کشور و شهری باشند ، و بلکه لحن برخی از روایات عمومیت داشته و شامل افراد مسلم و غیر مسلم هر دو میباشد .

پس احادیثی که در آنها تصریح بجمعیت مخصوص و یا محل معینی نشده است : نباید آنها را اختصاص بمورد مخصوصی داده و از عمومیت و شمول بیرون آورد . و روی همین لحاظ است که : ما در مقام ترجمه یا توضیح احادیث ، نخواستهایم آنها را با فرادی و یا محلی منطبق کنیم .

نظر ما در تأثیف این کتاب سه امر است .

۱- توجه بمقامات علمی و روش‌ضمیری و احاطه و آگاهی و بینایی حضرت رسول اکرم (ص) و خلفاء معصومین او است که چگونه وقایع چند صد سال و بلکه

بیش از هزار سال را با چشم روحانی مشاهده میکردند .

۲- پند گرفتن و موعظه اخذ کردن و بخود آمدن و بیدار گشتن افراد مسلمین است که بنقاط ضعف و انحرافات اخلاقی و عملی خود توجه کنند ، و در صدد اصلاح خود آیند ، و از مفاسد و انحرافات دینی به پرهیزند ، و با حکام اسلامی و قوانین الهی متولّ گرددند .

۳- توجه دادن افراد مسلم است بوجود مقدس و گرامی حضرت ولی الله اعظم و خلیفه رسول اکرم و پیشوای بزرگ روحانی که پس از غیبت طولانی ظاهر گشته و روی زمین را پر از عدل و داد خواهد فرمود .

و روی این مقصد است که ما در این کتاب جهاتی را منظور داشتیم :

۱- از صحاح و کتب درجه اول اهل سنت ، استفاده و نقل احادیث شده ، و بلکه روایات اهل سنت پیش از احادیث شیعه ذکر شده است .

۲- در مقام ترجمه و یا توضیح از مدلول مسلم حدیث تجاوز نکرده ، و هرگز اظهار نظر و تفسیر برآی نشده ، و کمترین نظر خاص و غرض مخصوص و کنایه‌گویی و بهانه‌جویی نداشتیم .

۳- از ذکر روایات مکرر که باختلاف اسناد در کتب حدیث نقل میشود خودداری کردیم ، و مقصود ما در این کتاب ذکر معنی و توجه بحقایق است ، نه اظهار فضل و اثبات حدیث و در اینجهت نقل حدیث از کتب درجه اول و معتبر فریقین برای ما کفايت است .

۴- روایاتیکه از نظر مفهوم روشن نبوده و یا نتیجه اخلاقی برای ما نداشت : از ذکر آنها صرف نظر کردیم .

۵- گاهی روایتی را که مفصل بود و کلمات آن خصوصیتی نداشت به ترجمه آن قناعت کردیم ، و یا مقداریکه با مقصود ما وفق میداد نقل کردیم .

طهران - حسن مصطفوی

۵۱/۸/۵ - شمسی

حضرت مهدی علیه السلام

الیواقیت و الجواهر (ج ۲ ص ۱۴۳) : و عبارت شیخ محیی الدین در باب ۳۶۶ فتوحات اینست : بدانید که ناچار مهدی (ع) خروج خواهد کرد ، لکن خروج نمیکند تا زمانیکه روی زمین پر از جور و ظلم شود ، پس پر میکند از عدالت ، و هرگاه باقی نباشد از مدت دنیا مگر یکروز : هر آینه خداوند آنروز را طولانی قرار میدهد تا این خلیفه حکومت کند ، و او از عترت پیغمبر اکرم (ص) و از فرزندان فاطمه (ع) است ، و جد او حسین بن علی (ع) و پدرش حسن العسكري پسر امام علی النقی پسر محمد التقی پسر امام علی الرضا پسر امام موسی الكاظم پسر امام جعفر الصادق پسر امام محمد الباقر پسر امام علی زین العابدین پسر امام حسین بن علی بن ابی طالب است ، نام او برابر نام پیغمبر خدا (ص) است ، و مسلمانان او را در میان رکن کعبه و مقام ابراهیم (ع) بیعت خواهند کرد ، در خلقت و شکل شبیه پیغمبر اکرم (ص) و از جهت خوی پایین تر از او است ، زیرا کسی بمرتبه آنحضرت نخواهد رسید ، خداوند متعال میفرماید : و انک لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ، و او گشاده پیشانی و وسط دماغش بلند است ، اهل کوفه بیشتر بآنحضرت اقبال میکنند ، و او اموال را در میان مردم بمساوی تقسیم کرده و از روی عدالت رفتار میکند ، و کسیکه درخواست مالی از او نماید : آنقدریکه میخواهد و تحمل دارد او را عطا میکند .

البيان للگنجی (الباب الثامن) قال رسول الله (ص) : المهدی منی أَجلَى
الجبهة أَقْنَى الأنف ، يَمْلأُ الأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوَارًا وَ ظَلَمًا ، يَمْلِك
سبع سنین .

رسول اکرم (ص) فرمود: مهدی از ما است، پیشانی گشاده و دماغ باریک است، روی زمین را پر از عدل میکند پس از پرشدن از جور و ظلم، و هفت سال حکومت میکند.

باز در باب سایع عشر نقل میکند، قال رسول الله (ص): المهدی رجل من ولدی وجهه کالکوکب الدُّرّی، اللونُ لَوْنُ عَرَبِیٍّ وَ الْجَسْمُ جَسْمُ إِسْرَائِیْلٍ، يَمَلِأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوَارًا، يَرْضِي فِي خَلْفَتِه أَهْلَ الْأَرْضِ وَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الطَّيْرُ فِي الْجَوَّ، يَمْلِكُ عَشْرِينَ سَنَةً.

رسول اکرم (ص) فرمود: مهدی مردیست از فرزندان من، چهره او چون ستاره درخشنده است، شکل و رنگ او عربی و بدن او مانند بنی اسرائیل تنومند و بلند است، روی زمین را پر از عدل میکند پس از پرشدن از جور و ظلم، و راضی میشوند در حکومت او اهل آسمان و اهل زمین و پرندگان فضا، و بیست سال خلافت او ادامه پیدا میکند.

و در باب خامس و عشرين ميگويد: و اما باقى بودن آنحضرت، پس دلائلی از كتاب و سنت وارد شده است، أمّا كتاب: سعيد بن جبیر در تفسير آيه شريفه - ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون - ميگويد: مراد حضرت مهدی از فرزندان فاطمه (ع) ميباشد. و مقاتل و اصحاب او نيز در تفسير آيه - و انه لعلم للساعه - ميگويند: مراد حضرت مهدی است که در آخر زمان ظهور میکند، و پس از او علامات قیامت ظاهر گردد. و أمّا سنت: در همین كتاب احاديث صحیحه ای نقل شد.

اسعاف الراغبين (باب ثانی) و در برخی از آثار است که: مهدی در سالهای وتر

(فرد) ظهور میکند، مانند یک و سه و پنج و هفت و نه، و پس از آنکه در مکه عقد بیعت او محکم شد بسوی کوفه حرکت میکند، سپس سپاهیان خود را در شهرها متفرق و تقسیم نماید، و هر سالی از سالهای حکومت او بمقدار ده سال میباشد، و سلطنت او بمشرق و مغرب میرسد، و خزانی زمین بر او کشف شود، و خرابیها را آباد میکند. و مُقاتل و تابعین او، در آیه شریفه (وَإِنَّهُ لَعَلَمُ لِلسَّاعَةِ) گفته‌اند که شأن نزول آن درباره حضرت مهدی است. و در روایتی وارد شده است که حکومت او چهل سال میباشد، و در روایت دیگر بیست و یک سال، و در روایتی دیگر چهارده سال است. و ابن حجر در رساله (القول المختصر فی علامات المهدی المنتظر) میگوید: روایات مربوط بهفت سال مشهورتر و بیشتر است، و ممکن است احادیث مختلف را باین نحو جمع کنیم که: حکومت آنحضرت از لحاظ ظهور و قوّت اختلاف پیدا میکند، شدت ظهور و قوّت آن مدت هفت سال میشود، و امتداد آن بطور کلی چهل سال، و ظهورش بطور متوسّط بیست و یک سال خواهد بود.

کمال الدین (باب ما أخبر به النبي ص) قال رسول الله (ص): المهدی من ولدی، اسمه اسمی و کُنیته کُنیتی، أشبہُ الناس بی خلقاً و خلقاً، تكون له غيبة و حیرة حتی تضل الخلق عن أديانهم، فعنده ذلك يُقبل كالشهاب الثاقب، فيملأها قسطاً وعدلاً كما ملئت ظلماً وجراً.

رسول اکرم (ص) فرمود: مهدی از فرزندان من و نام او مطابق نام من و کنیه او کنیه من میباشد، و او شبیه‌ترین مردم است از جهت خلقت و خوی بمن، و برای او غیبت و حیرتی خواهد بود که مردم در غیبت او از راه حق منحرف خواهند گشت،

و در اینهنگام مانند شعله تندي روی خواهد آورد ، و روی زمین را پس از پر شدن از ستم و تعدی از داد و عدالت پر خواهد کرد .

مؤلف : در این موضوع کتابهای مفصلی از علمای اهل سنت و شیعه تألیف شده است ، و ما در کتاب (الحقائق فی تاریخ الاسلام) بابی در این موضوع منعقد کرده و بنحو اجمال روایات واردہ در صحاح و کتب درجه اول اهل سنت را نقل کرده‌ایم ، با آنجا مراجعه شود .

پیشگویی از رسول اکرم (ص)

بطوریکه از روایات و اخبار واردہ فهمیده میشود : رسول اکرم (ص) گاهی از جریانهای آینده و از وقائع و حوادثیکه برای ملت اسلامی رخ خواهد داد ، خبر میداد ، و مخصوصاً نسبت به بعضی از اصحاب خود توجه و عنایت بالخصوصی داشت .

تهذیب ابن عساکر (ج ۴ ص ۹۴) عن حذیفة قال: لَقَدْ حَدَّثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ص) بِمَا يَكُونُ حَتَّىٰ تَقُومَ السَّاعَةِ .

و یروی : حَطَبُنَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) قَائِمًا بِمَا يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، مَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتُهُ عَنْهُ .

حذیفه میگوید : رسول اکرم (ص) از همه حوادث و جریانهایی که تا روز قیامت پدید خواهد شد مرا خبر داده است .

و باز روایت میکند : پیغمبر اکرم (ص) در حالیکه ایستاده با ما سخن میگفت ، از همه حوادث و وقایعیکه تا روز قیامت پیدا خواهد شد ، ما را خبر داد ، و من

یکایک از همه آنها پرسش کردم.

مختصر التذکره (ص ۱۱۳) روى الترمذى عن أبي سعيد الخُدري قال : صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بنا رسولُ اللهِ (ص) صلاةً العصر، ثُمَّ قامَ حَطِيباً فلمَ يَدْعُ شَيْئاً يَكُونُ إِلَى قِيامِ السَّاعَةِ إِلَّا أَخْبَرَنَا بِهِ، حفظَهُ مَنْ حفظَهُ وَنَسَيَهُ مَنْ نَسَيَهُ.

ابوسعید گوید : رسول اکرم (ص) نماز عصر را با ما خوانده و پس از آن قیام کرده و شروع بسخن فرمود ، و چیزی از حوادث را که تا روز قیامت پیش آمد خواهد کرد فروگذار نکرده و همه را بما خبر داد ، و بعضی از ما آنها را حفظ کرده و بعضی فراموش کردهند .

مؤلف مختصر التذکره پس از نقل احادیثی باین مضامین میگوید : امام قرطبی که مؤلف تذکره است گفته است : در این احادیث دلالت است بآنکه صحابه رسول اکرم اغلب حوادث و وقایع را تا روز قیامت میدانستند ، ولی در نقل و روایت آنها مسامحه ورزیده ، و آنها را چون روایات مربوط باحکام اشاعه نداده اند . و سپس روایاتی را که مؤید اینمعنی است نقل میکند .

مؤلف : روایات بسیاری در جلد سابع بحار نقل میکند که : حضرات ائمه معصومین علم منایا و بلایا و انساب را داشتند ، یعنی از آجال و از حوادث و ابتلاءات و از اجداد و اولاد آگاهی داشتند ، و درباره سلمان فارسی در رجال کشی و غیر آن نقل میکند که : او علم اول و آخر را درک کرده بود .

امراء ظالم و اختلال

از جمله پیشگوییهای رسول اکرم (ص) حکمرانی و امارت افراد ستمگر و شریر

است ، و مسلمانانرا آگاه میکند که از آنان پیروی نکرده و اعانت و تایید و تصدیق آنان ننمایند ، و در چنین حکومتی صبر و استقامت ورزیده ، و از روش صحیح و عدالت و حقیقت و از وظائف الهی و دینی خود هرگز منحرف نگردند .

سنن النسائی (ج ۷ ص ۱۶۱) عن رسول الله (ص) : سَيَكُونَ بَعْدِ أُمَّرَاءِ مَنْ دَخَلَ عَلَيْهِمْ فَصَدَّقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَاعْنَاهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنْيَ وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ يَرِدُ عَلَى الْحَوْضَ ، وَمَنْ لَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يُصَدِّقْهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَلَمْ يُعْنِهِمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَهُوَ مِنْيَ وَأَنَا مِنْهُ وَسَيَرِدُ عَلَى الْحَوْضَ .

سنن الترمذی (ص ۳۲۹) مثلها .

فرمود رسول اکرم : پس از من فرمانداران و رؤسائی روی کار آیند که هر کس در تحت حکومت و فرمان آنها وارد شده و دروغگوییهای آنها را تصدیق نموده و در ستمگری و ظلم آنان معاونت نماید : از من نیست و منهم از او نیستم و در روز قیامت در اطراف حوض کوثر بمن نخواهد رسید ، و کسیکه از آنها دور شده و دروغهای آنها را تصدیق و تقویت ننموده و در ستمگریها و اعمال ظالماه آنها معاون و کارمند و خدمتگزار نباشد : البته من از او بوده و او از من خواهد بود ، و روز قیامت در اطراف حوض رحمت و برکت بمن خواهد رسید .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۳۵) عن حُذیفه قال : يَكُونُ أُمَّرَاءٌ يُعَذَّبُونَكُمْ وَ يُعَذَّبُهُمُ اللَّهُ - برای شما فرماندارانی خواهد بود که درباره شما ستم و عذاب خواهند کرد و خداوند متعال نیز آنانرا بعذاب سخت مبتلا خواهد کرد .
ویروی ایضاً عن حُذیفه قال : لَا تَزَالُوا بِخَيْرٍ مَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْكُمْ أُمَّرَاءٌ لَا يَرَوْنَ لَكُمْ حَقًا إِلَّا إِذَا شَاءُوا - پیوسته در خوشی و خیر خواهید بود تا هنگامیکه امرائی

برای شما باشند که حقّی برای شماها قائل نشوند ، مگر در حدودیکه بخواهند و آنچه خود تعیین کنند .

مختصر التذکره (ص ۱۱۶) : و فی حديث الترمذی انَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ - اذا كَانَ امْرَأُكُمْ شِرَارَكُمْ وَ أَغْنِيَاؤُكُمْ بُخْلَاءَكُمْ وَ أَمْرُكُمْ إِلَى نِسَائِكُمْ فَبَطْنُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ ظَهَرِهَا - هنگامیکه افراد شریر و بد امیران شما گشتند ، و ثروتمندان شما بخل ورزیدند ، و امور زندگی شما بزنهای واگذار شد : پس زیر زمین بودن بهتر است برای شماها از روی زمین .

مسند احمد (ج ۶ ص ۳۹۵) عن ابی خباب ، قال رسول الله (ص) : سیکون علیکم اُمراءُ فَلَا تُعِينُوهِمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَ لَا تُصَدِّقُوهِمْ بِكَذِبِهِمْ ، فَإِنَّ مَنْ أَعْنَاهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَ صَدَقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ : فَلَن يَرِدَ عَلَى الْحَوْضِ - برای شما امیرانی خواهد بود در آینده ، و شما را باد که در ستمگری آنان را یاری نکنید ، و دروغهای آنانرا تصدیق ننمایید ، و بدانید که : هر فردیکه اعانت بظلم امراء کرده و سخنان دروغ و برخلاف حقیقت آنانرا تصدیق کند : هرگز از حوض کوثر استفاده نخواهد کرد .

مؤلف : امیر مملکت یا استان یا شهری چون ظلم و بیدادگری را پیشه خود قرار داده ، و از روش عدالت و صدق و حق منحرف گشت : قهرآ بی نظمی و اختلال در امور مردم پیدا شده و امن و آسایش از آن محیط رخت خواهد بربست ، مخصوصاً اگر ثروتمندان نیز براههای مختلف اموال و خوار و بار مردم را جمع و احتکار نموده ، و از جریان ثروت جلوگیری کرده و موجب توژم مال گشته ، و در فکر زندگی فقراء و بیچارگان نباشند .

و البته این عمل نامشروع و برخلاف ثروتمندان ، نتیجه مستقیم ستمگری و یا

تسامح حکومت است ، و اگر بناء باشد که حکومت اجرای قانون حق و عدالت را با کمال دقت و درستی تعهد کرده ، و اغنياء را به پرداخت حقوق لازم و ايجاد کارها و مؤسسه‌های عام‌المنفعة ملزم نماید : در نتیجه همه در اثر کار و کوشش زندگی خوشی خواهند داشت .

ولی اگر طبقات ملت بجای تعقیب هدفهای صحیح اجتماعی ، پیوسته برای زندگی فردی و جلب منافع شخصی و تأمین وسائل عیش و خوشی داخلی و خانوادگی تنها ، فعالیت کنند : آسایش عمومی و امن اجتماعی و پیشرفت و ترقی جامعه و ملت متوقف شده ، و بلکه رو بزوal و احتلال خواهد رفت .
و اینمعنی از جمله (و امرُكُمُ الِّى نِسَائِكُمْ) بنحو احسن نمودار است ، یعنی هدف آنان رسیدگی بخواهش‌های نفسانی و اطاعت از خواسته‌های زنها باشد .

و این مطالب در حدیث دیگر کاملاً توضیح شده است :
مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٣٢٤) عن علی (ع) ، قال رسول الله (ص) : اذا أبغضَ المُسْلِمُونَ عَلَمَاءَهُمْ وَأَظْهَرُوا عِمَارَةَ أَسْوَاقِهِمْ وَتَنَاهُوا عَنِ جَمْعِ الدِّرَاهِمِ رَمَاهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِأَرْبَعِ خَصَالٍ : بِالْقَحْطِ مِنَ الزَّمَانِ وَالْجَوْرِ مِنَ السُّلْطَانِ وَالْخِيَانَةِ مِنْ وُلَادَةِ الْأَحْكَامِ وَالصَّوْلَةِ مِنَ الْعَدُوِّ .

رسول اکرم (ص) فرموده است که : هنگامیکه مسلمانان علماء خودشانرا مبغوض داشته و پیوسته برای آباد کردن بازارهای تجارت کوشیده و بهدف بدست آوردن مال ازدواج کنند : خداوند متعال آنرا بچهار خصلت مبتلا میکند ، در روزگار خود بكمی آذوقه و قحط دچار گردند ، و از جانب سلطان بستم و جور مبتلا شوند ، و والیان احکام و اولیاء امور دینی خیانت میکنند ، و قهر و غلبه و تجاوز از طرف

دشمنان خود مشاهده نمایند.

از این روایات معلوم میشود که : تسلط حکام جور و گرفتاریهای اجتماعی در اثر روگردانیدن مردم از حق صورت میگیرد : زیرا چون افراد از علم و معرفت و تقوی و عدالت اعراض نمودند ، زمینه برای ظلم و جور و اختلال و بینظرمی آماده گشته ، و در حقیقت خود جامعه خواهان این گرفتاریها و بیعدالتیها خواهند شد .

پس برطرف شدن ظلم از مظلوم : لطفی است از جانب خداوند متعال . و امّا استقرار و دوام عدالت : با خود مردم است .

و این حقیقت از روایات ابواب آینده روشن میشود .

مؤلف : آری چون مردم از علماء دینی و دانشمندان پرهیزکار و با حقیقت و با معرفت اعراض کرده ، و هدف آنان در زندگی رونق بازار داد و ستد و جمع مال و ثروت و رسیدن به تمایلات نفسانی گردید : باین چهار قسمت مبتلا خواهند شد .

چرخ زندگی اجتماعی در اثر گرفتاری طبقات پایین متوقف شده و قحط و گرانی ارزاق پیش خواهد آمد ، و در اثر اختلال امور و بهم خوردن اوضاع ناچار سلطان جابری روی کار خواهد آمد ، و در اثر کنار رفتن علماء روحانی افراد روحانی نما ظاهر خواهند شد ، و در نتیجه دشمن بر آنان مسلط خواهد شد .

فتنه‌ها و ابتلاءات

سعادت و خوشبختی در زندگی اجتماعی و انفرادی افراد ، هنگامی صورت میگیرد که حقائق و معارف الهی و احکام و قوانین دینی ، در میان آنان اجراء و حکم فرما شود ، یعنی همه طبقات روی وظائف و تکالیف مقرر الهی سلوك کنند .

و بطور کلی آن ملتی که توجه بحقیقت و علم و معرفت و روحانیت داشته ، و پیوسته از علماء روحانی و با حقیقت پیروی کرده ، و طبق دستورها و احکام پروردگار جهان رفتار نمود : برای همیشه در خوشی و آسایش و سعادت خواهد بود . ولی اگر از معرفت و حقیقت و احکام الهی منحرف شده ، و شب و روز برای تحصیل ثروت و مال و عنوان و تمایلات نفسانی کوشید : نه تنها از مراحل روحانیت و معرفت و صفات ممتاز انسانیت محروم خواهد بود ، بلکه زندگی مادی و دنیوی او نیز آلوه بگرفتاری و ناراحتی و ناملائمات گشته ، و فتنه‌ها و ابتلاءات و حوادث تیره و سختیها ، زندگی او را فراخواهد گرفت .

الطبقات (ج ۷ ص ۴۱۰) قال الضحاك بن قيس : سمعت رسول الله (ص) يقول – انَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتَنٌ كَقِطَعِ الدُّخَانِ يَمُوتُ فِيهَا قَلْبُ الرَّجُلِ كَمَا يَمُوتُ بَدْنُهُ ، يُصِيبُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمْسِي كَافِرًا ، وَ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَ يُصِيبُ كَافِرًا ، يَبْيَعُ أَقْوَامٌ خَلَاقَهُمْ وَ دِينَهُمْ بَعْرَضٍ مِّنَ الدُّنْيَا .

حضرت رسول اکرم (ص) میفرمود : در نزدیکی قیامت فتنه‌هایی پدید خواهد شد مانند قطعه‌های تیره دخان ، که در اثر احاطه این فتنه‌ها قلوب مردم مرده میشود چنانکه بدنها میمیرند ، و مرد بحال ایمان صبح میکند و چون باوّل شب منتهی شد کافر میشود ، و یا اوّل شب مؤمن است ولی تا صبح کافر گردد ، و گروه بسیاری میفروشنند سرمایه معنوی و دین خودشانرا بمتاع قلیلی از لذائذ و اموال دنیوی .

مؤلف گوید : این فتنه‌ها و ابتلاءات در این قرن بحدّ کامل در میان مردم شیوع و احاطه پیدا کرده است ، امروز وسائل هوسانی و شهوت نفسانی و دنیاپرستی و

پیروی از تظاهرات و جلوه‌های زندگی مادی چنان فراهم و در میان مردم جریان پیدا کرده است که : زهد و تقوی و ایمان و صلاح عمل و روحانیت و انجام وظائف الهی و سیر و سلوک معنوی بینهایت مشکل شده است .

مسند احمد (ج ۲ ص ۳۷۲) و سنن الترمذی (ص ۳۲۰) قال رسول الله (ص) تکونُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنَةٌ كَقِطْعِ اللَّيلِ الْمُظْلَمِ، يُصِبِّحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَ يُمْسِي كَافِرًا، وَ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَ يُصِبِّحُ كَافِرًا، يَبْيَعُ أَقْوَامٍ دِينَهُمْ بِعَرَضِ الدِّينِ .
وفی روایة اخیری : يُصِبِّحُ مُحَرِّمًا لَدَمِ أَخِیهِ وَ عِرْضِهِ وَ مَالِهِ وَ يُمْسِی مُسْتَحَلًّا لَهُ وَ يُمْسِی مُحَرِّمًا لَدَمِ أَخِیهِ وَ عِرْضِهِ وَ مَالِهِ وَ يُصِبِّحُ مُسْتَحَلًّا لَهُ .

فرمود رسول اکرم (ص) : در پیشروی قیامت فتنه‌ها و گرفتاریهایی پیدا میشود چون قطعه‌های شب تاریک ، و در اثر این فتنه‌ها و آشوبها مرد طرف صبح مؤمن است و اول شب کافر ، و یا اوّل شب مؤمن است و چون صبح شد کافر شود ، و در آنموقع جمعی دین خود را در مقابل متاع دنیوی از دست میدهند .

و مرد هنگام صبح خون و مال و آبروی برادر مؤمن خود را حرام میداند و چون شب آید حلال تشخیص میدهد ، و یا اوّل شب حرام میداند و چون صبح کند قائل بحلیت میشود .

طبقات (ج ۳ ص ۵۸۸) قال معاذ بن جبل : أَيْهَا النَّاسُ أَرْبَعُ خِلَالٍ مَنْ أَسْطَاعَ أَنْ لَا يُدْرِكَهُ شَيْءٌ مِنْهُنَّ فَلَا يُدْرِكُهُ ، قَالُوا وَ مَا هِيَ ؟ قَالَ : يَأْتِي زَمَانٌ يَظْهَرُ فِيهِ الْبَاطِلُ ، وَ يُصِبِّحُ الرَّجُلُ عَلَى دِينِ وَ يُمْسِي عَلَى آخِرِ ، وَ يَقُولُ الرَّجُلُ وَ اللَّهُ مَا أَدْرِي عَلَى مَا أَنَا ! لَا يَعِيشُ عَلَى بَصِيرَةٍ وَ لَا يَمُوتُ عَلَى بَصِيرَةٍ ، وَ يُعْطَى الرَّجُلُ الْمَالَ مِنْ مَالِ اللَّهِ عَلَى أَنْ يَتَكَلَّمَ بِكَلَامِ الزُّورِ الَّذِي يُسْخِطُ اللَّهَ .

معاذ بن جبل نقل میکند که : چهار نوع گرفتاری و اختلال پیش آمد خواهد کرد ، و اگر بتوانید که آنها بشما نرسد البته لازم است . گفتند : چیست آنها ؟ گفت : زمانی خواهد آمد که باطل جلوه پیدا کرده و بر حق غلبه نماید . و هوسرانی و ضعف مردم بجایی خواهد رسید که طرف صبح با آینی وابسته شوند و طرف عصر با آین دیگری می‌پیوندند . و باندازه‌ای در تزلزل و تحیّر و تردید باشند که نمی‌فهمند که در چه روش و طریقه‌ای هستند ، نه زندگی آنها روی بصیرت و اطمینان است و نه مرگ آنها . و مردی را مال میدهند که برخلاف رضا و حکم پروردگار متعال سخن گوید .

مؤلف : در این احادیث اشاره میشود به ظلمت و تیرگی دلهای مردم آنزمان ، بطوریکه اثری از نور و بصیرت و روحانیت در قلوب آنان باقی نماند (کمن مَثْلُهُ فِي الظُّلَمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا) و بحالت تردید و شک و وهم بسر برده و تکالیف و وظائف خود را تشخیص نمیدهند .

این افراد آنچه درک میکنند : هوسرانی و تمایلات نفسانی و مال و منال و تظاهرات زندگی مادی است ، و افکار و عقائد و آراء آنان نیز در همین حدود است ، و هرگز نتوانند از این ظلمات بیرون آیند .

دین و حفظ آن

مسند احمد (ج ۲ ص ۳۹۱) عن أبي هُريرة، قال رسول الله (ص) : ويل للعرب من شرّ قد اقترب ، فَتَنًا كِقطع الليل المظلم يُصبح الرجل مؤمناً و يُمسى كافراً ، يَبْيَعُ قوم دينهم بعرض من الدنيا قليل ، المُتَمَسِّكُ يَوْمَئذ بِدِينِهِ كالمقابض على الجمرة - رسول اکرم (ص) فرمود : واى بر عرب از شرّیکه نزدیک است ،

فتنه‌هاییست مانند قطعه‌های تیره شب تاریک ، صبح میکند مرد بحال ایمان و شب کافر است ، و جمعی از مردم دین خودشان را بمتاع ناچیزی میفروشند ، و کسیکه در آنروز دین خود را محکم بگیرد مانند کسی باشد که آتش بدست گرفته باشد .

مؤلف : آری چون محیط زندگی اجتماعی تیره و تاریک و فاسد و نامساعد گشت : دینداری در آن محیط چنان سخت و مشکل خواهد شد که گویی فردی برخلاف جریان سیل آب شناگری می‌کند ، و این شخص شناگر هرچند ماهر و استاد و نیرومند باشد : باز بمشکلات زیاد و موانع بسیاری مواجه گشته ، و پیوسته در معرض خطر و غرق قرار خواهد گرفت .

اینستکه فرمود : تمیّز بدین و حفظ آن مانند نگهداری آتش سرخی است در کف دست .

سنن الترمذی (ص ۳۲۹) قال رسول الله (ص) يأتي على الناس زمان الصابرُ فيهم على دينه كالقابض على الجمر - فرمود رسول اکرم : زمانی بر مردم پیش آید که حفظ کردن دین در آنزمان چون نگه داشتن آتش سرخ است در کف دست .

سیر الأعلام (ج ۲ ص ۴۴۷) عن أبي هريرة : إنَّ النَّبِيَّ (ص) قال - ويلٌ للعرب مِنْ شَرِّ قد اقترب ، فتنٌ كقطع الليل المظلم ، يُصبح الرجل فيها مؤمناً و يُمسى كافراً ، يَبْيَغُ دينه بعرض من الدنيا قليلاً ، المُتمسِّك منهم على دينه كالقابض على خط الشوك أو جمر الغضى - پیغمبر اکرم (ص) فرمود : واى باد عرب را از شرّیکه نزدیک شده است ، فتنه‌هاییکه چون شب ظلمانی پیش آید که صبح میکند مرد

بصفت ایمان و شب میکند در حالتیکه کافر شده است ، و میفروشد دین خود را باندکی از متعای دنیا ، و شخصیکه پابند و مقید بدین باشد مانند آنکسی خواهد بود که خارها را بدبست گرفته و یا آتش سرخ شده را بکف نگهدارد .

مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٣٧) عن ابن مسعود قال : انَّ الرَّجُلَ لِيَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ وَمَعَهُ دِينُهُ فَيَرْجِعُ وَمَا مَعَهُ شَيْءٌ مِنْهُ - مرد از خانه خود بیرون میرود در حالیکه دیندار است و چون بر میگردد چیزی در دست او نیست .

غیبت طوسی (ص ٢٩٠) عن أبي عبدالله (ع) قال : انِّصَاحِ هَذَا الْأَمْرِ غَيْبَةُ الْمُتَمِّسِكِ فِيهَا بِدِينِهِ كَالخَارِطَ لِلْقَاتِدِ بِيَدِيهِ .

حضرت صادق (ع) فرمود : برای صاحب این امر غیبی است که کسی در آن زمان بخواهد بدین حق گرویده و متدين باشد : مانند آن خواهد بود که دست خود را بدرخت خارداری کشیده و خارهای آنرا صاف و پاک کند .

کمال الدین (باب ٢٨) فی لَوْحِ فَاطِمَةِ (ع) : سَتَذِلُّ أُولَيَائِي فِي زَمَانِهِ ، وَ يَهَادُونَ رُؤُسَهُمْ كَمَا تَهَادَى رُؤُسُ التَّرْكِ وَ الدِّيلَمِ ، فَيُقْتَلُونَ وَ يُحْرَقُونَ وَ يَكُونُونَ خَائِفِينَ مِرْعَوْبِينَ وَ جَلِينَ ، تُصْبَغُ الْأَرْضُ مِنْ دَمَائِهِمْ وَ يَفْشُوا الْوَيْلَ وَ الرَّنِينَ فِي نَسَائِهِمْ ، أَوْلَئِكَ أُولَيَائِي حَقًّا ، بِهِمْ أَدْفَعُ كُلَّ فِتْنَةً عَمِيَاءَ حَنْدَسَ ، وَ بِهِمْ أَكْشَفُ الزَّلَازَلَ وَ أَرْفَعُ عَنْهُمُ الْآصَارَ وَ الْأَغْلَالَ ، أَوْلَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتُ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةُ أَوْلَئِكَ هُمُ الْمَهْتَدُونَ .

میفرماید : در زمان غیبت او دوستان من خوار گردند ، و سرهای آنان را بهم دیگر هدیه میدهند چنانکه سرهای ترک و دیلم هدیه داده میشود ، پس کشته میشوند و سوخته گردند ، و پیوسته در خوف و اضطراب و وحشت بسر میبرند ،

روی زمین از خون آنان رنگ میگیرد ، و ویل و ناله از میان خانواده‌های آنان بلند گردد ، آنان بحقیقت دوستان من هستند ، و بوجود آنان هرگونه گرفتاری سخت و تیره را از میان مردم برطرف میکنم ، و بجهت آنان زلزله‌ها و گرفتگی‌ها و ناراحتیها را برمیدارم ، بآنان باد رحمت و صلوات پروردگار متعال ، و آنان در هدایتند .

مؤلف : بطوريكه گفتيم جريان امور در آنzman برخلاف دين و حقیقت صورت گرفته ، و هوسرانی و لجامگسیختگی و شهوترانی به سراسر اجتماع حکومت پيدا کرده ، و منکرات و محزمات و جور و ستم و فحشاء چون ابرهای تیره ملت‌های جهانرا فرا میگيرد .

در چنان محیطی که مردم سیل آسیا بسوی مادیگری و تمایلات نفسانی و باطل گرایش پیدا میکنند : افراد دیندار و با تقوی برخلاف مقتضیات محیط میباید زندگی خود را ادامه بدهند .

افراد پرهیزکار و خداپرست مخصوصاً اگر تظاهر بدین و تقوی هم کرده و امر معروف و نهی از منکرات بنمایند : از هر جهت مخالف و دشمن جامعه کنونی محسوب گشته ، و بحکم اجتماع فاسد جان و خون و مال آنان حلال شمرده خواهد شد .

اوج ظلم و مادیگری

در آخرین روزهای غیبت که نزدیک قیام و ظهور است ، ظلم و ستمگری و تجاوز و اختلال امور بجایی میرسد که افراد صالح و پرهیزکار در نهایت درجه فشار و ابتلاء و ناراحتی زندگی کرده ، و بطور کلی از آزادی عمل و حریّت در رفتار و گفتار

حق و طرفداری از دین و مذهب محروم میگردند .
مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۳۸) قال رسول الله (ص) : يأتي على الناس
زمان يُخَيِّر فِيهِ الرَّجُلُ بَيْنَ الْعَجْزِ وَالْفُجُورِ ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَلَيَخْتَرْ الْعَجْزَ
عَلَى الْفُجُورِ .

فرمود رسول اکرم (ص) : خواهد آمد برای مردم روزگاری که مخیر میشوند
میان آنکه خود را عاجز نشان داده و از فعالیت باز استند ، و اینکه مرتكب فجور و
منهیات گردند ، و چون کسی این زمانرا درک کند : البته طرف عجز را اختیار کند .
مسند احمد (ج ۶ ص ۳۰۴) عن أُمّ سلمة ، قالت سمعت رسول الله (ص)
يقول : اذا ظَهَرَتِ الْمَعَاصِي فِي امْتِنَى عَمَّهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بَعْذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ، فَقَلَتْ : يَا
رَسُولَ اللَّهِ أَمَا فِيهِمْ يَوْمَئِذٍ أَنْاسٌ صَالِحُونَ ؟ قَالَ بَلَى . قَالَتْ فَكِيفَ يَصْنَعُ اولئكَ ؟
قال : يُصِيبُهُمْ مَا أَصَابَ النَّاسَ ثُمَّ يَصِيرُونَ إِلَى مَغْفِرَةِ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانِ - میفرمود
رسول اکرم (ص) : چون ظاهر شود در امت من معاصی و گناهها میگیرد آنانرا
عذاب الهی . گفتم آیا در میان آنان مردمان صالح وجود نخواهد داشت ؟ فرمود :
آری خواهند بود . عرض کردم پس آنها چه خواهند کرد ؟ فرمود : میرسد بأنها آنچه
بدیگران خواهد رسید ، و سپس بسوی مغفرت و رضوان الهی سوق خواهند شد ، و
گرفتاری سبب ترقی و سعادت بیشتر آنها خواهد شد .
مؤلف : چون معاصی ظهور و غلبه پیدا کرد ، قهرآ نام خدا کمتر برده خواهد شد ،
زیرا حقیقت معصیت : خلاف و عصيان پروردگار متعال است ، و هرگز عصيان با نام
او جمع نمیشود .

سنن ترمذی (ص ۳۲۱) قال رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ لَا يُقَالُ

فی الْأَرْضِ أَللَّهُ أَللَّهُ - قیامت بر پا نشود تا هنگامیکه مشکل شود گفتن کلمه الله در میان مردم ، (البته در اثر عصیان و جریان خلاف) .

الکُنْتی لِلدُّولَابِی (ج ۲ ص ۹۰) عن أَبِی كَثِیر، قَالَ سَمِعْتُ عَلِیًّا (ع) يَقُولُ : لَيُمَلَّأَنَّ الْأَرْضَ ظُلْمًا وَ جُورًا حَتَّى لا يَبْقَى فِيهَا أَحَدٌ يَقُولُ أَللَّهُ أَللَّهُ، وَ حَتَّى يَسْأَلُونَ الْمَدِی فَلا يُعْطَوْنَهُ وَ يَسْأَلُونَ الْقِسْطَ فَلا يُعْطَوْنَهُ .

حضرت امیرالمؤمنین فرمود : پر میشود روی زمین از جور و ظلم و تا آن حدی میرسد که کسی نمیماند که کلمه الله را بزبان آورد ، و آنان درخواست مهلت و تأخیر میکنند و داده نمیشود ، و دادخواهی میکنند و کسی جواب نمیدهد .

و یروی ایضاً عن أَبِی كَثِیر، قَالَ سَمِعْتُ أَبَا حَسْنَ عَلِیًّا (ع) يَقُولُ لَيُمَلَّأَنَّ الْأَرْضَ ظُلْمًا وَ جُورًا ، وَ يَدْخُلُ عَلَیَّ كُلَّ بَيْتٍ حَوْفَ وَ ظُلْمٍ وَ حَرْبٍ ، وَ يَسْأَلُونَ دِرْهَمًا او خَرْزَتَینِ فَلا يُعْطَوْنَهُ ، ثُمَّ لَيُمَلَّأَ الْأَرْضَ قَسْطًا وَ عَدْلًا .

حضرت امیرالمؤمنین (ع) فرمود : پر گردد روی زمین از جور و ظلم ، و وارد شود بر هر خانه‌ای ترس و ستم و نزاع و جنگ ، و سؤال میکنند از درهم یا از چیز کم ارزشی و عطا نمیشوند ، و سپس پر میشود روی زمین از عدل و داد .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۹۵) قال رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالُ فِي الْأَرْضِ أَللَّهُ أَللَّهُ، وَ حَتَّى تَمُرُّ الْمَرَأَةُ بِقِطْعَةِ النَّعْلِ فَتَقُولُ قَدْ كَانَ لِهَذِهِ رَجُلٌ مَرْأَةٌ ، وَ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ قِيمَ حَمْسِينَ امْرَأَةً ، وَ حَتَّى تُمْطَرَ السَّمَاءُ وَ لَا تُنْبَتُ الْأَرْضُ .

ساعت بر پا نمیشود تا هنگامیکه در روی زمین گفته نشود الله الله ، و تا روزیکه مرور و برخورد کند زنی بقطعه کفشه و بگوید در گذشته این کفش مال مردی بوده

است ، و تا وقتیکه برای پنجاه زن یکمرد سرپرستی و کفالت کند ، و موقعیکه باران ببارد ولی زمین نرویاند .

و در حدیث دیگر صریحتر نقل میکند که : و حَتَّى أَنَّ الْمَرْأَةَ لَتَمُرُّ بِالْتَّعَلِ فَتَرْفَعُهَا وَتَقُولُ قَدْ كَانَتْ هَذِهِ لِرْجُلٍ - وَ حَتَّى أَنَّكَهُ زَنِي مُرُورٌ مِّنْكَنْدَ بِنَعْلٍ وَ آنَّرَا بِرْدَاشْتَهُ وَ مِيْكَوِيدَ كَهْ اِينَ نَعْلَ مَالَ مَرْدِي بُودَهْ اَسْتَ .

و یروی عن انس (ص ۴۹۴) ، قال رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقَالَ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - ساعت بر پا نمیشود تا آنکه گفته نشود در روی زمین - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

مسند احمد (ج ۳ ص ۱۰۷) عن انس ، قال رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ - رسول خدا فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا هنگامیکه گفته نشود در روی زمین : اللَّهُ .

البخاری (ج ۴ ص ۱۳۸) و مسلم (ج ۸ ص ۱۶۸) باسنادهما : قال رسول الله (ص) سَتَكُونُ فِتْنَةٌ فِيهَا خَيْرٌ مِّنَ الْقَائِمِ وَ الْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِّنَ الْمَاشِيِّ وَ الْمَاشِيِّ فِيهَا خَيْرٌ مِّنَ السَّاعِيِّ ، مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ ، فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلَيَعْذِيهِ .

رسول اکرم (ص) فرمود : فتنهها و حوادث سوئی پیشآمد خواهد کرد که آدم خانهنشین در آنموقع بهتر از کسی است که بر پا خیزد ، و شخص ایستاده بهتر از کسی است که حرکت کند ، و آدم راهرو بهتر از آنکسی است که تلاش و کوشش کند ، هرگاه کسی خود را با آن فتنهها روبرو کند بهلاکت خواهد رسید ، و اگر کسی پناهگاه و جای امنی پیدا کند البته پناه ببرد بآنجا .

البيان للّنّجى (باب سادس) ذكر رسول اللّه (ص) بـلـاءً يـصـيبـ هـذـهـ الـامـةـ لـاـ يـجـدـ الرـجـلـ مـلـجـأـ يـلـجـأـ إـلـيـهـ مـنـ الـظـلـمـ، فـيـبـعـثـ اللـهـ رـجـلـاـ مـنـ عـرـتـىـ يـمـلـأـ الـأـرـضـ قـيـسـطـاـ وـعـدـلـاـ كـمـاـ مـلـئـتـ جـوـراـ وـظـلـماـ، يـرـضـىـ عـنـهـ سـاـكـنـ السـمـاءـ وـسـاـكـنـ الـأـرـضـ، لـاـ تـدـعـ السـمـاءـ مـنـ قـطـرـهـ شـيـئـاـ إـلـاـ صـبـئـهـ مـدـرـارـاـ وـلـاـ تـدـعـ الـأـرـضـ مـنـ نـبـاتـهـ شـيـئـاـ إـلـاـ اخـرـجـتـهـ، حـتـىـ يـتـمـنـيـ الـأـحـيـاءـ الـأـمـوـاتـ، يـعـيشـ فـيـ ذـلـكـ سـبـعـ سـنـينـ أـوـ ثـمـانـ.

فرمود رسول اکرم (ص) : میرسد باین امت بلائیکه پیدا نمیکند کسی پناهگاهیکه بآنجا پناه برد از شدت ظلم و گرفتاری ، پس بر میانگیزاند خداوند متعال مردیرا از عترت من که روی زمین را پر از عدل کند پس از آنکه از جور و ظلم پر شده باشد ، آسمان رحمت خود را بزمین فرو ریزد ، و زمین نعمت خود را میرویاند ، و اموات آرزوی زنده شدن نمایند ، و هفت یا هشت سال بهمین طور زندگی ادامه پیدا میکند .

مؤلف : از این روایات معلوم میشود که فیما بین عدالت و اجرای حق و انصاف با باریدن باران و نمود نباتات و فراوانی نعمت و زراعت ، رابطه مستقیم و تناسب مادی و معنوی هست ، چنانکه شیوع ظلم و بیدادگری ارتباط مستقیم و قطعی با قحط و گرانی و کمی میوه و زراعت و نعمت دارد .

هر مالکی که در ملک خود با افراد رعیت بنای انصاف و عدالت گذاشته ، و با کمال درستی و صفا و رویداد و قانون و حفظ حقوق رعیت رفتار کرد : بطور مسلم نتیجه مادی و معنوی بیشتری برده ، و افراد رعیت با جان و دل در انجام وظائف لازم و اطاعت دستورهای او خواهند کوشید .

مختصرالتذکره (ص ۱۲۷) ان رسول اللّه (ص) قال : لـيـصـيـبـ هـذـهـ الـامـةـ بـلـاءـ

حتّی لا یَجِدُ الرَّجُلُ مَلْجَأً یَلْجَأُ إلَيْهِ مِنَ الظُّلْمِ ، فَبَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى رَجُلًا مِنْ عَتْرَتِي أَهْلِ بَيْتِي يَمْلأُ بِهِ الْأَرْضَ قَسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مُلْئَتْ جَوَارًا وَ ظَلْمًا ، يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَ سَاكِنُ الْأَرْضِ ، لَا تَدْعُ السَّمَاءَ مِنْ قَطْرِهَا شَيْئًا إِلَّا صَبَّسَهُ مِدْرَارًا ، وَ لَا تَدْعُ الْأَرْضَ مِنْ نَبَاتِهَا شَيْئًا إِلَّا أَخْرَجَتْهُ ، حَتّیٌّ يَتَمَنَّى الْأَحْيَاءُ الْعِيشَ ، يُمْكِثُ عَلَى ذَلِكَ سِبْعَ سِنِينَ .

این امت را بلایی میرسد بطوریکه مرد پناهگاهی که با آن پناهنده گشته و از ظلم خلاص شود پیدا نمیکند ، پس خداوند متعال برمیانگیزاند شخصی را از عترت و اهلبیت من ، و او پر میکند روی زمین را از عدل و داد بعد از آنکه پر شده باشد از ستمگری و ظلم ، و راضی شود از حکومت او اهل آسمان و اهل زمین ، و آسمان از رحمت و قطرات آب خود هیچگونه بخل نورزیده و زمین را سیراب میکند ، و زمین تا نیرو دارد نباتات را بیرون آورده و میپروراند ، تا بجاییکه همه آرزوی ادامه زندگی مینمایند ، و هفت سال حکومت آنحضرت طول میکشد .

مستدرک حاکم (ج ۴ ص ۴۶۵) قال نبیُّ اللَّهِ (ص) يَنْزِلُ بِامْتِنَى فِي أَخْرِ الزَّمَانِ بَلَاءً شَدِيدًا مِنْ سُلْطَانِهِ لَمْ يُسْمَعْ أَشَدُّ مِنْهُ ، حَتّیٌّ تَضَيِّقَ عَنْهُمُ الْأَرْضُ الرَّحْبَةُ وَ حَتّیٌّ تَمَلأُ جَوَارًا وَ ظَلْمًا ، لَا یَجِدُ الْمُؤْمِنُ ... إلی آخر الحدیث .

رسول اکرم (ص) فرمود : در آخر الزمان از ناحیه سلطان بلاء سختی با مت من میرسد که مانند آن شنیده نشده است ، بطوریکه فضاء وسیع برای آنان گرفته و کوچک میشود ، تا آنکه زمین پر از جور و ظلم گردد ، و شخص مؤمن پناهگاهی پیدا نمیکند ... تا آخر حدیث گذشته .

مؤلف : بطوریکه از این روایات شریفه استفاده میشود ، مبدء و سرچشمہ این

گرفتاریها و ابتلاءات ، همان گرایش بمادیگری و هوسرانی است ، و بطوری اینمعنی رواج و شیوع پیدا میکند که کلمه حق و کلمه خدا گفته نمیشود ، و در اثر همین ظهور باطل و غلبه ظلمت و انحراف از حق : جور و ظلم و گرفتگی و ناامنی و اختلال و بیدادگری سطح زندگی اجتماع را فraigیرد ، و هر فردی آنچه میتواند بزیر دست خود ستم و تعدی میکند ، و هرچه توانایی و قدرت و نفوذ بیشتر باشد : ستمگری نیز بیشتر خواهد بود .

هرج و مرج و کشتار

گرفتاریها و ابتلاءات چون بدرجه اعلا منتهی شد : مردم از زندگی خسته و دلسربد شده ، و نظم اجتماع و امنیت و عدالت و اعتماد و سکون مبدل به بینظمی و هرج و مرج و قتل و غارت خواهد شد .

مسند احمد (ج ۴ ص ۴۰۶ و ۴۱۴) از أبی موسی اشعری نقل میکند که : رسول اکرم فرمود : در پیشروی ساعت هرج خواهد شد . پرسیدند که هرج چیست ؟ فرمود : دروغ و کشتار است . گفتند آیا بیش از این زمان کشتار خواهد شد ؟ فرمود : از نوع مقاتلہ کفار نیست ، بلکه کشتن بعضی از آنان بعضی دیگر است ، تا بجاییکه مرد همسایه خود را میکشد ، و مرد برادر یا عمو یا پسر عمومی خود را میکشد . گفتند : سبحان الله ! مگر عقل از آنان زائل گردد ؟ فرمود : آری ، عقل و ادراک حقیقت از اهل آنزمان زائل میشود بطوریکه اعتماد بخود نمایند و خودشانرا کامل دیده و فهم و رأی خودشانرا صحیح و صد در صد درست میدانند ، در صورتیکه در خطبا باشند .

ذخائر العقبي (ص ۱۳۶) عن رسول الله (ص) : و منا سبط هذه الامة و هما ابناك الحسن و الحسين ، و انّ منها مهدي هذه الامة ، اذ اشارت الدنيا هرجاً و مرجاً ، و تظاهرت الفتن و تقطعت السبل ، و أغارت بعضهم على بعض فلاكبير يرجم صغيراً و لا صغير يوقر كبيرا ، فيبعث الله عزوجل عند ذلك من يفتح حصن الضلالة و قلوباً غلفاً ، يقوم بالدين في آخر الزمان كما قمت به في اول الزمان ، و يملأ الأرض عدلاً كما ملئت جوراً .

فرمود بحضرت زهراء (ع) : از ما میباشد سبط این امت که امام حسن و امام حسین فرزندان تو هستند ، و از این دو فرزند ظاهر میشود مهدی این امت ، زمانیکه دنیا هرج و مرج و آشوب باشد ، و فتنهها و گرفتاریها ظاهر گردد ، و راهها نالمن و از هم قطع شود ، و مردم برخی بر بعضی دیگر حمله کرده و اموال یکدیگر را بغارت برند ، نه بزرگی بر کوچک رحم کند و نه کوچکی احترام بزرگ را حفظ نماید ، پس بر میانگیزاند در این هنگام کسیرا که قلعه های گمراهی را فتح کرده و دلهای محجوب را روشن کند ، و دین را در آخر الزمان بر پا میدارد چنانکه من در اول زمان اسلام بر پا داشتم ، و روی زمین را پر از عدل میکند پس از آنکه از ستم و جور پر شده باشد .

غیبت نعمانی (ص ۱۴۰) حضرت صادق (ع) فرمود : قیام نمیکند قائم آل محمد (ع) مگر روی خوف شدید از مردم ، و فتنه و بلائیکه بمقدم میرسد ، و مرض طاعون ، و شمشیر برندهای که در میان عرب جریان پیدا میکند ، و اختلاف بسیار در میان مردم ، و جدایی و پراکندگی در دین آنان ، و تغییرات زیاد در احوال افراد بحدیکه صبح و شام آرزوی مرگ میکنند ، و دیده شدن جنگ و حمله و از

بین بردن همیگر . پس خروج آنحضرت هنگامی خواهد شد که مردم از فرج و نجات پیدا کردن مأیوس گردند ، خوشحال کسیکه زمان او را دریابد .

مسلم (ج ۸ ص ۱۸۳) قال رسول الله (ص) : وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذَهَّبُ الدُّنْيَا حَتَّىٰ يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ لَا يَدْرِي الْقاتلُ فِيهِ قُتْلٌ وَ لَا الْمَقْتُولُ فِيهِ قُتْلٌ ، فَقَيْلٌ كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ ؟ قال الْهَرْجُ ، الْقاتلُ وَ الْمَقْتُولُ فِي النَّارِ .

سوگند به پروردگاریکه جان من بدست اختیار او است : دنیا سپری نمیشود مگر آنکه روزی برسد که قاتل نفهمد که روی چه کشته است و مقتول نداند که برای چه کشته شده است ، گفته شد که چگونه اینطور شود یا رسول الله ؟ فرمود : بخارط هرج و اختلال امور ، در اینمورد قاتل و مقتول هر دو در آتش خواهند بود .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۸) قال رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ يَفِيَضَ الْمَالُ وَ تَظَهُرَ الْفِتْنَةُ وَ يَكْثُرَ الْهَرْجُ ، قَالُوا وَ مَا الْهَرْجُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) ؟ قال القتلُ القتلُ القتلُ ثلَاثًا .

اخبار اصفهان (ج ۱ ص ۲۲۶) عن أبي موسى الأشعري ، قال رسول الله (ص) انّ بين يدي الساعة الهرج ، قيل و ما الهرج ؟ قال : القتل .

رسول اکرم (ص) فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا ثروت و مال زیاد شود ، و فتنه‌ها ظاهر گردد ، و هرج و اغتشاش غلبه کند . گفتند : منظور از هرج چیست ؟ فرمود : قتل و قتل و قتل .

باز ابوموسی از پیغمبر اکرم نقل میکند که : در نزدیکی و پیش روی ساعت هرج میشود . گفتند هرج چیست ؟ فرمود : قتل است .

غیبت نعمانی (ص ۱۴۷) قال أبو عبدالله (ع) : لا يكون هذا الأمر حتى يذهب

تسعةُّ عشر الناس - حضرت صادق (ع) فرمود : این امر نخواهد شد تا نه قسمت از ده قسمت مردم از میان رفته و هلاک شوند .

غیبت طوسی (۲۸۳) عن امیرالمؤمنین (ع) : بین یَدِي الْقَائِمِ مَوْتٌ أَحْمَرٌ وَ مَوْتٌ أَبْيَضٌ وَ جَرَادٌ فِي حِينِهِ وَ جَرَادٌ فِي غَيْرِ حِينِهِ أَحْمَرٌ كَأَلْوَانِ الدَّمِ ، فَامَّا الْمَوْتُ الْأَحْمَرُ فَالسَّيْفُ ، وَ امَّا الْمَوْتُ الْأَبْيَضُ فَالطَّاعُونُ .

امیرالمؤمنین (ع) فرمود : پیش از قیام قائم مرگ سرخ و مرگ سفید و ملخ بموقع و ملخ بیموضع که مانند خون سرخ میشود ، در میان مردم ظاهرگردد ، و مراد از موت احمر شمشیر است ، و موت سفید طاعون باشد .

مؤلف : گفتیم که نتیجه گرایش بمادیگری و هوسرانی ، ابتلاءات و گرفتاریهای شدید است ، و نتیجه ابتلاءات سخت : بینظمی و اختلال امور و هرج و مرج و قتل و غارت خواهد بود .

و در اثر این امور : مردم از زندگی سیر میشوند ، و آرزوی مرگ میکنند ، و از اجتماع بیرون رفته و در گوشه و کنار و بیابان و کوه زندگی خود را بسر میبرند .

مُوَطَّأً (ص ۲۲۳) و مسلم (ج ۸ ص ۱۸۲) قال رسول اللہ (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى يَمْرِرَ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولَ يَا لَيْتَنِي مَكَانِهِ .

و یروی ایضاً : وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذَهَّبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْرِرَ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ ، وَ لَيْسَ بِهِ الدِّينَ إِلَّا الْبَلَاءُ .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۴) مثلها .

سوگند به پروردگاریکه جان من در دست اختیار او است : دنیا سپری نمیشود

مگر آنکه مرد بگذرد از جانب قبر ، و روی قبر خوابیده و اظهار کند که ایکاش من بجای این مرده بودم ، و نباشد برای این مرد مگر گرفتاری زندگی و ابتلاءات سخت که آرزوی مرگ نماید ، نه از جهت دین و آیین .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۵۴) کما فی مسلم ، و فیها : ما به حُبِ لقاء اللَّهِ الْأَكْبَرِ
لِمَا يَرِی من شدّة الْبَلَاء - این مردیکه آرزوی مرگ میکند نه از نظر اشتیاق بلقاء
پروردگار است بلکه از شدت گرفتاری و ابتلاء است .
مسند احمد (ج ۲ ص ۵۳۰) یَرَوِي نَظِيرَهَا .

میفرماید : مردم از شدت گرفتاری و از نهایت درجه ناراحتی و ابتلاء ، آرزوی
مردن میکنند ، و نظری به دین و خدا و قیامت و لقاء پروردگار ندارند .

در آنzman و ظیفه چیست

روایاتی وارد است که وظائف دینداران و پرهیزکاران را در آنzman که از هر طرف
ابتلاءات هجوم آورده است معین میکند ، و بطور کلی وظیفه هر فرد متدينی است
که هنگام شیوع ناملائمات و در محیط فساد و بیدینی که مردم رو بسوی شهوات و
هوی پرستی و مادیگری سوق میشوند : با کمال صبر و حوصله در مقابل مخالفین و
اهل فسق و عصيان ، استقامت ورزیده و کمترین سستی و تسامح و تزلزلی در راه
انجام وظائف الهی پیدا نکرده ، و بهر نحویکه میسور و ممکن است خود را از
آلودگیها و قبایح اعمال و خلافها و معاصی نگهداری و حفظ کرده ، و همنگ افراد
فریب خورده و منحرف شده قرار ندهد .

آری چون اجتماع فاسد گشته و محیط تیره و دگرگون گشت : چاره‌ای بجز

کناره‌گیری و پرهیزکاری و نگهداری خود نیست ، زیرا امر بمعروف و دعوت بحق و دستگیری و نجات غریق در صورتی وظیفه است که خود در معرض لغزش و در مسیل هجوم سیل واقع نگردد .

البته کناره‌گیری از محیط فاسد و خودداری از آلودگیها و فساد بطور کلی وظیفه هر فرد متدينی است ، و اندازه و خصوصیات و جزئیات این وظیفه با اشخاص و موارد و نیروهای افراد و موقعیت آنان تفاوت میکند .

غیبت طوسی (۲۹۰) عن أبي عبدالله (ع) قال رسول الله (ص): سَيِّأْتِي قَوْمٌ
مِّنْ بَعْدِكُمُ الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ لَهُ أَجْرٌ خَمْسِينَ مِنْكُمْ . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ نَحْنُ كَنَّا
مَعَكُمْ بَيْدَرٌ وَ أَحُدٌ وَ حُنَيْنٌ وَ نَزَلَ فِينَا الْقُرْآنُ ! فَقَالَ : إِنَّكُمْ لَوْ تَحَمَّلْتُمْ لِمَا حُمِّلْتُمْ
تَصَبِّرُوْا صَبَرْهُمْ .

رسول اکرم (ص) فرمود : خواهد آمد زمانیکه برای یکمرد از آنان اجر و ثواب پنجاه مرد از مسلمانان زمان ما باشد . گفتند یا رسول الله ما در جنگ بدر و احد و حنین در خدمت شما جهاد کردهایم و درباره ما آیاتی از قرآن نازل شده است ! فرمود : هرگاه تحمیل بشود بشماها آنچه بآنان متوجه میشود نخواهید توانست تحمل و صبر بورزید .

مؤلف : در این روایت شریف اشاره میفرماید بشدت صبر و استقامت در راه حقیقت ، و به کمال برداری و تحمل در مقابل ناملائمات و ستمگریها و انحرافات ، بطوریکه هیچگونه اضطراب و پریشانی و تزلزل در وجود آنان دیده نشده ، و مانند کوه سنگین در مقابل مخالفین پابرجا و ثابت بوده ، و کمترین تأثیر و ناراحتی و افسردگی بخودشان راه ندهند .

و در همین مرحله است که : اندازه و ضعف و قوت ایمان افراد معلوم میشود ، زیرا تحمل و صبر و استقامت هر فردی باندازه قوت و شدت و درجه ایمان او میباشد .

و گاهی برای برخی از افراد بعنوان حفظ نفس لازم میشود که خود را از جبهه مبارزه کنار کشیده ، و جان و دین خود را بسلامت نگهداری کند ، و باین طریق صبر و استقامت فردی و پایداری در هدف را حفظ کرده ، و انحراف و لغزشی پیدا نمیکند ، و پیوسته در اصلاح و تهذیب نفس خواهد کوشید .

مسند احمد (ج ٤ ص ٧٣) عن عبدالرحمن انه سمع النبي (ص) يقول: بُدِأَ الْاسْلَامُ غَرِيبًا ثُمَّ يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بُدِأَ، فَطَوَبِي لِلْغُرَبَاءِ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنِ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: الَّذِينَ يُصلحُونَ إِذَا افْسَدَ النَّاسُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُنْحَازَنُ الْإِيمَانُ إِلَى الْمَدِينَةِ كَمَا يَجُوزُ السَّيْلُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُأْرِزَنُ الْاسْلَامَ إِلَى مَا بَيْنَ الْمَسَاجِدَيْنِ كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةَ إِلَى حُجْرَهَا .

فرمود رسول اکرم : اسلام در آغاز ظهورش غریب و بی یاور بود ، و سپس در انجام امر نیز مانند آغاز غریب خواهد بود ، پس خوشابا فرادیکه مقید و گرویده باسلام شده و غریب باشند ، گفته شد غرباء کیستند ؟ فرمود : آنکسانی هستند که چون مردم راه فساد و گمراهی در پیش گرفتند ، آنان مقید بصلاح و اصلاح باشند ، سوگند بخداآوند متعال که ایمان و حقیقت جمع شده و سوق میشود بسوی مدینه ، چنانکه سیل آب بشدت جریان پیدا میکند ، و سوگند به پروردگاریکه جان من در دست قدرت او است که اسلام میل و جریان پیدا میکند بسوی سرزمین میان مسجد الحرام و مسجد مدینه چنانکه مار بسوی لانه خود برمیگردد .

و مقصود اینستکه احکام اسلامی و مقررات دینی از میان ملتها جمع شده ، و اثری از قرآن و اسلام در روی زمین باقی نمیماند .

رفع احکام و آداب اسلام

بطوریکه پیش‌بینی شده است : مقررات و آداب و احکامیکه در قرآن مجید و دین مقدس اسلام بیان شده است ، در میان ملتها اجراء نمیشود .

کمال‌الدین (باب ۳۲) از حضرت باقر (ع) نقل میکند : القائم مَنْا مَنصور بالرُّعبِ مُؤَيَّدٌ بِالنَّصْرِ، تَطْوِي لَهُ الْأَرْضُ وَتَظْهَرُ لَهُ الْكُنُوزُ، يَبْلُغُ سُلْطَانَهُ الْمَشْرُقَ وَالْمَغْرِبَ وَيُظْهِرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ خَرَابٌ إِلَّا قُدِّمَ وَيَنْزَلُ رُوحُ اللَّهِ عِيسَى بْنُ مَرِيمٍ فَيُصَلِّي خَلْفَهُ، قَالَ، قَلْتَ: يَا أَبَنَ رَسُولِ اللَّهِ مَتَى يَخْرُجُ قَائِمَكُمْ؟ قَالَ: إِذَا تَشَبَّهَ الرِّجَالُ بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءُ بِالرِّجَالِ، وَإِكْتَفَى الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ، وَرَكِبَ ذُواثُ الْفَرْوَجِ السَّرْوَجَ، وَقُبِّلَتْ شَهَادَاتُ الزُّورِ، وَرُدِّتْ شَهَادَاتُ الْعُدُولِ، وَاسْتَخَفَّ النَّاسُ بِالدَّمَاءِ وَارْتَكَابِ الزِّنا وَاَكْلِ الرِّبَا، وَاتُّقِيَ الْأَشْرَارُ مُخَافَةً لِسِنَتِهِمْ، وَخَرَوْجُ السُّفِيَّانِيِّ مِنَ الشَّامِ وَالْيَمَانِيِّ مِنَ الْيَمَنِ، وَخَسْفُ بِالْبَيْدَاءِ وَقَتْلُ غَلامٍ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ (ص) بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ، وَجَاءَتْ صِحَّةُ مِنَ السَّمَاءِ بَانَّ الْحَقَّ فِيهِ وَفِي شَيْعَتِهِ، فَعِنْدَ ذَلِكِ خَرْوَجُ قَائِمَنَا، فَإِذَا خَرَجَ أَسَنَدَ ظَهَرَهُ إِلَى الْكَعْبَةِ وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ ثَلَاثَمَائَةٍ وَثَلَاثَةُ عَشَرَ رَجُلًا، وَأَوْلَ مَا يَنْطَقُ بِهِ هَذِهِ الْآيَةُ: بِقِيَّةَ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا بِقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَحَجَّتُهُ عَلَيْكُمْ.

میفرماید : قائم ما بوسیله رعبی که در دلها پیدا میکند ظفر یابد و بیاری پروردگار متعال مؤید گردد ، و راههای زمین برای او پیچیده شود و کنزا و معادن برای او آشکار باشد ، و حکومت او از مشرق تا مغرب را فراگیرد ، و آیین حق او بر همه ادیان برتری یابد اگرچه مخالفین کراحت داشته باشند ، و در روی زمین خرابیها را آباد نماید ، و حضرت عیسی ظاهر شده و در پشت سر او نماز میخواند .

گفتم : ای فرزند رسول اکرم ، قائم شما کی ظاهر شود ؟

فرمود : هنگامیکه زنها خود را شبیه مردها نموده و مردها شبیه زنها نمایند ، و زنها بمرکبهای زین دار سوار شوند ، و شهادتهای دروغ پذیرفته شده و شهادت افراد عادل رد گردد ، و مردم خونریزی و زنا و رباء را سبک شمارند ، و از اشرار بخارط زبان تند و خطرناک آنان پرهیز شود ، و سفیانی از شام و یمانی از یمن ظاهر گردد ، و در بیداء زمین فرو رود ، و نفس زکیه که نام او محمد بن الحسن است در میان رکن کعبه و مقام حضرت ابراهیم کشته شود ، و صیحه‌ای از آسمان بلند شود که حق با قائم و پیروان او است .

پس در اینهنگام آنحضرت پشت خود را بخانه کعبه تکیه داده و سیصد و سیزده تن در اطراف او جمع شوند ، و نخست این آیه شریفه را تلاوت فرماید : **بِقَيْةِ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ . سَيِّسٌ مِّيكَوِيدُ :** من بقیة الله و حجّة خدا هستم بر شما مردم .

و یروی ایضا (باب ۴۷) عن امیر المؤمنین (ع) قال : ان علامة خروج الدجال ، اذا امات الناس الصلاة و اضاعوا الامانة و استحلوا الكذب و اكلوا الربا و أخذوا الرشا و شيدوا البنيان و باعوا الدین بالدنيا و استعملوا السفهاء و شاوروا النساء

و قطعوا الأرحامَ و اتّبعوا الأهواءَ و استخْفَوا بالدماءِ ، و كان الحلمُ ضعفاً و الظلمُ فخراً ، و كانت الامراءَ فجّرة و الوزراءَ ظلّمة و العُرفاءَ خَوَنة و القراءَ فَسقة ، و ظهرت شهادة الزور و استعلنَ الفُجورُ و قولُ البهتان و الإِثْمُ و الطغيان ، و حُلِيت المصاحفُ و زُخرفت المساجدُ و طُولَت المَناراتُ و أُكْرِمتُ الأشجار ، و ازْدُحمَت الصالوناتُ و اختلفت القلوبُ و نُقِضَت العهود ، و اقتربَ الموعودُ ، و شاركَ النساء ازواجاً هنّ في التجارةِ حِرصاً على الدّنيا ، و عَلَت اصواتُ الفساقِ و استمعَ منهم و كان زعيمُ القوم ازدَاهُم ، و اتّقى الفاجرُ مخافةَ شَرِّه و صُدِّقَ الكاذبُ و ائْتَمِنَ الخائنُ ، و اتّخذَت القيَانُ و المعاذفُ ، و لَعَنَ آخرُ هذه الامّةِ أَوْلَها ، و رَكِبَ ذواتُ الفروجِ السروجَ ، و تشبّهَ النساءُ بالرجال و الرجالُ بالنساء ، و شهدَ الشاهدُ مِنْ غيرِ أنْ يُسْتَشهَدَ و شَهَدَ الآخُرُ قضاءً لذمَام بغيرِ حقّ عَرَفَه ، و تفقّهَ لغيرِ الدين ، و آثروا عملَ الدّنيا على الآخرة ، و لَيْسوا جُلُودَ الضأنِ على قلوبِ الذئاب ، و قلوبُهم أَنْتَنُ من الجِيفِ و أَمْرُّ من الصبر ، فعند ذلك الواحـا الواحـم العـجل العـجل ، خـيرـه المساكن يومنـذ بـيتـه المـقدـس ، ليـأتـيـنـ علىـ النـاسـ زـمانـ تـيمـتـيـ أحـدـهـمـ آـهـهـ منـ سـكـانـهـ .

امیرالمؤمنین (ع) فرمود : خروج دجال هنگامی خواهد بود که مردم نماز را حذف کنند ، و امانت را ضایع نمایند ، و دروغ گفتن را جایز بدانند ، و رباخواری شایع گردد ، و برای انجام اعمال و وظائف رشوه بگیرند ، و ساختمنهای محکم بناء کنند ، و دین را در مقابل منافع دنیوی بفروشند ، و افراد بی خرد را عمال قرار بدھند ، و در امور خود با زنها مشاورت کنند ، و صله ارحام را قطع نمایند ، و از هویهای نفسانی پیروی کنند ، و خونریزی در نظر آنان سبک میشود ، و بردبازی در نظر آنها

عیب حساب شده و ستمگری افتخار گردد ، و امراء بدکار شوند ، و وزراء ظالم ، و عرفاء خیانتکار ، و قاریان قرآن فاسق باشند ، و شهادت بی اساس شایع شود ، و بدکاری و بهتان گویی و گناه و تجاوز آشکار گردد ، و قرآنها را زینت داده و مساجد را آرایش دهند ، و مناره های بلند می سازند ، و افراد شریر اکرام می شوند ، و صفحه ای جماعت زیاد و دراز و پر جمعیت ولی دلهای افراد مختلف می گردد ، و پیمانها نقض شود ، و وعده های مقرر نزدیک باشد ، و زنها با شوهرهای خود در کسب و تجارت شرکت نمایند از لحاظ کثرت حرص و علاقه بدنیا ، و صدای مردم فاسق بلند و مورد قبول و توجّه می شود ، و پستترین آنان پیشوای گردد ، و از کسی که اهل فسق و فجور است دوری می شود تا شرّ و ضرر او نرسد نه از لحاظ فسق او ، و شخص دروغگو تصدیق شده و آدم خیانتکار مورد اطمینان گردد ، و خواننده ها و آلات غناء را در اختیار می گیرند ، و بمردم گذشته بد گفته و از آنان انتقاد می کنند ، و زنها بمرکبها سوار شوند ، و مردها خود را شبیه زنها و زنها شبیه مردها مینمایند ، و شاهدی شهادت میدهد بدون آنکه از او شهادت بخواهند و شاهد دیگری شهادت میدهد روی اینکه احترام یا حق کسی را اداء کند بدون آنکه آگاهی و معرفت باصل حق داشته باشد ، و در آنروز فقاوت تحصیل می شود ولی نه بخاطر دین ، و مردم عمل دنیوی را بعمل اخروی ترجیح و اختیار می کنند ، و پوست میش را بقلب گرگ می پوشانند ، و دلهای مردم آنzman مردارتر از لشه و تلختر از گیاه صبر باشد ، در این هنگام سرعت کرده و بعجله بستابید که بهترین مکانها در آنروز بیت المقدّس خواهد بود ، و افراد آرزوی سکنی آنجا را خواهند کرد .

در مستدرک الحاکم (ج ۳ ص ۳۴۳) از ابی ذر نقل می کند که : قال رسول الله

(ص) اذا اقتربَ الزمان كثُر لبسُ الطِيالسة ، و كثُرت التِجارة و كثُر المالُ و عَظُم ربُّ المال بمالِه ، و كثُرت الفاحشةُ ، و كانت امارة الصِبيان ، و كثُر النساءُ ، و جار السلطانُ ، و طُفَّف في المِكيال و المِيزان ، و يُرْبِّي الرجلُ جَرَوَ كلبٌ خَيْرٌ له مِنْ أَنْ يُرْبِّي ولدًا له ، و لا يُوقَرَ كَبِيرٌ و لا يُرْحَمَ صَغِيرٌ ، و يكثُر اولادُ الزنا ، حتَّى أَنَّ الرَّجُلَ ليَغْشَى المرأةَ على قارعة الطريق فيقول امثالهم في ذلك الزمان لو اعتزلتما عن الطريق ، و يلبسون جُلودَ الضَّأنَ على قُلوبِ الذِئاب ، أمثالهم في ذلك الزمان المُداهِن .

رسول خدا میفرماید : هنگامیکه زمان نزدیک به قیامت شد ، مردم زیاد طیلسان پوشند ، و تجارت رونق گیرد و مال زیاد شده و صاحبان مال بخاطر اموال آنان تجلیل میشوند ، و مردم بفحشاء و منكرات رغبت پیدا میکنند ، و امارت بچهها شایع میشود ، و زنان زیاد گردند ، و مردم از طرف سلطان جور و ستم میبینند ، و از جهت وزن و پیمانه کم فروشی میکنند ، و در آن زمان تربیت کردن بچه سگ بهتر از تربیت اولاد میشود ، از بزرگان خود احترام و توقیر نمیکنند ، و نسبت به کوچکان ترحم نخواهند نمود ، و فرزندان زنا بیشتر میشود ، و عمل قبیح فحشاء بجایی میرسد که مرد در وسط راه با زن مرتکب زنا میشود ، و بالاترین درجه نهی عابرین از این عمل منکر آن خواهد بود که بگویند از وسط راه کنار بروید ، مردم بصفت و سیرت گرگ و بصورت و لباس میش درآیند ، بهترین و معتدلترین آنان مداهنه کرده و با هر رنگ و با هر طبقه‌ای خواهد ساخت .

و یروی عن أبي هریره (ج ٤ ص ٤٩٥) قال رسول الله (ص) : لا تقوم الساعة حتَّى لا يَقِي على وجه الأرض أحدُ اللَّهِ فيه حاجة ، و حتَّى توجَد المرأة نهاراً جهاراً

تُنَكَّحْ وَسْطَ الطَّرِيقِ لَا يُنَكِّرْ ذَلِكَ احْدُو لَا يَغِيَّرُهُ فَيَكُونُ أَمْثَلُهُمْ يَوْمَئِذٍ الَّذِي يَقُولُ
لُو نَحِيَّهَا عَنِ الطَّرِيقِ قَلِيلًاً.

ساعت بـر پـا نـمـيـشـود تـا آـنـكـه باـقـى نـبـاشـد در روـى زـمـينـ كـسيـكـه مـورـد نـظـر و تـوـجـه
پـرـورـدـگـارـ مـتعـالـ باـشـد ، و تـا رـوزـيـكـه در روـزـ روـشـنـ و در وـسـطـ خـيـابـانـ مـرـدـ و زـنـ باـ
هـمـديـگـرـ مـقارـبـتـ كـرـدهـ و كـسـىـ اـزـ آـنـانـ منـعـ نـنـمـايـدـ ، و مـحـترـمـينـ اـفـرـادـ درـ آـنـهـنـگـامـ
اظـهـارـ مـيـكـنـدـ كـهـ : بهـترـ اـينـ استـ كـمـىـ اـزـ رـاهـ دـورـ باـشـندـ .

مؤـلـفـ : مـقـصـودـ اـيـنـستـكـه در آـنـرـوزـ كـسيـكـه مـورـدـ توـجـهـ وـ عـنـاـيتـ پـرـورـدـگـارـ مـتعـالـ
باـشـدـ بـنـحـويـكـهـ خـداـونـدـ مـتعـالـ اوـ رـاـ بـخـاطـرـ خـودـ وـ بـخـاطـرـ خـدـمـتـ بـدـيـنـ خـودـ نـگـهـدارـيـ
كـنـدـ ، باـقـىـ نـخـواـهـدـ مـانـدـ . وـ فـحـشـاءـ وـ مـنـكـراتـ بـانـداـزـهـاـيـ شـيـوعـ وـ جـريـانـ پـيـداـ خـواـهـدـ
كـرـدـ كـهـ چـشـمـ وـ گـوشـ مـرـدـمـ پـرـ شـدـهـ وـ قـبـحـ اـعـمـالـ سـوءـ وـ زـشتـ اـزـ نـظـرـ آـنـانـ بـرـداـشـتـهـ
خـواـهـدـ شـدـ ، وـ اـثـرـىـ اـزـ حـيـاءـ وـ عـقـفـ وـ طـهـارـتـ وـ غـيـرـتـ وـ اـنـسـانـيـتـ باـقـىـ نـخـواـهـدـ مـانـدـ .

سنـنـ التـرمـذـيـ (صـ ٣٢٢ـ) قالـ : اـذـ اـعـمـلـ اـمـتـىـ خـمـسـ عـشـرـةـ خـصـلـةـ حلـّـ بـهـاـ
الـبـلـاءـ ، قـيـلـ يـاـ رـسـوـلـ اللـهـ وـ ماـ هـىـ ؟ـ قـالـ اـذـ كـانـ المـعـنـمـ دـوـلـاـ ، وـ الـأـمـانـةـ مـغـنـمـاـ ، وـ
الـزـكـوـةـ مـغـرـمـاـ ، وـ أـطـاعـ الرـجـلـ زـوـجـتـهـ وـ عـقـّـ اـمـهـ ، وـ بـرـ صـدـيقـهـ وـ جـفـأـ أـبـاهـ ، وـ اـرـتـفـعـتـ
الـأـصـوـاتـ فـيـ المسـاجـدـ ، وـ كـانـ رـعـيمـ القـومـ اـرـذـلـهـمـ ، وـ أـكـرـمـ الرـجـلـ مـخـافـةـ شـرـهـ ، وـ
شـرـبـتـ الخـمـورـ ، وـ لـيـسـ الـحرـيرـ ، وـ اـتـخـذـتـ الـقـيـانـ وـ الـمـعـاـزـفـ ، وـ لـعـنـ آـخـرـ هـذـهـ الـأـمـمـةـ
اوـلـهـاـ ، فـلـيـرـ تـقـبـواـ عـنـدـ ذـلـكـ رـيـحـاـ حـمـراءـ اوـ خـسـفـاـ اوـ مـسـخـاـ .

وـ فـيـ روـاـيـةـ اـخـرـىـ : وـ تـعـلـمـ لـغـيـرـ الدـيـنـ .

چـونـ اـمـتـ منـ بـهـ پـانـزـدـهـ خـصـلـتـ عـمـلـ كـرـدـنـدـ :ـ گـرفـتـارـيـ وـ بـلـاءـ بـهـ آـنـانـ فـرـودـ آـيـدـ .

گـفـتـهـ شـدـ يـاـ رـسـوـلـ اللـهـ چـيـسـتـ آـنـ خـصـلـتـهـ ؟ـ فـرـمـودـ :ـ هـنـگـامـيـ اـسـتـ كـهـ غـنيـمـتـ رـاـ

مال متداول بدانند ، و امانت را غنیمت بحساب آورند ، و زکوة را غرامت بشمارند ، و اطاعت کند مرد زوجه خود را ، و عاقّ باشد فرزند بمادر خود ، و نسبت برفیق نیکویی کرده ، و پدر را جفا کنند ، و آوازها در مساجد بلندگردد ، و سرپرست و رئیس مردم پستترین آنان باشد ، و گرامی بشود مرد از ترس صدمه و شرّ او ، و مسکرات خورده شود ، و لباس حریر پوشیده شود ، و افراد خواننده و اسباب عیش و لهو در میان مردم رواج گیرد ، و طبقه آخر امت بطبقه پیشین لعنت کند ، پس منظر باشید در این هنگام بوزیدن باد سخت سرخ و فرو رفتن زمین و مسخ مردم .

مؤلف : جمله (كان المَعْنُم دُولًا) اشاره میکند بحذف اعتبار از استفاده‌ها و سودهای اختصاصی ، زیرا معنم بمعنی سود پیدا کردن و استفاده نمودن است ، و دول جمع دوله و آن بمعنی مال دست بدست شده و متداول و گردش کرده است ، و منظور اینستکه : استفاده‌های شخصی را بحساب شخص معین که بدست او آمده است نیاورده و بحساب عموم میگذارند ، و معتقد میشوند که سود و بهره لازمست در میان مردم گردش داشته باشد . و بالاتر از این آنستکه : چون امانتی نزد آنان سپرده شد ، بحساب سود و استفاده گذاشته و از آن خود حساب میکنند ، و دستگیری از فقراء و انفاق به مساکین و نیازمندان را برخلاف دانسته و بحساب غرامت و خسارت آورند .

غیبت نعمانی (ص ۱۳۳) حضرت صادق (ع) فرمود : در پیشروی قیام قائم سالی خواهد بود که مردم در آنسال گرسنه باشند ، و خوف شدیدی آنانرا برسد از جهت کشتن و کم بود اموال و انفس و میوه‌ها ، و اینمعنی در کتاب خدا روشن است - و لَنَبْلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَصِّ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الْثَّمَرَاتِ وَ

بَشِّر الصَّابِرِينَ .

سنن نسائی (ج ٧ ص ٢٤٣) قال رسول الله (ص) : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ مَا يُبَالِي الرَّجُلُ مِنْ أَيِّنَ اصَابَ الْمَالُ مِنْ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ - زَمَانٍ بِرَاهِيْ مَرْدَمْ مِيَآيِدْ كَه باکی ندارند و نمی فهمند که مال را از کجا بدست می آورند ، آیا از راه حلال است یا از راه حرام .

مسند احمد (ج ٢ ص ٥٠٥) عن ابی هُریره ، قال رسول الله (ص) : كَمَا فِي النَّسَائِيِّ .

ساعت و علامات آن

ساعت بمعنی وقت است ، و اغلب اطلاق آن بوقت معین که روز قیامت باشد ، گفته می شود ، و ممکن است در بعضی از موارد بوقات دیگر نیز ، مانند وقت ظهور وقت تهیّء برای قیام ، اطلاق شود ، و بهر صورت کلمه ساعت معنای معین از وقت را نداشته ، و بقرائی خارجی مفهوم آنرا میتوان تعیین کرد .

و روایاتی بسیار برای علائم ساعت و مقدمات آن وارد شده است ، و ما بچند قسمت از آنها اشاره میکنیم :

ساعت و خلاف و ظلم

روایاتی رسیده است که ساعت نمیرسد مگر آنکه فساد ظاهر شود و خلاف شایع گردد و ستمگران عزیز شوند ، و نااھلان بمقام ریاست برسند .
البيان و التعريف (ج ١ ص ٨٠) اذا وسِدَ الْأَمْرُ الی غیر أهله فانتظرِ الساعةَ .

أخرجه النجاري عن أبي هريرة .

مختصر التذكرة (ص ١٣٤) قال رسول الله (ص) في جواب من سأله عن الساعة ، قال : اذا ضيئت الأمانة فانتظر الساعة ، قال و كيف ضياعتها ؟ قال : اذا وُسدَ الأمْرُ إلَى غَيْرِ أهْلِهِ فانتظرِ الساعة .

فرمود : زمانیکه مسند و کرسی برای نااهلان گذاشته شد ، پس منتظر بر پا شدن ساعت باشید .

ورسول اکرم (ص) در پاسخ کسیکه از وقت ساعت میپرسید ، فرمود : هنگامی است که امانت از میان مردم برداشته شده و ضایع شود . پرسیدند چگونه امانت ضایع میشود ؟ فرمود : وقتیکه مقام و رتبه بغیر اهل آن که لایق نیست بدھند .

مؤلف : مقامات و رتبه‌های عرفی و دولتی در هر قسمتی و شعبه و رشته‌ای باشد ، چون برخلاف شأن و استعداد و اهلیت و لیاقت شد : منشاً ظلم و فساد و اختلال امور و تضییع اموال و حقوق و اهانت بر نفوس و قتل و غارت و بی‌نظمی گردد . و بطور کلی : هر کسیکه در هر قسمتی مقام امارت و قضاؤت و حکمی را منتصدی است ، میباید صد درصد دارای صفت علم و احاطه کامل با آن رشته بوده ، و هم تقوی و عدالت داشته باشد . و اگر نه برای خود و دیگران خطر بزرگی خواهد داشت .

مستدرک الحاكم (ج ٤ ص ٥٥٤) عن رسول الله (ص) انه قال : مِنْ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ انْ تُرْفَعَ الْأَشْرَارُ وَ تُوَضَّعَ الْأَخْيَارُ ، وَ يُفْتَحَ الْقَوْلُ وَ يُخْزَنُ الْعَمَلُ ، وَ يُقْرَأُ بِالْقَوْمِ الْمَثَنَاةُ لِيُسَفِّهُمْ أَحَدٌ يُنْكِرُهُ ، قَيْلٌ وَ مَا الْمَثَنَاةُ ؟ قَالَ : مَا اكْتَتَبَ سُوَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ .

رسول اکرم (ص) فرمود: از علائم نزدیک شدن ساعت اینستکه افراد شریر دارای مقامات بلند گشته، و اشخاص خوب و لایق کنار رفته و عنوان و مقامی نداشته باشند، و در میان ملت حرف و سخن گفتن و ادعاء و اظهارات آزاد و بی‌مانع باشد ولی از عمل کردن و واقعیت و حقیقت خبری نباشد، و در میان ملت و قوم مثنّا قرائت شود و کسی آنرا انکار ننماید، گفته شد که یا رسول الله مثنّا چیست؟ فرمود: چیزیکه برخلاف کتاب خدا نوشته شود.

مؤلف: مثنّا بفتح اوّل بمعنى پیچیدن و کج شدن و انحراف است، و بچیزیکه از حق و واقعیت انحراف پیدا کرده و پیچیده است اطلاق میشود، و مقصود احکام و قوانین و نوشه‌هاییستکه برخلاف دین و حقیقت و برخلاف قرآن نوشته شده و در میان جمیعیت و در مقابل همه خوانده شده و تصویب میشود و کسی هم انکار نمیکند.

مسند احمد (ج ۲ ص ۳۹۴) و ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۲) قال رجل متى الساعه؟ فقال (ص) ما المسؤل منها بأعلم من السائل، ولكن سأُخبرك عن أشرطها: اذا ولدت الأمة ربّتها فذاك من اشرطها، و اذا كانت الحفاة العرّة رؤس الناس فذاك من اشرطها، و اذا تطاول رعاء الغنم في البنيان فذاك من اشرطها.

و في مختصر التذكرة (ص ۱۳۴) : قيل فأخربني عن أمارة الساعة؟ قال: أن تلد الأمة ربّتها وأن ترى الحفاة العرّة الصّم الْبُكْم ملوک الأرض فذلك من أشرطها . وفي روایته: العرّة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان .

مردی از حضرت رسول (ص) پرسید که: قیامت کی واقع میشود؟ فرمود: در

این موضوع علمی نداشته و داناتر از تو نیستم ، ولی میتوانم از علائم قیامت تو را خبر بدهم ، هنگامیکه کنیز بزاید تربیت‌کننده خود را ، و افراد پابرهنه و عربان سران ملت باشند ، و زمانیکه شروع کنند راعیان گوسفندان در ساختمان ساختن . و در فائق (ج ۱ ص ۴۴۶ - ریض) باختلاف نقل میکند که : من أشراط الساعة أن يُرى رعاء الغنم رُءوسَ الناس وأن يُرى العراة الجُوعَ يتبارون في البُنيان و إن تلدَ المرأة ربّها أو رَبَّتها - از علائم ساعت اینستکه : راعیان گوسفندان رؤسای مردم باشند ، و افراد برهمه و گرسنه شروع به ساختمان کنند ، و اینکه بزاید زن تربیت‌کننده خود را .

مؤلف : منظور اینستکه در آخر زمان سه امر از علائم خواهد بود .

اول - اینکه فرزند زن از دختر و یا پسر تربیت‌کننده مادر میشود ، یعنی نسل بعد از لحاظ افکار و عقائد و روش زندگی حاکم و مؤثر در نسل پیش بوده ، و برنامه زندگی او را عوض میکند ، مانند نفوذ و حکومت و تأثیر نسل جوان در پدران و مادران خود از لحاظ برنامه‌های سیاسی و حزبی و اجتماعی و مرامی و مسلکی .

دوم - اینکه افرادی از طبقه پایین مثل کارگر و زارع در رأس حکومت و ملت قرار گرفته و کارفرما و امیر و حاکم و مسلط بر دیگران میشوند ، و حکومت از آن کارگر و زارع شده و طبقه پایین مسلط بر طبقات بالا میشوند .

متصدّی شدن کارگر و زارع بامور مربوط باداره مؤسّسات و سرپرستی تشکیلات : خود علامت بی‌نظمی امور و اختلال و بی‌عدالتی در اجتماع است ، زیرا که در جامعه سالم هر صنفی میباید در رشته خود فعالیّت کرده ، و هر کسی در رشته مخصوص بخود با کمال صفا و درستی انجام وظیفه داده و هیچ فردی در رشته‌های

خارج از خود مداخله نکند.

مداخله کارگر در امور مربوط بمدیریت : مانند مداخله یک تاجر است در رشته مربوط بفقاهت یا طبابت .

سوم - افراد طبقه پایین از کارگران و دامداران که سرمایه و ثروتی ندارند شروع میکنند باختمان درست کردن ، و از بیابان گردی و کوهنشینی و چادرنشینی بیرون آمده و مانند طبقه متمنّ و شهرنشین زندگی میکنند .

این سه امر در این زمان صورت خارجی پیدا کرده ، و در طول هزار و سیصد سال اثری از این سه علامت در اغلب ممالک دنیا مخصوصاً ممالک مسلمین ، نبوده است .

ساعت و رفع فضائل

مختصر التذکره (ص ۱۳۳) عن ابن مسعود ، قال رسول الله (ص) لا تَقُوم الساعَةُ حَتَّى يَكُونَ التَّسْلِيمُ عَلَى الْخَاصَّةِ دُونَ الْعَامَّةِ ، وَ حَتَّى تَفْشِلَ النَّجَارَةُ وَ تَعْيَبُ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى النَّجَارَةِ ، وَ حَتَّى تَقْطَعَ الْأَرْحَامُ ، وَ يَفْشِلَ الظَّلْمُ ، وَ تَظَهَرَ شَهَادَةُ الزُّورِ وَ تُكَتَّمَ شَهَادَةُ الْحَقِّ .

و كان عبدالله بن مسعود يقول : ان من أشراط الساعة أن يُتَّخَذ المساجد طرقاً ، وأن يُسلّم الرجل على الرجل بالمعرفة ، وأن يتّجر الرجل و امرأته جميعاً ، وأن تَغْلُو مُهُورُ النِّسَاءِ وَ الْخَيْلِ ، ثم يرخص فلا تَغْلُو إلَى يَوْمِ القيَامَةِ .

فرمود پیغمبر خدا : ساعت بر پا نمیشود مگر هنگامیکه سلام دادن بر خواص معمول گردد نه بر عموم مردم ، و تجارت کردن شایع شود بطوریکه زن عیب گیرد

بشهر خود شغل تجارت را ، و صله ارحام قطع شود ، و ستمگری رونق گیرد ، و شهادت دروغ و غلط ظاهر شده و از شهادت حق خودداری گردد .

و باز عبدالله بن مسعود میگفت : از علائم ساعت اینستکه مساجد را راه اخذ کنند ، و در سلام گفتن مقید بشناسایی باشند و روی آشنایی سلام بدهند و مرد و زن برابر و با هم مشغول تجارت شوند ، و مهریه‌های زنها و ارزش اسبابها زیاد گردد ، و سپس ارزان و سبک باشد تا روز قیامت .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۴۶) نظیرها .

سنن الترمذی (ص ۳۲۱) قال رسول الله (ص) لا تقوم الساعة حتى يكون أسعدا الناس بالدنيا لُكع بن لُكع - قيامت بر پا نمیشود تا روزیکه خوشبخترین مردم از لحاظ مال و زندگی و عنوان و نفوذ کلمه افراد پست و لئیم باشند .

مؤلف : اشاره است باینکه أصالت و نجابت و انسانیّت و شرافت و فضیلت از میان مردم و جامعه‌ها برداشته شده ، و فضائل انسانی از قاموسهای ملّتها محو گردد . چنانکه در حدیث گذشته بیان شد که : سلام گفتن عمومی بعنوان اظهار ادب و دعاء و درخواست سلامتی تن و جان برداشته میشود ، و زنها تجارت را که مشروعترین راه تحصیل معاش است عیب میگیرند ، و نظر بعنوان و اسم و شهرت و جلوه ظاهر و خودآرایی میکنند ، و حرمت و عظمت مساجد و ارحام و عدالت و حق و طرفداری از حقیقت از نظر آنان ساقط میشود .

ساعت و رفع برکت و علم

روایات دیگری وارد است که در آخر زمان بطور کلی برکت از زندگی و از جریان

امور مردم برداشته میشود ، و معرفت و علم بحقایق گرفته شده ، و گرفتاریها و هرج و ابتلاءات و فتنه‌ها ظاهر گردد .

مسند احمد (ج ٢ ص ٥٣٧) عن أبي هريرة، قال رسول الله (ص) : لا تَقُومُ الساعَةُ حتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ فَتَكُونَ السَّنَةُ كَالشَّهْرِ وَ يَكُونَ الشَّهْرُ كَالجُمُعَةِ وَ تَكُونُ الْجُمُعَةُ كَاليَوْمِ وَ يَكُونَ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ وَ تَكُونُ السَّاعَةُ كَاحْتِرَاقِ السَّعْدَةِ . الخَوْصَةِ .

و يروى (ص ٥٣٠) عن رسول الله (ص) : لَا تَقُومُ الساعَةُ حتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ وَ يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَ تَكُرُّ الزَّلَازِلُ وَ تَظَاهَرَ الْفَتْنَةُ وَ يَكُثُرُ الْهَرْجُ ، قال ، الْهَرْجُ أَيْمًا هو يا رسول الله ؟ قال : القتل القتل .

رسول اکرم فرمود : ساعت بر پا نمیشود مگر آنکه برکت از زمان برداشته شود ، پس موفقیت یکسال باندازه یکماه و برکت یکماه چون یکهفتنه تا جمعه و توفیق یکهفتنه مانند یکروز و برکت یکروز باندازه یکساعت و یکساعت بمقدار سوختن شاخه خرما است که برگ داشته باشد .

باز میفرماید : ساعت بر پا نمیشود مگر آنکه علم و معرفت از میان مردم گرفته شود ، و زمان بی برکت شده و قطعه‌های آن بهم نزدیک گردد ، و زلزله در روی زمین زیاد باشد ، و فتنه و آشوب بسیار شود ، و هرج زیاد گردد ، پرسیدند یا رسول الله مقصود از هرج چیست ؟ فرمود : قتل و قتل است .

البخاری (ج ١ ص ١٧) قال رسول الله (ص) : إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَ يَظْهَرَ الْجَهَلُ وَ يَفْشُوا الزِّنَا وَ يَكُثُرُ شُرْبُ الْخَمْرِ وَ يَقْلُلُ الرِّجَالُ وَ يَكُثُرُ النِّسَاءُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقَيْمُ الْوَاحِدِ .

و بیروی مسلم (ج ۸ ص ۵۸) قریباً منها .

و بیروی ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۷) قریباً منها ، وفيها : و يُشرَبُ الْخَمْرُ و يَذْهَبَ الرِّجَالُ و يَبْقَى النِّسَاءُ .

فرمود رسول اکرم : از علامات قیامت آنکه علم و معرفت از میان مردم برداشته میشود و جهل و نادانی ظاهر گردد ، و عمل زنا شایع شود ، و خوردن مسکرات زیاد میشود ، و مردها کم شده و زنها باقی میمانند ، و تا حدی مرد کم میشود که هر پنجاه نفر زن را یکمرد رسیدگی میکند .

مؤلف : مقصود از رفع علم برداشته شدن علوم الهی و معارف و حقایق دینی است که مورد توجه و علاقه مردم قرار نمیگیرد ، و اگر برخی از افراد نیز توجه به تحصیل آن پیدا کنند : تنها از لحاظ ظاهر و بمنظور بدست آوردن و آشنایی به اصطلاحات و قواعد است ، نه درک حقایق و رسیدن باواقعیت و یقین پیدا کردن ، و در حقیقت درک حقیقت آن علوم و رسیدن بمعارف الهی واقعیت پیدا نخواهد کرد . و در روایت دیگر این معنی توضیح داده شده است .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۸) ذکر النبی (ص) شیئاً فقال ذاك عند أوان ذهاب العلم ، قلت يا رسول الله وكيف يذهب العلم و نحن نقرء القرآن و نقرؤه أبناءنا و يقرؤه أبناءنا ابناءهم الى يوم القيمة ، قال ثكلتك امك ان كنت لأراك من افقه رجل بالمدينة أو ليس هذه اليهود و النصارى يقرءون التوراة و الانجيل لا يعملون بشيء مما فيهما .

حضرت رسول اکرم (ص) در پیرامون موضوعی سخن میگفتند ، و سپس فرمودند که : این موضوع در زمانی واقع میشود که علم از میان مردم برداشته شود .

گفتم يا رسول الله چگونه علم برداشته میشود در صورتیکه ما قرآن میخوانیم و سپس آنرا با ولاد خود یاد میدهیم و اولاد ما هم بفرزندان خود تعلیم خواهند کرد و اینجریان تا روز قیامت ادامه پیدا خواهد کرد .

آنحضرت فرمود : واى بر تو باد ، من تو را از مردان فهمیده مدینه بحساب میآوردم ، آیا جماعت یهود و نصاری کتابهای خودشانرا که تورات و انجیل است نمیتوانند بخوانند و نمیخوانند ؟ و با اینکه میخوانند آیا بمحفویات آندو کتاب توجه داشته و عمل میکنند ؟

الکُنْى لِلَّدُولَبِي (ج ۲ ص ۱۴۹) عن أنس، قال رسول الله (ص) انّ من أشراط الساعة أن يُرفع العلمُ و يَظْهُرَ الْجَهَلُ و سُوءُ الْجُوارِ و قَطْعِيَّةُ الرَّحْمِ و يَخُونَ الْأَمِينُ و يُؤْمِنَ الخائِنُ .

رسول اکرم (ص) فرمود : از علائم ساعت آنکه علم برداشته شده و جهالت در میان مردم ظاهر گردد ، و حقوق همسایگی و خویشاوندی رعایت نمیشود ، و شخص امین خائن بحساب آمده و خائن در میان مردم امین شود .

مختصر التذکره (ص ۱۳۴) : كان عبد الله بن مسعود يقول: سيأتى على الناس زمان يقلّ فيه العلمُ و يَظْهُرُ فيه الجَهَلُ بالكتاب و السنّة ، و كان يقول ليس حفظ القرآن بحفظ الحروف و إنما حفظه باقامة حدوده .

خواهد آمد زمانیکه علم در آنزمان کم شده و نادانی و جهالت به کتاب خدا و سنت پیغمبر (ص) ظاهر گردد . و عبد الله بن مسعود میگفت : مقصود از حفظ کردن قرآن نه آنستکه کلمات و حروف آن حفظ شود ، بلکه حفظ کردن معانی و عمل کردن بحقایق و بر پا داشتن حدود و احکام قرآن مجید است .

مسند احمد (ج ۲ ص ۱۶۲) عن عبدالله بن عمرو ، انّ رسول الله (ص) قال :
 انّ اللّهَ لا يُحِبُّ الْفُحْشَ ، او يُبغض الفاحش و المتفحش ، قال : و لا تقوم الساعة
 حتّى يَظْهَرَ الْفُحْشُ و التَّفَاحْشُ و قطيعة الرّحم و سوء المجاورة و حتّى يُؤْتَمَنَ
 الخائن و يخون الأمين .

رسول اکرم (ص) فرمود : خداوند متعال دوست نمیدارد سخن ناسزا گفتن را ،
 و دشمن میدارد فحش‌گویی و بهمديگر ناسزا گفتن را ، و فرمود : قيامت بر پا
 نميشود تا روزيکه فحش و ناسزا گفتن بهمديگر و قطع رحم و آزار بهمسایه ظاهر
 گردد ، و تا آن هنگامیکه شخص خائن مورد امن قرار گرفته و امين را خائن معرفی
 نمایند .

مختصر التذکره (ص ۱۳۶) عن رسول الله (ص) : تَعَلَّمُوا الْفَرَائِضَ وَ عَلِمُوه
 النَّاسَ ، فَإِنَّهُ نِصْفُ الْعِلْمِ ، وَ هُوَ يُنْسِي وَ هُوَ أَوَّلُ شَيْءٍ يُنْزَعُ مِنْ أَمْتَى .
 ياد بگيريد احکام و فرائض دينی خود را و ياد بدھيد آنها را بمردم ، زيرا علم
 فرائض نصف علم است ، و آن در ميان مردم فراموش شده و نخستين چيز يستكه از
 ميان امت من برداشته ميشود .

مؤلف : در اين حدیث شریف مخصوصاً علم فرائض ذكر شده است که قدر مسلم
 آن علم فقه و احکام است ، و بقرينه توضیح در روایت گذشته : برگشت رفع و نسیان
 آن به ترك عمل کردن با آن فرائض است ، يعني احکام و قوانین اسلامی فراموش
 شده و ترك ميشود ، اگرچه از لحاظ خواندن و نوشتن و تحصیل اصطلاحات رواج
 داشته و مدارسی بنام علوم دینی تأسیس کنند .

ساعت و مقاتله با ترک

روایاتی وارد است که از علائم آخر الزمان جنگیدن با ترک است ، و ترک طوائفی هستند در جانب شرق و شمال افغانستان تا قسمت شمال غربی چین که طوائف مغول از ترک حساب میشوند، البته ترکهایی که بجز ترکمانها در نقاط مختلف ایران هستند از آن طوائف نیستند و بلکه در اثر نفوذ و حکومت مغول و دیگران زبان اصلی خود را بزبان ترکی تبدیل کرده‌اند .

مسند احمد (ج ۵ ص ۳۴۸) عن بریده، قال كنْتُ جالسًا عند النبِيِّ (ص) فسمعتُ النبِيَّ يقول : إِنَّ أَمْتَى يَسُوقَهَا قَوْمٌ عِرَاضُ الْأَوْجُهِ صَفَارُ الْأَعْيُنِ كَأَنَّ وَجْهَهُمُ الْحَجَفُ ، ثَلَاثَ مِرَارٍ ، حَتَّى يَلْحُقُوهُم بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ ، أَمْمًا السَّابِقَةِ الْأُولَى فَيَنْجُو مَنْ هَرَبَ مِنْهُمْ ، وَأَمْمًا الثَّانِيَةِ فِيهِلْكَ بَعْضُ وَيَنْجُو بَعْضُ ، وَأَمْمًا الثَّالِثَةِ فَيَصْطَلُونَ كُلُّهُمْ مِنْ بَقِيَّهُمْ . قَالُوا يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَنْ هُمْ ؟ قَالَ هُمُ التُّرْكُ ، قَالَ أَمَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيده لَيْرَبِطَنَ خُيُولَهُمْ إِلَى سَوَارِي مَسَاجِدِ الْمُسْلِمِينَ - بریده گوید در خدمت رسول اکرم (ص) نشسته بودم ، فرمود : قومیکه صورتهای پهن و چشمها کوچک دارند ، و روی آنان مانند سپری باشد که از پوست بسازند ، سه مرتبه امت مرا سوق میدهند تا میرسانند آنانرا بجزیره العرب ، در مرتبه اوّل هرکه فرار کند نجات یابد ، و در مرتبه دوم بعضی نجات یابند و برخی دیگر گرفتار و هلاک گردند ، و در مرتبه سوم همه بحرارت آتش ظلم و فشار آنان مبتلا میشوند . پرسیدند که اینقوم از کدام ملت هستند ؟ فرمود : آنها ترک هستند . سوگند بخداوند متعال که آنان اسبهای خود را بستونهای مساجد مسلمین می‌بندند .

مؤلف : این پیشگویی یا مربوط بحمله و حکومت مغول است که در قرن هفتم

صورت گرفت ، و یا مربوط بجريان بعد است ، و بهر صورت تركستان شرقی فعلاً در تحت تصرف چین است و مغولستان و کاشغر و ختن و یارقند از اين ناحيه محسوب ميشود ، و تركستان روس که بخارا و خيوه و تاشكند و خوارزم از آن ناحيه حساب ميشود در تحت تصرف روس است .

مسلم (ج ۸ ص ۱۸۴) قال رسول الله (ص) : لا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّىٰ يُقَاتَلَ الْمُسْلِمُونَ التَّرَكَ قَوْمًا وُجُوهُهُمْ كَالْمَجَانَ الْمُطَرَّقَةَ يَلْبِسُونَ الشَّعَرَ وَ يَمْشُونَ فِي الشَّعَرِ .

و يروى رواية اخري ، وفيها : قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعَرَ كَأَنَّ وَجْهَهُمُ الْمَجَانَ الْمُطَرَّقَةَ حُمْرُ الْوِجْهِ صِغَارُ الْأَعْيُنِ .
وفي رواية اخري : صِغَارُ الْأَعْيُنِ ذُلْفُ الْأَنْفِ .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۵۲۲) يروى نظير هذه الروايات ، وفيها : قَوْمًا عِرَاضَ الْوُجُوهِ كَأَنَّ أَعْيَنَهُمْ حُدْقُ الْجَرَادِ وَ يَتَّخِذُونَ الدَّرَقَ يَرْبَطُونَ خِيلَهُمْ بِالنَّخْلِ .
سنن ابى داود (ج ۲ ص ۲۳۵) كما فى المسلم .

رسول اكرم (ص) فرمود : قیامت بر پا نمیشود تا آنکه بجنگند مسلمانان با طائفه ترك ، و آنان اشخاصی هستند که صورتهای ایشان مانند سپرهای کوبیده شده است ، و میپوشند مو را و روی موی راه میروند .

و در روايت ديگر است که : قومی هستند که کفشهای آنها موی است ، و گویا صورتهای آنان سپرهای کوبیده باشد ، سرخ چهره و چشم کوچک هستند .
و در روايت ديگر است که : کوچک چشم و دماغ صاف دارند .

و ابن ماجه نظير اين روايات را نقل ميکند ، و از جمله آنها است که : قومی

هستند که صورتهای پهن دارند ، و حدقه‌های چشمهای آنان مثل حدقه‌های ملخ باشد ، و سپرهایی با خود دارند ، و می‌بندند اسبهای خود را بدرختهای خرما .

مسند احمد (ج ۲ ص ۵۳) عن أبي هُرَيْرَةَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ تُقَاتِلُوا قَوْمًا نَعَالَمُ الشَّعْرَ . وَ قَالَ أَيْضًا : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ تُقَاتِلُوا التَّرَكَ صِغَارَ الْعَيْوَنِ حُمْرَ الْوِجْوَهِ ذَلِفَ الْأَنُوفَ كَأَنَّ وَجْهَهُمُ الْمَجَانَ الْمُطَرَّقَةَ -

رسول اکرم فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا هنگامیکه بجنگید با قومیکه کفشهای آنها موی باشد و باز فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا بجنگید با ترک که چشمهای کوچک و چهره‌های سرخ و دماغهای کوچک و صاف دارند ، و صورتهای آنان مانند سپرهای کوییده باشد .

مؤلف : این اوصافیکه گفته شد ، کاملاً تطبیق میکند به ملت ترک چین که در ترکستان شرقی از ولایت چین ساکن هستند ، و زندگی آنان طبیعی و از زراعت و دامداری تأمین معاش میکنند ، و ممکن است در این زمان بسیار زندگی منظمی داشته و از توحش بتمند برگشته باشند ، و با جمله‌های [لباس آنان موی ، کفشهای آنان موی] اشاره میفرماید به نهایت زندگی طبیعی آنان که موهای بدن Shan لباس و کفش آنان بوده و هیچگونه مقید بپوشان و کفش نباشند ، و این همان اوصافی است که برای یاجوج و مأجوج نیز ذکر شده است که بطور مسلم از اهالی اصلی مملکت چین بودند .

یاجوج و مأجوج

بمناسبت مقاللت با ترک ، چند روایت و آیه‌ای را که مربوط به یاجوج و مأجوج

است ذکر میکنیم ، بطوریکه گفته شد ترکستان شرقی که در شمال تبت و کشمیر و در شرق ترکستان روس است ، فعلا جزء خاک مملکت چین محسوب میشود ، و در حقیقت مسکن اصلی ترکان ، همان ناحیه بوده است ، و مغولستان نیز جزء همان ترکستان شرقی و عبارت از منغولیا است ، و اوصافی هم که در روایات ذکر شد تطبیق بافرد و مردم چین میکند ، از قبیل کوچکی چشم و صاف بودن دماغ و پهن بودن صورت ، و اما یاجوج و مأجوج : بموجب دلالت آیاتیکه در جریان سفر ذوالقرنین در قرآن کریم ذکر شده است ، باز صد در صد تطبیق بسرزمین چین و اهالی آنجا میکند ، میفرماید - حتی اذا بلغَ مطلعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِترًا - حتی اذا بلغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ، قالوا يا ذالقرنین ان یاجوج و مأجوج مفسدون فی الأرض فهل نجعل لک خرجاً على أن تجعل بيننا وبينهم سداً - سوره کهف : ۹۳ و ۹۴ - حتی اذا فتحت یاجوج و مأجوج و هم من كل حدب ینسلون ، و اقترب الوعد الحق - سورة انبیاء : ۹۶ و ۹۷ .

چون ذوالقرنین بسرزمین مشرق رسید ، قومیرا دید که بجز آفتتاب ساتری نداشته و برنه بودند ، تا بمیان دو کوه رسید ، در آنطرف جمعیرا دید که سخن و لغت نمی فهمیدند ، در آنجا گفتند به ذوالقرنین : که یاجوج و مأجوج در روی زمین فساد و فتنه میجویند ، و آیا ممکن است ما خرجی بدھیم تا سدی در میان ما و آنان درست کنی - تا هنگامیکه یاجوج و مأجوج آزاد گشته و سد برداشته شود و آنان از هر بلندی سرازیر گردند و وعد حق نزدیک است .

پس یاجوج و مأجوج بهر معنایی باشد ، جمعی هستند که در سرزمین مشرق و

در حدود همان چین فعلی ساکن باشند.

و در قرآن کریم منتشر شدن و سرازیرگشتن و حرکت آنان پیشگویی شده است، و بقرينه متوقف و محصور بودن آنان از زمان ذوالقرنین تا آخر زمان : معلوم ميشود که آنان از خود اهالی چين اصلي و غير طائفه ترك باشند.

و بهر صورت طوريكه در احاديث شريف ذكر شده است : آنان در آخر زمان با خصوصيات و صفات مخصوصى از سرزمين خود حرکت كرده و پيشروي بسيار ميكنند ، ولى عاقبت امر بگرفتاري و عذاب الهى دچار گشته و همگي بهلاكت ميرسند .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۵۱۶) قال رسول الله (ص) : **يُفَتَحْ يَأْجُوجُ وَ مَأْجُوجُ فِيَخْرُجُونَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ، فَيَعْمَلُونَ الْأَرْضَ وَ يَنْحَازُ مِنْهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّىٰ تَصِيرَ بَقِيَّةُ الْمُسْلِمِينَ فِي مَدَائِنِهِمْ وَ حُصُونِهِمْ وَ يَضْمُمُونَ إِلَيْهِمْ مَوَاشِيهِمْ، حَتَّىٰ أَنْهُمْ لَيَمْرُّونَ بِالنَّهَرِ فَيَسْرِيُونَهُ حَتَّىٰ مَا يَذَرُونَ فِيهِ شَيْئًا فَيَمْرُّ آخْرُهُمْ عَلَىٰ اثْرِهِمْ فَيَقُولُ قَائِلُهُمْ لَقَدْ كَانَ بِهَذَا الْمَكَانِ مَرَّةً مَاءَ وَ يَظْهَرُونَ عَلَىٰ الْأَرْضِ فَيَقُولُ قَائِلُهُمْ هَذَا أَهْلُ الْأَرْضِ قَدْ فُرِغَنَ مِنْهُمْ وَ لَتَنَازَلَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ حَتَّىٰ أَنْ احْدَهُمْ لَيَهْزَّ حَرْبَتَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَتَرَجِعُ مُخْضَبَّةً بِالدَّمِ فَيَقُولُونَ قَدْ قَتَلَنَا أَهْلُ السَّمَاءِ، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ اذْبَعُتُ اللَّهُ دَوَابَّ كَنْفَ الْجَرَادِ فَتَأْخُذُ بِأَعْنَاقِهِمْ فَيَمُوتُونَ مَوْتَ الْجَرَادِ.**

رسول اكرم (ص) فرمود : **يَأْجُوجُ وَ مَأْجُوجُ از محدودیت بیرون آیند ، چنانکه فرموده است : و هم من کل حدب ینسلون - پس در روی زمین پراکنده ميشوند ، و مسلمین خود را کنار کشیده و فرار ميكنند ، و در شهرها و قلعه های خود چهارپایان و اموال خود را جمع كرده و محفوظ ميمانند ، و يأجوج و مأجوج بچشمها كه**

میرسند آب چشمہ تمام میشود و چیزی باقی نماند برای جمعیت دیگریکه پشت سر آنان میرسند ، و گویند این اهل زمین است که مغلوب و تسلیم شدند ، و باید باهل آسمان پرداخت ، و یکی از آنان سلاح خود را باسمان پرت میکند و آلوده بخون بر میگردد ، و گوید اهل آسمانرا نیز کشتم . پس در اینحالت خداوند متعال جنبندهایی را بر می انگیزاند مانند جمعیت ملخ و گردنهای آنانرا می گیرند و مانند ملخ آنانرا بهلاکت میرسانند .

الکنی للدولابی (ج ٢ ص ٢٣) عن أبي موسى الأشعري ، قال رسول الله (ص) :
يأجوجُ و مأجوج منْ وُلدَ آدم . فرمود : يأجوج و مأجوج از فرزندان آدم است .
مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٨٩) عن الخدری ، قال رسول الله (ص) تُفَاتَّ
يأجوج ... كما في ابن ماجه - باختلاف يسیر ، و فيها : فَيَعِيشُونَ الْأَرْضَ وَ يَنْحَازُ
الْمُسْلِمُونَ إِلَى مَدَائِنِهِمْ .

و یروی (ص ٤٩٠) عن عبد الله بن عمر قال : إِنَّ اللَّهَ جَزَّاً الْخَلْقَ عَشْرَةً أَجْزَاءً
فَجَعَلَ تِسْعَةً أَجْزَاءِ الْجَنَّةِ وَ جُزْءًاً بَنِي آدَمَ وَ جُزْءًاً بَنِي آدَمَ عَشْرَةً أَجْزَاءٍ فَجَعَلَ تِسْعَةً
أَجْزَاءٍ يأجوج و مأجوج و جُزْءًاً سَائِرَ النَّاسِ .

الفائق (ج ١ ص ٦٢٢ - شعن) ذکر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلَهِ وَ سَلَّمَ فِی خطبته
يأجوج و مأجوج ، فقال : عِرَاضُ الوجوهِ صِغَارُ العُيُونِ صُهَبُ الشِّعَافِ وَ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسَلُونَ ، ثُمَّ ذَكَرَ اهْلَكَ اللَّهَ اِيَّاهُمْ فَقَالَ : وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ اَنَّ دَوَابَّ
الْأَرْضِ لَتَسْمَنُ وَ تَشَكَّرُ شُكْرًا مِنْ لَحْوِهِمْ .
قال الزمخشري : اراد بالشِّعَاف اعلى الشَّعَر او الرؤوس انفسها . وَ تَشَكَّرَ :
تمتلئ .

در مستدرک حاکم روایت را مانند ابن ماجه نقل کرده ، و تعبیر میکند که یأجوج و مأجوج در روی زمین مشغول عیش میشوند ، و مسلمین خود را کنار کشیده و در شهرهای خود میمانند .

و باز نقل میکند که : خداوند متعال مخلوق خود را ده قسمت فرمود ، که نه قسمت آن جن است و یکقسمت بنی آدم ، و بنی آدم را ده قسمت قرار داده است ، نه قسمت آن یأجوج و مأجوج است و یکقسمت مردمان دیگر .

و رسول اکرم در خطبه خود از یأجوج و مأجوج اسم برده و میفرماید : آنان صورت پهن و چشم کوچک و موهای سر مائل بسرخی هستند ، و از هر نقطه بلند سرازیر خواهند شد - من كل حَدَبٍ يَنْسِلُون - سپس از هلاکت آنان سخن گفته ، و فرمود : سوگند بخداوندیکه جان من در دست قدرت او است ، چهارپایان زمین از خوردن لاسههای آنان تنومند گشته و از خوردن گوشتهای آنان سیر خواهند شد .

مؤلف : بطور اجمال از روایات گذشته فهمیده شد که برای مردم آسیا مخصوصاً از ناحیه مشرق زمین و چینیها دو خطر بزرگ پیش بینی شده است : اول بعنوان حمله و جنگ ترک ، دوم بعنوان یأجوج و مأجوج و سرازیر شدن آنان .

ساعت و مشرق زمین

روایات دیگری وارد است که ممکن است بنحو کلی و اجمال بهمان دو خطر سابق تطبیق داد ، و مضمون آنها اینستکه : آتشی از مشرق زمین بلند میشود و مردم را بسوی مغرب سوق میدهد .

الکنی للدولابی (ج ۱ ص ۱۶۸) عن عبد الله بن عمر ، قال لّما انقضى النّيْ

(ص) صلوٰة الصبح : فاستقبلَ مطلع الشمس ثم نادى ألا ان الفتَن من هيهنا ألا ان الفتَن من هيهنا ثلثَ مرات ، و مِن ثم يطلع قرنُ الشيطان .

عبدالله بن عمر گفت ، چون رسول اکرم (ص) نماز صبح را تمام کرد ، ایستاده و بسوی مشرق توجه نموده و فرمود : آگاه باشید که فتنه‌ها از اینطرف ظاهر خواهد شد ، و سه مرتبه تکرار کرد ، و از اینطرف پیروان شیطان ظاهر شوند .
سیر الأعلام (ج ۲ ص ۲۹۷) قال رسول الله (ص) : أَمّا أَوْلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَنَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْمَشْرِقِ فَتَحْسِرُ النَّاسَ إِلَى الْمَغْرِبِ .

مختصر التذکره (ص ۱۳۲) و فی البخاری ان رسول الله (ص) قال : أَوْلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ نَارٌ تَحْسِرُ النَّاسَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ .

نخست علامت ساعت آتشی است که ظاهر گشته و مردم را از مشرق بسوی مغرب سوق میدهد .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۵۸) عن عبدالله بن عمر قال : تُبَعَثُ نَارٌ تَسْوِقُ النَّاسَ مِنَ مَشَارِقِ الْأَرْضِ إِلَى مَغَارِبِهَا - بر میخیزد آتشی و سوق میدهد مردم را از سرزمین مشرق بسوی مغرب .

مؤلف : مقصود از آتش : فتنه و قتل و هرج و اغتشاشی است که از سرزمین مشرق برخاسته و مردم برای حفظ جان و مال خود مجبور بحرکت و سفر بسوی مغرب میشوند .

و چون از محل مخصوصی اسم برده نشده است ، قهراً احتمال آن میروود که این فتنه از ممالک مشرق زمین مثل چین و ویتنام و کره و ژاپن برخیزد ، و ممکن است تطبیق شود بجنگ و اغتشاش کره و ویتنام که سالهایی است که این سرزمین شب

و روز در زیر آتش اسلحه و بمبهای آتشزا سوخته ، و آبادیها بoyerانه مبدل گشته است .

ساعت و ده علامت

روایات دیگری وارد است که در مقدمه ساعت ده علامت بوقوع خواهد پیوست . غیبت نعمانی (ص ۱۳۵) حضرت صادق (ع) فرمود : نداء از امور حتمی است ، و سفیانی محتموم است ، و یمانی محتموم است ، و قتل نفس زکیه محتموم است ، و دستیکه در آسمان ظاهر شود از محتممات است ، و فَزَعِی در ماه رمضان واقع شود که خوابیده را بیدار کند و بیدار را بوحشت اندازد و زن محجوب را از پرده بیرون آورد .

غیبت طوسی (ص ۲۸۲) ابوحمزه ثمالی میگوید : بحضرت صادق (ع) عرض کردم که پدر بزرگوار شما حضرت باقر (ع) میفرمود : خروج سفیانی و نداء و طلوع آفتاب از مغرب از محتموم است ، و چیزهای دیگری نیز میفرمود که از محتموم است ؟ فرمود : و اختلاف فرزندان فلان از محتموم است ، و همچنین قتل نفس زکیه و خروج قائم از محتموم است . عرض کردم : نداء چگونه میشود ؟ فرمود : در اول روز آوازی از آسمان شنیده میشود که همه آنرا بزبان خود میشنوند - آگاه باشید که حقّ با عالی و پیروان او است . و سپس در آخر روز ابلیس از زمین صدا میزند که حقّ در عثمان و پیروان او میباشد . و در اینهنگام افراد ضعیف به تردید و شک دچار گردند .

باز از امیرالمؤمنین (ع) نقل میکند که - رسول اکرم (ص) فرمود : ده چیز

است که ناچار پیش از ساعت باید ظاهر شود ، سفیانی و دجال و دخان و دابه و خروج قائم و طلوع شمس از مغرب و نزول عیسی (ع) و خسف در سرزمین مشرق و خسف در جزیره‌العرب و آتشیکه از قعر عدن ظاهر شده و مردم را بسوی محشر سوق میدهد .

باز از حضرت صادق (ع) نقل میکند که : پنج چیز است که پیش از قیام قائم از آیات ظهور حساب میشود ، صیحه و سفیانی و خسف در بیداء و خروج یمانی و قتل نفس زکیه .

مؤلف گوید : از این احادیث معلوم میشود که قسمتی از علائم مربوط به ساعت است ، یعنی ممکن است پس از ظهور قائم یا در زمان ظهور پیدا گردد ، مانند دابه و دخان و نزول عیسی .

باز از حضرت باقر (ع) نقل میکند (ص ۲۸۶) : دو علامت است که پیش از قیام قائم ظاهر گردد ، و هرگز از زمان هبوط آدم چنین علامتی آشکار نشده بود ، و آنها کسوف آفتاب است در نیمه ماه رمضان و خسوف ماه است در آخر آن . مردی گفت : چگونه اینطور میشود ؟ فرمود : متوجه هستم که اشکال تو چیست ، ولی آنها از آیاتیست که از آغاز هبوط سابقه نداشته است سابقه آنرا .

باز از حضرت صادق (ع) نقل میکند : خروج الثلاثة الخراسانی و السُّفیانی و الیمانی فی سنۃ واحده فی شهر واحد فی یوم واحد ، و لیسَ فیها رایة بآهدی مِن رایة الیمانی یَهْدی الی الْحَقّ .

حضرت صادق (ع) فرمود : سفیانی و خراسانی و یمانی در یکسال و در یکماه و در یک روز ظاهر میشوند ، و در میان آنها بیرق یمانی بسوی حق هدایت خواهد

کرد.

مسلم (ص ١٧٩ جزء ٨) قال النبی (ص) ان الساعۃ لا تكون حتی تكون عشر آیات خَسْفِ بالمَشْرُقِ وَ خَسْفِ بِالْمَغْرِبِ وَ خَسْفِ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَ الدَّخَانِ وَ الدَّجَالِ وَ دَابَّةِ الْأَرْضِ وَ يَأْجُوجَ وَ مَأْجُوجَ وَ طَلْوَعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَ نَارَ تَخْرُجِ مِنْ قَعْدَةِ عَدْنَ تَرْحَلُ النَّاسَ.

وروى رواية أخرى وفيها: وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس الى مَحْشَرِهِمْ.

ابن ماجه (ج ٢ ص ٥٠١) نظيرها، وفيها: و خروج عيسى بن مريم . ساعت بر پا نمیشود مگر آنکه ده علامت ظاهر شود : فرورفتگی در مشرق ، و در مغرب ، و در جزیرة العرب ، و ظهور دخان ، و دجال ، و دابة الأرض ، و يأجوج و مأجوج ، و طلوع آفتاب از مغرب ، و ظاهر شدن آتشی از مرکز عدن (یمن) که مردم را کوچ دهد ، و خروج عيسى بن مريم .

الكنی للدولابی (ج ١ ص ٣٤) كما في مسلم ، وفيها: و ريح تَسْفِي النَّاسَ تَطْرَحُهُمْ فِي الْبَحْرِ.

در این کتاب بجای جمله آخر از حدیث گذشته میگوید : و ظاهر میشود بادی که مردم را سوق میدهد و میریزد در دریا .

مؤلف : اغلب این علامتها برای ما مجھول است ، و تا بوقوع نہ پیوسته است نتوان آنها را تفسیر و تحلیل کرد ، و برای هر یک از این علائم روایات بالخصوصی وارد شده است .

ساعت و دجال

از جمله این ده علامت یکی دجال است که روایات مختلف بسیاری در خصوصیات آن وارد شده است.

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۲۸) عن أبي بكر، قال رسول الله (ص) : يَخْرُجُ الدِّجَالُ مِنْ قِبْلِ الْمَشْرُقِ مِنْ أَرْضٍ يُقَالُ لَهَا حُرَاسَانٌ مَعَهُ قَوْمٌ وَجُوَهُمْ كَالْمَجَانِ -
بیرون می‌آید دجال از جانب مشرق از سرزمینی که با اسم خراسان نامیده می‌شود ، و با او جمعی خواهند بود که صورتهای آنان مانند سپر خواهد بود .

وَيَرَوْى عَنْ أَبْنَ عَمْرٍ، سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ : يَخْرُجُ الدِّجَالُ مِنْ يَهُودِيَّةِ اصْبَاهَانِ عَيْنَهُ الْيُمْنِيَّةِ مَمْسُوَّحَةً، وَالْأُخْرَى كَأَنَّهَا زَهْرَةَ تَشَقَّ الشَّمْسَ شَقًا -
شنیدم از رسول اکرم (ص) که میفرمود : بیرون آید دجال از سرزمین یهودی‌نشین اصفهان ، و چشم راست او معیوب و صاف است ، و چشم دیگرش گوئی ستاره زهره است که بنور آفتاب نفوذ می‌کند .

مسند احمد (ج ۳ ص ۲۲۴) عن أنس ، قال رسول الله (ص) يَخْرُجُ الدِّجَالُ مِنْ يَهُودِيَّةِ اصْبَاهَانِ مَعَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْيَهُودِ عَلَيْهِمُ التِّيجَانُ - رسول اکرم (ص) فرمود : بیرون آید دجال از میان یهود اصفهان و با او هفتاد هزار از جماعت یهود باشند و در سر آنان تاجها می‌باشد .

مشارق الأنوار حمزاوي (ص ۱۲۴) در موضع خروج دجال اختلاف کردہ‌اند که : آیا از سرزمین مشرق و از خراسان است ، و یا از میان یهودیه اصفهان ، و یا از زمین کوفه خواهد بود ، و اغلب پیروان او از یهود می‌باشد .
و سپس گوید : در روایتی است که او از اصفهان بیرون آمده و نود هزار نفر با او

خواهند بود ، و فتنه بزرگی برای مردم بوجود خواهد آورد ، و او را مسیح هم گویند از جهت آنکه زمین را در چهل روز مسح خواهد کرد ، و هم مسیخ گویند زیرا یکی از چشمهای او ممسوخ خواهد شد .

مؤلف : دجال بمعنی دروغگو است و کسیکه برخلاف حق اظهار و رفتار داشته باشد ، و روایاتیکه از طریق عامه و خاصه در این موضوع رسیده است : بسیار مختلف و نامفهوم بوده و نتیجه روشنی از آنها حاصل نمیشود ، و ظاهراً مراد از این لفظ : دجال وصفی است یعنی مرد دروغگو و برخلاف حق ، و اینکلمه در کتب عهدهین (مکاشفات یوحنا) نیز ذکر شده و همان معنای وصفی اراده شده است .

و ظاهراً اشخاص مختلف و متعددی که دجال و دروغگو باشند ، از امکنه مختلف و در زمان‌های متفاوت پیش‌بینی شده ، و قیام آنان پیشگوئی گشته است . و طبق این نظر اختلافات روایات حل شده و مقصود بنحو اجمال معلوم میشود . مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۳۰) عن نفیر ، ان رسول الله (ص) ذکر الدجال فقال : إن يخرج و أنا فيكم فاتأ حجيجه ، وان يخرج و لست فيكم فكل امرئ حجيج نفسه و اللہ خليفتي على كل مسلم ، ألا و انه مطموس العين كأنها عين عبد العزی بن قطن الخزاعی ، ألا فانه مكتوب بين عينيه كافر يقرأ كل مسلم ، فمن لقيه منكم فليقرأ بفاتحة الكهف يخرج من بين الشام و العراق ، فعاث يميناً و عاث شمالاً ، يا عباد اللہ اثبتوا ثلاثاً ، فقيل يا رسول الله فما مكثه فى الأرض ؟ قال أربعون يوماً .

رسول اکرم (ص) فرمود : هرگاه دجال تا من در میان شما هستم بیرون آمد ، البته من خودم با او احتجاج کرده و غالب میشوم ، و اگر پس از درگذشت من بیرون

آمد : پس هر شخصی باید مراقب و حافظ خود باشد ، و خداوند متعال وکیل و عوض من خواهد بود برای مسلمانان . آگاه باشید که او از یکچشم نابینا و صاف است ، مانند چشم عبدالعزی خزاعی ، و در میان دو چشم او نوشته شده است که : کافر است . و این نوشته را هر مسلمی در ناصیه او میخواند . پس کسیکه او را ملاقات کرد آغاز سوره کهف را بخواند [الحمد لله الذي أنزل على عبد الكتاب لم يجعل له عِوْجَا] . او از مابین عراق و شام بیرون خواهد آمد . در اینجا آنحضرت بسوی راست و چپ متمايل شده ، فرمود : ای بندگان خدا پابرجا و ثابت باشید ، و سه مرتبه تکرار کرد . گفته شد که چقدر مکث خواهد کرد ؟ فرمود چهل روز . مسلم (ص ۱۸۹ جزء ۸) قال النبي (ص) لا تقوم الساعة حتى يبعث دجالون کذابون قریب من ثلاثين كلهم يَرْعَمُ اَنَّهُ رسول الله . و کذا فی البخاری ج ۲ ص ۱۷۲ .

سنن ابی داود (ج ۲ ص ۲۲۸) عن رسول الله (ص) : و اَنَّهُ سَيَكُونُ فِي امْتِي کذابون ثلثونَ كُلُّهُمْ يَرْعَمُ اَنَّهُ نَبِيٌّ وَ اَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيٌّ بَعْدِي - ساعت بر پا نمیشود تا در میان امت من حدود سی تن مرد دروغگو پیدا شود که هر یکی از آنان خود را رسول و نبی معرفی میکند ، در صورتیکه من آخر پیغمبران هستم و پیغمبری پس از من نخواهد بود .

مؤلف : این روایات صریح و دلالت روشن دارند که کلمه دجال عنوان شخصی نیست تا مانند سفیانی یا نفس زکیه باشد ، بلکه عنوان کلی داشته و بهر یک از این سی نفر که دعوی دروغین دارند شامل میشود ، و تازه این سی نفر غیر از دجالهایی هستند که از اصفهان یا مشرق یا شام یا از جاهای دیگر بیرون میآیند .

و ممکن هم هست که : از میان این دجالها یکی بیش از دیگران نیرو و قدرت گرفته ، و بیشتر تاخت و تاز کند ، واکثر اوصافیکه در روایات ذکر شده است بحال او تطبیق نماید .

الطبقات (ج ٧ ص ٤٢٢) عن السکونی : قال رسول الله (ص) يُقاتِلُ بَقِيَّتَكُم الدَّجَالُ عَلَى نَهْرِ الْأُرْدُنَ ، انتَمْ شَرْقَى النَّهْرِ وَ هُمْ غَرْبَى .

فرمود رسول اکرم (ص) باقیمانده شما مقاتله و جنگ میکند با دجال در سرزمین نهر اردن ، شماها در جانب شرق نهر اردن خواهید بود و طرفداران دجال در جانب غرب نهر اردن .

مؤلف : این روایت شریف نیز اشاره بدجالی میکند که در مقابل مسلمین قیام کرده ، و دارای سپاه و پیروان بسیار بوده ، و با مسلمانان بجنگد .

در این روایت محل ستیزه و جنگ را نهر اردن (این نهر از جبال شمالی سوریه رو بجنوب سرازیر و سپس وارد بحر طبریه و باز از آنجا رو بجنوب حرکت کرده وارد بحر لوط (بحر المیت) میشود و در میان فلسطین و اردن است) معین کرده و میفرماید : سپاه و پیروان دجال در جانب غرب نهر اردن و مسلمین در جانب شرق نهر قرار خواهند گرفت .

این حدیث شریف بسیار جالب است ، زیرا تا بامروز این حالت پیش نیامده بود که سپاه دجال بتمام سرزمینهای غربی نهر اردن مسلط گردند ، و سرزمین و بلاد فلسطین بدست حکومت صهیونیسم یهود اداره شود ، و مسلمین در جوانب شرق نهر اردن قرار بگیرند ، و عجب اینستکه در میان سران آنان و بلکه شخص اوّل آنان ممسوسة العین باشد .

و امروز دشمن درجه اول ممالک اسلامی همان اسرائیل است .
بطوریکه در اول کتاب گفتیم : ما هرگز نمیخواهیم روایات شریفه را مطابق فهم و نظر خود تطبیق کنیم ، زیرا اینعمل اشتباه و محذورات بسیاری دارد .
و از کلمه (بقیّتکم) معلوم میشود که : این مقابله و منازعه پس از قتال و نزاع مرتبه اول است که جمعی کشته میشوند ، و بقیه مسلمین در این محل صفا آرایی نمایند .

مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٦٢) عن کعب قال : انَّ الْمَعَاقِلَ ثُلَاثَةٌ فَمَعْقُلُ النَّاسِ يَوْمُ الْمَلَاحِمِ بِدِمْشَقٍ ، وَ مَعْقُلُ النَّاسِ يَوْمُ الدَّجَالِ نَهْرُ أَبِي فُطَرْسٍ يَمْرُقُ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ بِبَيْتِ الْمَقْدِسِ ، وَ مَعْقُلُهُمْ يَوْمٌ يَأْجُوجُ وَ مَأْجُوجٌ بَطْوَرٌ سِينَا .
أقول : المَعَقِلُ هُوَ الْمَلْجَأُ وَ مَحْلٌ شَدَّ الْآَبَالَ ، وَ فِي الْمَرَاصِدِ : نَهْرُ أَبِي فُطَرْسٍ
بِضْمَنِ الْفَاءِ وَ الرَّاءِ .

پناهگاه و محل سکنای مردم در سه قسمت خواهد بود : در ایامیکه واقعه‌های جنگی پیش آید در دمشق است ، و ایامیکه دجال ظاهر شود اطراف نهر ابی فطرس است که افرادیکه در بیت المقدس سکنی داشتند بآنجا میروند ، و ایامیکه يأجوج و مأجوج بیرون آید طور سینا است .

مؤلف : این حدیث از کعب الاخبار است و معلوم نیست این مطلب را از کتب مقدسه عهده‌ین استخراج کرده و یا از پیغمبر اسلام (ص) شنیده است . و بهر صورت : نهرابی فطرس از نزدیکی نابلس رو بجنوب غربی جاری شده و در نزدیکی یافا و تل ابیب بدریای مدیترانه میریزد ، یعنی حوالی پایتخت اسرائیل میشود . و طور سینا در صحرای سینا است که اسرائیل از مصر گرفت و در میان خلیج سویس

و خلیج عقبه واقع است .

و ما از این حدیث چیزی فعلاً استفاده نمیکنیم ، و بمناسبت عنوان اسرائیل و
دجال آنرا نقل کردیم .

ساعت و یهود

بمناسبت مباحثت گذشته : روایاتیرا که مربوط بیهود است ذکر میکنیم .
مسلم (ص ۱۸۸ جزء ۸) عن النبی (ص) قال لَنُقَاتِلُنَّ الْيَهُودَ فَلَتَقْتَلُنَّهُمْ حَتَّیٰ
يَقُولَ الْحَجَرُ يَا مُسْلِمٍ هَذَا يَهُودَیٌ فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ .
ثم روى ثلاثة أحاديث بأسناد اخر بهذا المضمون، وكذا في البخاري (ص ۱۷۱
ج ۲) .

وروى أيضاً عن النبی (ص) : لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّىٰ يَقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ
فَيُقْتَلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّىٰ يَخْتَبُوا الْيَهُودَیٌّ مِّنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ
الشَّجَرُ يَا مُسْلِمٍ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودَیٌ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغَرْقَدُ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ
الْيَهُودِ ، وكذا في مسنند احمد (ج ۲ ص ۴۱۷) .

فرمود رسول اکرم : با یهود جنگ میکنید ، و شما غلبه پیدا کرده و آنانرا
میکشید ، و بجایی میرسد که اگر یکی از یهود در پشت سنگی پنهان شود : سنگ
اظهار میکند که ای مرد مسلم نزدیک آی و این مرد یهودی را بکش .

و فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا آنکه مسلمین با یهود بجنگند ، پس مسلمانان
یهود را میکشند ، و تا آنجا که چون مردی از یهود پشت درخت یا سنگی مخفی
شود : سنگ و یا درخت بسخن آمده و گوید ای مرد مسلم این فرد یهودی است که

در اینجا پنهان شده است و نزدیک آی و او را بکش ! مگر درخت غرقد (درخت خارداری است) که آن از درختان یهود است .

سنن الترمذی (ص ۳۲۵) قالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : تُقْاتِلُكُمُ الْيَهُودُ فَتُسْلَطُونَ عَلَيْهِمْ حَتَّىٰ يَقُولَ الْحَجْرُ يَا مُسْلِمٌ هَذَا الْيَهُودُ مِنْ وَرَائِي فَاقْتُلْهُ - فرمود رسول اکرم : یهود با شما مسلمین میجنگد و شما مسلط بر آنان میشوید ، تا جاییکه سنگ نداء میکند که ای مرد مسلم این فرد یهودی پشت من است او را بقتل برسان .

الفائق (ج ۲ ص ۲۱۹ - غرر) خطب صلی اللہ علیہ و آلہ، فذکر الدجال و قتل المسيح له ، قال : فلا يَقِنُ شَيْءٌ مِّمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى يَتَوَارِي بِهِ يَهُودِي إِلَّا أَنْطَقَ اللَّهُ ذَلِكَ الشَّيْءَ لَا شَجَرَ وَ لَا حَجَرَ وَ لَا دَابَّةً، فَيَقُولُ يَا عَبْدَ اللَّهِ الْمُسْلِمِ هَذَا يَهُودِي فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغَرْقَدَةَ فَإِنَّهَا مِنْ شَجَرَهُمْ فَلَا تَنْطَقُ، وَ تُرْفَعُ الشَّحَنَاءُ وَ التَّبَاغْضُ، وَ تُنْزَعُ حُمَّةُ كُلِّ دَابَّةٍ حَتَّىٰ يُدْخِلَ الْوَلِيدُ يَدَهُ فِي فَمِ الْحَنَشِ فَلَا يَضُرُّهُ .

حضرت رسول اکرم (ص) در خطبه خود از دجال و کشته شدن او بdst حضرت مسیح سخن گفته ، و سپس فرمود : پس باقی نماند چیزی از موجودات که یک فرد یهودی در سایه یا پشت او پنهان باشد مگر آنکه خداوند متعال آنرا گویا سازد که : ای مسلم و بند خدا اینک شخص یهودی در اینجا متواری گشته است ، او را دستگیر کرده و بقتل برسان ، و تنها درخت غرقد از یهودی طرفداری کرده و او را امان دهد . و در اینهنگام بغض و عداوت از میان مردم برداشته شود ، و گزندگی از حیوانات موذی برطرف گردد ، و بجهای دست بدھان مار گزنه داخل کرده و ضرری از آن نمی بیند .

الکنی للدوابی (ج ۲ ص ۱۵۷) عن شیخ من النَّحْعَ ، سمعتُ علیّاً يَقُولُ وَ هُوَ

على المِنْبَر : ثُمَّ لَيُسْتَعْمَلُنَّ عَلَيْكُمُ الْيَهُودُ وَ النَّصَارَى حَتَّى تُنَفَّوْا يَعْنِي إِلَى اطْرَافِ الْأَرْضِ ، ثُمَّ لَا يَرْغُمُ اللَّهُ إِلَّا بِآنَافِكُمْ ، ثُمَّ وَاللَّهُ لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ يَمَلأُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا .

حضرت امیرالمؤمنین فرمود : سپس برای شما از یهود و نصاری امیر و عامل قرار داده میشود تا هنگامیکه از محل و وطن خود بشهرهای دیگر بیرون بروید ، و پس از آن خوار نکرده و بخاک نمیمالد مگر دماغهای شما را ، و در آخر اینها بعث میکند مردیرا که از ما اهل بیت است و پر میکند روی زمین را از عدل و انصاف بعد از آنکه پر شده باشد از جور و ستم .

مؤلف : این حدیث اشاره میکند بزماینکه یهود در سرکارها قرار گرفته و مصادر امور گردند ، و مسلمانها در آن زمان در فشار و ناراحتی و زحمت واقع شده ، و مجبور میشوند که از مسکن و جاهای خود دست کشیده ، و از نفوذ حکومت آنان بیرون روند ، و افراد مسلم در آن روز در اثر معاصی و خطاهای انحرافاتیکه دارند باین گرفتاریها دچار گردند . و از این حدیث شریف دو مطلب فهمیده میشود : نخست اینکه - خداوند در اثر عصيان و طغيان و غفلت مسلمین آنانرا خوار و گرفتار و بی خانمان میکند - ثُمَّ لَا يَرْغُمُ اللَّهُ إِلَّا بِآنَافِكُمْ - که تصريح است در گوشمالی دادن و دماغ بخاک مالیدن از طرف پروردگار متعال .

دوم آنکه - این نفوذ و تسلط یهود در اثر اعمال قدرت از طرف دیگر باشد ، و یهود در حقیقت عمال و کارکنان باشند - لَيُسْتَعْمَلُنَّ عَلَيْكُمْ - که تصريح است در عامل و وسیله بودن .

و در قرآن مجید نیز میفرماید : ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَمَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَلْ مِنَ اللَّهِ

و حَبْلٍ مِنَ النَّاسِ^۱ - خواری برای یهود زده شده است در هر مقام و محلیکه باشند ، مگر بوسیله ریسمانیکه از جانب خدا یا از جانب مردم باشد .

البته وقتیکه مسلمین متمسک بحبل خدا نگشته و پراکنده گشتند - و اعتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَغْرِقُوا^۲ - ممکن است یهود موقتاً متمسک بحبلی گشته و نجاتی یابند .

مسند احمد (ج ۲ ص ۳۹۸) عن ابی هُریرة، قال النَّبِيُّ (ص) : لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهِ فَيُؤْمِنُ النَّاسُ أَجْمَعُونَ ، فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ، وَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتَلُوا الْيَهُودَ فَيَفِرُّ الْيَهُودَيُّ وَرَاءَ الْحَجَرِ ، فَيَقُولُ الْحَجَرُ يَا عَبْدَ اللَّهِ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودَيٌّ وَرَائِي ، وَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتَلُوا قَوْمًا نَعَالَمُ الشَّعَرَ .

رسول اکرم (ص) فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا هنگامیکه آفتاب از جانب مغرب طلوع کند ، و در آنروز همه ایمان میآورند ، ولی کسی را ایمان او فائدہ نمیدهد ، زیرا پیش از آن ایمان نیاورده و یا در حال ایمان عمل خیری انجام نداده بودند ، و بر پا نمیشود ساعت تا وقتیکه با یهود بجنگید پس مرد یهودی فرار کرده و پشت سنگ پنهان میشود و سنگ خطاب میکند که ای بنده مسلم این مرد یهودی پشت من مخفی شده است ، و ساعت بر پا نمیشود تا وقتیکه بجنگید با جماعتیکه کفشهای آنان موی باشد .

۱-آل عمران ۱۱۲

۲-آل عمران ۱۰۳

شهر قم و روایات

از شهر قم و کوفه در روایات شریفه ، بسیار گفتگو شده ، و خصائص و فضائل زیادی درباره آنها و ساکنین آنها وارد شده است ، و ما چند روایت از تاریخ قدیم قم تالیف حسن بن محمد قمی متوفی در قرن چهارم که مربوط میشود بزمانهای آخر و نزدیک به پژوهش حضرت ولی عصر آرواحنا فداه نقل میکنیم .

حضرت صادق (ع) میفرماید : در همه اوقات و ساعات بلا از قم و اهل قم مدفووعست ، زود باشد که روزگاری درآید که خدايرا بر همه خلائق حجت باشد بقم و اهل قم ، و این در زمان غیبت قائم آل محمد بود ، قم و اهل قم قائم مقام حجت شوند تا بوقت ظهور کردن قائم (ع) و اگر قم و اهل قم را قائم مقام حجت نگرداند از مدت غیبت او تا بوقت ظهور او عالم و هرچه در او است بزمین فرو شود با اهلش ، و هیچ جباری و گردنکشی بقم و اهل قم ببدهند الا که حق عز اسمه او را بشکند و قهر و قمع کند ، و آن جبار را مشغول گردانیده و بداهیه و مصیبته مبتلا گرداند .

و باز آنحضرت فرمود : عنقریب باشد که کوفه روزگاری از مؤمنان خالی گردد ، و علم و دانش در آن ناپدید شود ، چنانچه مار که در سوراخ رود و پنهان شود و از وی اثری نماند ، و علم و دانش بشهری که آنرا قم گویند ظاهر شود و روشن گردد ، و معدن اهل علم و فضل شود ، که بر روی زمین هیچ مستضعفی و سیستدینی بنماند تا غایت که زنان پردهنشین در پردهها بعلم امامت و ولایت عالم گردند ، و این معنی به نزدیک غیبت و ناپدید شدن حجت الله بود ، پس حق سبحانه و تعالی قم را و اهل قم را قائم مقام حجت گرداند بر خلق او ، و اگر نه چنین بودی زمین و هرچه بر

روی او است بخود فرو بردی و خلائق را بر یکدیگر حجت بنماندی ، همچنین علم و دانش از قم بدیگر شهرها و ولایت فایض و منشر گردد تا بمشرق و مغرب برسد ، پس بنزدیک آن حجت خدای عزوجل ظاهر شود ، یعنی قائم آل محمد ، و بر همه خلق واجب و لازم بود که بطاعت وی یعنی محمد مهدی مسارت و مباردت نمایند . باز از حضرت صادق (ع) نقل میکند که : چون همه شهرها پرفتنه و بلاگردند و آشوب و اضطراب در جهان عام شود ، بر شما باد که پناه با قم دهید ، و با حوالی و نواحی آن ، که بلا از قم مدفوع و مصروفست .

و دیگر از حسن اول (ع) که او فرمود : خواننده‌ای مردم را با حق از اهل قم ، بر دست او طائفه‌ای از مردم جمع کند ، همچو پاره‌های آهن باشند ، و یاران او در آنروز فرزندان ملک بن عامر باشند ، دلهای ایشان همچو پاره‌های آهن بود ، بادهای جهنه‌ده ایشان را ببلغاند ، و از حرب و جنگ نکول نکنند و باز نهایستند و بدل نشوند ، و بر پروردگار خود توکل نمایند ، و العاقبة للّمتّقين .

و باز از بعضی اصحاب ما نقل میکند که : ما نشسته بودیم در حضرت ابی عبدالله این آیت برخواند - *فِإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولِيهِمَا بَعْثَنَا عَلَيْكُمْ عَبَادًا لَنَا أَوْلَى بِأَئِسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا* - ما گفتیم جانهای ما فدای تو باد این گروه بندگان کیستند ؟ سه بار فرمود که : آنان و الله أهل قم هستند .

و باز از ابیالحسن اول نقل میکند که فرمود : قم آشیانه آل محمد علیهم السلام است ، و مأوى و جای شیعه ایشان ، أمّا جمعی جوانان ایشان بمعصیت پدران خویش و استخفاف و سخره داشتن ایشان به پیران و بزرگترینان خود زود باشد که هالک شوند ، مع هذا که حق عزوجل بلا از ایشان دفع کرده است بسبب بیزار شدن

از دشمنان ما ، و همچنین هر بدی را .

مؤلف : این روایات در حدود هزار و دویست سال پیش صادر شده و حدود هزار سال پیش مؤلف تاریخ قدیم قم در کتاب خود با اسناد خود ضبط کرده است . و امروز در تمام ایران و بلکه در تمام دنیا شهری از جهت معنویّت و روحانیّت و آرامش بمانند شهر قم نیست ، و همه اهالی قم از شیعیان و محبّین و متذینین محسوب گردند .

آری برخی از جوانان در اثر اضلال همراهان سوء و اغواء شیاطین انس و جن و تأثیر تبلیغات و تظاهرات مادّی : فریب خورده و برخلاف راه پدران بزرگوار و بزرگان و اجداد پاک و با تقوی خود رفتار کرده ، و آنطوریکه از آنان توقع و انتظار هست : در مسیر دین و تقوی و حقیقت پرستی و پیروی اهل بیت طهارت علیهم السلام ، پابرجا و ثابت قدم نمیشوند .

و جای بسی تأسف است که : این جوانان از این محیط پاک و شهر علم و دین و روحانیّت که فعلاً مرکز دانش و تربیت و حقیقت است استفاده ننموده ، و خود را از خوشبختی و سعادت باز میدارند .

و همچنین دیگر ساکنین و مخصوصاً افرادیکه از شهرها بعنوان تحصیل دانش و کمال بحوزه علمیه قم آمده‌اند ، لازمست حداکثر استفاده و استفاده را نموده ، و از این فرصت و وسعت تا میتوانند بهره‌مند گردند .

ساعت و سرزمین عرب

روایاتی مربوط بسرزمین عرب و ممالک عربی وارد شده است ، و مناسب است

بنحو اجمال بآنها اشاره شود .

مسند احمد (ج ٢ ص ٣٧١) عن ابی هریرة ، قال رسول الله (ص) : لا تقوم الساعۃ حتی تَعُودَ أرْضُ الْعَرَبِ مُرْوِجًا وَأَنْهَارًا ، وَحتِّی يَسِيرَ الرَّاكِبُ بَيْنَ الْعَرَبِ وَمَكَّةَ لَا يَخَافُ إِلَّا ضَلَالُ الطَّرِيقِ ، وَحتِّی يَكُثُرُ الْهَرْجُ ، قَالُوا وَمَا الْهَرْجُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ الْقَتْلُ .

رسول اکرم فرمود : ساعت بر پا نمیشود مگر آنکه سرزمین عرب مبدل به چراگاه و مزرعه و انهار گردد ، و مسافر در میان عراق و مکه بدون وحشت و خوف طی مسافت کند مگر آنکه راهرا گم کند ، و هرج و کشتار در روی زمین زیاد باشد .

مؤلف : موضوع امنیت راهها نود درصد برقرار شده است ، و فعلاً ماشینهای مسافربری یا باری با کمال آزادی و اطمینان در این راهها پیوسته در حرکت و آمد و رفت میباشند . و اما زراعت و چراگاه بودن : البته نسبت بزمانهای گذشته بسیار فرق کرده ، و در اغلب امکنه چاههای عمیق زده‌اند ، و یا لوله کشی کرده‌اند ، و در زمینهایی که مساعد است زراعت و کشت شده است . و اما هرج و قتل و کشتار : البته بصورتهای مختلف و رسمی بسیار شایع شده است ، هر روز حزبی روی کار آمده و احزاب دیگر را از میان برミدارد ، و یا دولتها روی اغراض مادی و نفسانی با همیگر پیوسته در نبردند .

طبقات (ج ٦ ص ٦) عن سلمان قال : ما يُدفع عن ارض بعد اخيبة مع محمد (ص) ما يُدفع عن الكوفة ، و لا يُريدها أحد خارياً إلّا أهلكه الله ، و لَصَيْرَنَ يَوْمًا و مامن مؤمن إلّا بها أو يَصِيرُ هواه بها - محافظت و دفاع نمیشود از سرزمینی پس از منزلگاه‌هاییکه با رسول اکرم (ص) بود چون سرزمین کوفه ، و کسی بعنوان

تخرب و صدمه زدن قصد کوفه را نمیکند مگر آنکه خداوند متعال او را بهلاکت برساند ، و روزی برای کوفه پیش آید که مؤمنی در روی زمین نباشد مگر آنکه خودش ساکن آنجا باشد و یا توجه و فکر و علاقه‌اش بآنجا باشد .

فتوح البلدان (ص ٢٨٧) عن سلمان قال : **الکوفة قُبَّةُ الْاسْلَامِ** ، يأتي على الناس زمان لا يبقى مؤمن الاّ و هو بها او يهوى قلبه اليها - شهر کوفه چون ساختمان و گنبد بلندی است برای اسلام ، و می‌آید بر مردم زمانیکه باقی نمیماند مؤمنی مگر آنکه در آنجا سکنی پیدا میکند و یا آنکه میل و علاقه او بآنجا باشد .

مؤلف : شاید کوفه (سابقاً بسیار وسیع و پر جمعیت بوده و سپس از بین رفته است) بسرزمین کوفه و نجف هر دو شامل باشد ، و نجف در بیرون کوفه بناء شده و رفته رفته توسعه پیدا کرده و تا نزدیک کوفه فعلی رسیده است ، و ساکنین دو محل با هم مخلوط شده‌اند ، و اغلب اهل نجف در کوفه عمارت دارند و بعکس ، و حدود هزار سال است که نجف مرکز روحانیت و علوم دینی و حوزه‌های تحصیلات معارف اهل بیت طهارت است .

طبقات (ج ٦ ص ١٠) عن عبد الله بن عمرو قال : **اَنْ اَسْعَدَ النَّاسَ بِالْمَهْدِيِّ** **أَهْلُ الْكُوفَةِ** - اهل کوفه بیش از همه مردم سعادت درک فیوضات حضرت مهدی را پیدا میکنند .

مؤلف : بطوریکه گفتیم کلمه کوفه شامل سرزمین نجف نیز هست ، زیرا کوفه در آن زمان وسعت داشته است ، و مسجد کوفه و در جنب آن دارالاماره در وسط شهر قرار گرفته بود ، و بلکه قسمت اعظم شهر در طرف جنوب مسجد بوده است ، و اسمی از آبادی نجف نبوده است ، و نجف بجز تپه‌ای در بیرون کوفه آبادی نداشته

است . و اما اقبال و توجه مردم بحضرت ولی عصر (ع) : اولاً - از لحاظ اینکه حرکت آنحضرت بکوفه منتهی شده و اهالی حضوراً آنحضرtra زیارت و درک فیوضات میکنند . و ثانیاً - اهل نجف از جهت فطرت خوش استعداد و پاک طینت هستند ، و باقتضای حسن سیرت و سریرت بآنحضرت اقبال و اظهار اخلاص خواهند نمود . و ثالثاً - یک ثلث از جمعیت نجف از محصلین علوم و معارف شیعه و یا از خانواده‌های علم و معرفت و فقاهت شیعه هستند ، و قلوب آنان بمقامات اهل بیت طهارت متمایل است . و رابعاً - بیرقهای مختلف و احزاب گوناگون وارد کوفه و نجف میشوند ، و حق و باطل از نظر آنان بالمعاینه معلوم میشود .

غیبت طوسی (ص ۲۸۶) عن جابر قلت لأبی جعفر (ع) : متى يكون هذا الأمر ؟
قال : أَنِّي يَكُونُ ذَالِكَ يَا جَابِرُ وَ لَمَّا تَكَثَّرَ الْقَتْلُ بَيْنَ الْحِيرَةِ وَ الْكُوفَةِ - جابر از حضرت باقر (ع) پرسید که ظهور قائم کی میشود ؟ فرمود : چگونه نزدیک باشد و هنوز کشتار بسیار در میان حیره و کوفه صورت نگرفته است .

ابن ماجه (ج ۲ ص ۴۹۷) قال رسول الله (ص) لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب فیقتل الناس عليه، فیقتل من كل عشرة تسعه .
مختصر التذکره (ص ۱۳۴) ان رسول الله (ص) قال : یوشک الفرات أن ینحسر عن کنز من ذهب فمن حضر فلا يأخذ منه شيئاً .

رسول اکرم (ص) فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا روزیکه آشکار شود نهر فرات از کوهی از طلا پس مردم روی این طلا کشته شوند ، پس از هر ده نفر نه نفر کشته میشوند .

و باز فرمود : نزدیک است که نهر فرات منکشف گردد از گنجی از طلا ، پس

کسیکه حاضر باشد چیزی از آن نگیرد.

و آیا ظاهر اینمعانی مراد است ، و یا منظور منافع و عوائدیست که از نهر فرات
حاصل میشود : فعلاً مجھول است - اللہ أعلم .

الکنی للدولابی (ج ۱ ص ۱۴۳) عن أبی حبّة ، قال رأیتُ علیّاً علی خَشَباتِ
الکوفة يقول : یا بصرة لتحرقْنَ و لتغرقْنَ حتّی یبقى مسجدک و بیت مالک کانه
جُوْجُوْ سفینة - از أبی حبّه است که میگوید : امیرالمؤمنین (ع) را دیدم روی
زمینهای سخت کوفه و میفرمود : ای شهر بصره سوخته خواهی شد و غرق خواهی
شد بنحویکه تنها مسجد و بیتالمال تو در میان آب و آتش باشد ، گویا که
سینه کشتی است .

مسلم (ج ۸ ص ۱۸۰) قال رسول اللہ (ص) : لا تقوم الساعة حتّی تخرج نار
من أرض الحجاز تُضيءُ أعناقَ الابل بُصْرِي .

قال النَّوْوِی : بُصْرِی بضم الباء مدینة مشهورة بالشام .

الکنی للبخاری (ص ۱۰) مثلها ، وفيها: من واد ذكر اسمه من أودية بنى سليم
بالحجاز .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۴۳) مثلها .

رسول اکرم (ص) فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا خارج شود آتشی از سرزمین
حجاز که شعله آتش در شهر بصری که در جنوب و ابتدای شامات و نزدیک حوران
است ، گردنهای شترها را روشن کند .

و در روایت دیگر است که : آن آتش از سرزمینی از حجاز که از وادیهای
بنی سلیم است برمیخیزد .

مؤلف : بنی سلیم از قبائل بزرگ حجاز است که در میان مدینه و مکه سکنی دارند ، و از قبیله قیس عیلان منشعب میشوند . و این چهار حدیث مربوط بحجاز و فرات و کوفه و بصره بتناسب سرزمین عربستان نقل شد ، ولی آنطوریکه باید مفهوم آنها محقق و روشن نشده است .

یمن و شام

بمناسبت این روایات چند حدیث دیگر نیز که مربوط به شام و یمن است ، ذکر میکنیم ، اگرچه مفهوم آنها نیز هنوز روشن و محقق نشده است .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۵۵) عن أبي هریره ، قال رسول الله (ص) : انَّ اللَّهَ يَبْعِثُ رِيحًا مِّنَ اليمَنِ أَلَيْنُ مِنَ الْحَرَيرِ فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ مُثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ إِيمَانِ الْأَنْوَارِ .

رسول اکرم (ص) فرمود : خداوند متعال بر می انگیزاند بادی را از جانب یمن که ملاiemتر از حریر است و ترک نمیکند کسی را که در دل او باندازه دانه ای از ایمان هست مگر آنکه اخذ نماید آنرا .

و یروی ایضاً : لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ يَبْعَثَ اللَّهُ رِيحًا لَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ مُثْقَالَ ذَرَّةٍ مِّنْ تُقْيٍ أَوْ نُهْيٍ إِلَّا قَبْضَتِهِ ، وَ يَلْحِقُ كُلُّ قَوْمٍ بِمَا كَانُ يَعْبُدُ آباؤُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ، وَ يَبْقَى عَجَاجٌ مِّنَ النَّاسِ لَا يَأْمُرُونَ بِمَا يَعْرَفُونَ وَ لَا يَنْهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ ، يَتَنَاهُونَ فِي الْطُّرُقِ كَمَا تَنَاكُحُ الْبَهَائِمُ ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ اشْتَدَّ غَضْبُ اللَّهِ عَلَىٰ أَهْلِ الْأَرْضِ فَأَقْامَ السَّاعَةَ .

فرمود : بر پا نمیشود ساعت تا برانگیزاند خداوند بادی را که بگیرد هر کسی را که

در دل او مختصری از تقوی و عقل باشد ، و سپس هر قومی برمیگردد با آین اجداد خود که در زمان جاهلیّت بودند ، و جمعی از مردم پست و مختلط میمانند که در نهایت لجام‌گسیختگی و آزادی زندگی میکنند ، دعوت بمعروف نمیکنند ، و از منکرات نهی ننمایند ، و در وسط خیابانها مانند بهایم نکاح میکنند ، و در اینهنگام غصب پروردگار متعال شدید گشته ، و ساعت بر پا میشود .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۳۵) عن عبد‌الله بن عمر، قال رسولُ الله (ص) :
لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ يَأْخُذَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ شَرِيْطَهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ فَيَبْقَى عَجَاجٌ
لَا يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا وَ لَا يُنْكِرُونَ مَنْكَرًا .

رسول اکرم (ص) فرمود : ساعت بر پا نمیشود تا باز بگیرد پروردگار متعال عهد و پیمان خود را از مردم ، پس نمیماند در روی زمین مگر جمعی که پست و کم خرد باشند ، و امر بمعروف و نهی از منکر نکنند .

مؤلف : در زمان ما که امر بمعروف و نهی از منکر از میان رفته است ، یعنی باندازه‌ای منکرات شایع شده و مردم بآنها اقبال و آلوده شده‌اند که بهر طرف که توجّه شود منکر و حرام و خلاف است .

و بقرائن معلوم میشود که : منظور از ریح ، فساد در عقائد و منتشر شدن آراء باطل و مسالک گمراه‌کننده میباشد .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۹۵) قال النبی (ص) : لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ لَا
يَبْقَى عَلَىٰ وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ لَّهُ فِيهِ حَاجَةٌ ، وَ حَتَّىٰ تَوَجَّدَ الْمَرْأَةُ نَهَارًا جَهَارًا تُنْكَحُ
وَسْطَ الطَّرِيقِ لَا يُنْكِرُ ذَلِكَ أَحَدٌ وَ لَا يَغْيِرُهُ ، فَيَكُونُ أَمْثُلُهُمْ يوْمَئِذٍ الَّذِي يَقُولُ لَوْ
نَحْيَتَهَا عَنِ الطَّرِيقِ قَلِيلًا .

ساعت برا پا نمیشود تا موقعیکه در روی زمین کسی باقی نماند که خداوند از او امید صلاح و خیر داشته باشد ، و تا روزگاریکه زن در وسط راه و در روز روشن نکاح شده و کسی اینعمل را انکار نکند ، و مهمترین نهی از این منکر آن باشد که : گفته میشود - بهتر آن است که مقداری از راه کنار روند .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۴۸) عن ابی هریره ، قال سمعت رسول الله (ص) **يَقُولُ إِذَا وَقَعَتِ الْمَلَاحِمُ خَرَجَ بَعْثُّ مِنَ الْمَوَالِيِّ مِنْ دِمْشَقٍ هُمْ أَكْرَمُ الْعَرَبِ فَرَسَأُوا أَجُودَهُ سَلَاحًا يُؤْيِدُ اللَّهَ بِهِمُ الدِّينِ .**

أبو هریره میگوید که از حضرت رسول اکرم (ص) شنیدم و میفرمود : چون وقایع جنگی و ستیزه‌ها در میان مردم صورت گرفت ، جمعی از افراد صالح و پاک فطرت از دمشق بر میخیزند که آنان از پاکیزه‌ترین و گرامیترین مردم عرب هستند از جهت فراست و بهترین آنان باشند از جهت اسلحه جنگی ، و خداوند متعال بوسیله آنان دین خود را تأیید و یاری فرماید .

مؤلف : این نهضت معلوم نیست با چه خصوصیاتی ظاهر میشود ! و آیا قبل از ظهور سفیانی است از شام یا بعد از آنست ! اگرچه بعد از آمدن سفیانی فاصله‌ای برای قیام قائم (ع) نیست .

سفیانی و قیام او

قیام سفیانی از علائم حتمیه و نزدیک ظهور قائم اهل بیت عصمت (ع) است . غیبت نعمانی (ص ۱۶۴) هشام بن سالم از حضرت صادق (ع) نقل میکند : اذا استولى السُّفِيَّانِ عَلَى الْكُورُ الْخَمْسَ فَعُدُّوا لَهُ تِسْعَةً أَشْهَرَ - فرمود : چون سفیانی

بر پنج قسمت استیلاء کرده و حکومت کرد ، پس نه ماه برای حکومت او حساب کنید . و هشام میگوید : مراد از پنج قسمت : فلسطین ، دمشق ، حلب ، حمص ، اردن ، است .

مشارق الأنوار حمزاوي (ص ۱۱۸) : سفیانی مردیست از ذریّه ابی سفیان بن حرب اموی ، ظاهر شود در یمن ، ابتداء با مردم خوشرفتاری میکند و سپس بستمگری شروع کرده ، و بازارگانان را میکشد و دانشمندان و نیکوکارانرا حقیر میشمارد ، و با سپاه بزرگی بسوی شام حرکت میکند ، و قبیله بنی کلب در شام اطراف او را میگیرند ، و در تذکره قرطبه گوید : سپاهی بسوی کوفه و سپاهی بسوی مگه میفرستد . شعرانی گوید : نام او عروة بن محمد سفیانی است .

غیبت نعمانی (ص ۱۶۱) از حضرت صادق (ع) نقل میکند که : سفیانی از محظومات است ، و ماه رجب ظاهر شود ، و پانزده ماه از خروج او حکومت او ادامه پیدا میکند ، و شش ماه مشغول جنگ میشود ، و چون پنج قطعه را تصرف کرد : در آن پنج قسمت نه ماه حکومت خواهد کرد ، و یکروز زیادتر نخواهد شد .

و باز در ضمن خبر مفصلی از حضرت باقر (ع) نقل میکند در (ص ۱۳۶) : ناچار بنی فلان حکومت خواهند کرد ، و چون در میان آنها اختلاف و پراکندگی و جدایی پیدا شد : خراسانی خروج خواهد کرد ، و در همان هنگام سفیانی از شام و یمانی از یمن خروج خواهند کرد ، و هلاک بنی فلان بدست آنها خواهد شد ، و هر یک از این سه نفر پیشرفت کرده و بجانب عراق و کوفه حرکت خواهد کرد ، و در میان اینها بیرق یمانی صحیحتر و بهتر است و او بسوی حق دعوت کرده و سفیانی بدست آنها کشته خواهد شد .

روضه کافی (ص ۲۹۵) عن أبي جعفر (ع) قال : يا مَيْسِرُ كُمْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ قَرْقِيسَا ؟
 قلت هی قریب علی شاطئ الفرات . فقال : أَمَا إِنَّهُ سَيَكُونُ بِهَا وَقْعَةً لَمْ يَكُنْ مِثْلُهَا
 مِنْذُ خَلَقَ اللَّهُ تَبارُكُ وَتَعَالَى السَّماوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَلَا يَكُونُ مِثْلُهَا مَا دَامَتِ
 السَّماوَاتُ وَالْأَرْضُ ، مَأْدِبَةً لِلطَّيْرِ تَشْبِعُ مِنْهَا سِبْعَ الْأَرْضَ وَطُيُورَ السَّمَاءِ ،
 يَهْلِكُ فِيهَا وَلَا يَدْعُى لَهَا دَاعِيَةً .

حضرت باقر (ع) از میسر پرسید که چقدر با قرقیسا فاصله دارید ؟ گفت قرقیسا در کنار شط فرات است . فرمود : در آنسرزمین واقعه‌ای خواهد بود که از آغاز خلقت مانند آن سابقه نداشته و تا آخر نظیر آن دیده نخواهد شد ، جایی خواهد بود برای هجوم پرندگان و درندگان زمین و آسمان که همه سیر گردند ، و هلاکتی در آنجا پیش آید که کسی برای یاری و کمک طلبیده نشود .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۰۱) عن علی (ع) قال : يَظْهَرُ السَّفِيَانِيُّ عَلَى الشَّامِ ثُمَّ يَكُونُ بَيْنَهُمْ وَقْعَةً بِقَرْقِيسَا حَتَّى تَشْبِعَ طَيْرُ السَّمَاءِ وَسِبْعُ الْأَرْضِ مِنْ جِيفِهِمْ ، ثُمَّ يَنْفَتَقُ عَلَيْهِمْ فَتْقٌ مِنْ خَلْفِهِمْ ، فَتُقْبَلُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ حَتَّى يَدْخُلُوا أَرْضَ خَراسَانَ ، وَتُقْبَلُ خَيْلُ السَّفِيَانِيِّ فِي طَلَبِ أَهْلِ خَراسَانَ ، وَيَقْتَلُونَ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدَ (ص) بِالْكُوفَةِ ، ثُمَّ يَخْرُجُ أَهْلَ خَراسَانَ فِي طَلَبِ الْمَهْدِيِّ .

امیرالمؤمنین (ع) فرمود : سفیانی بر شام حکومت خواهد کرد ، و در قرقیسا (آبادی است در شمال شرقی شام در وسط نهر فرات و نهر خابور) واقعه کشتاری عظیم برای آنها پیدا شود که پرندگان و درندگان از لاشه‌های آنها سیر خواهند شد ، سپس شکافی از پشت سر آنها پیدا شده ، و جمعی بسوی خراسان میروند ، و سپاه سفیانی برای جنگ با اهل خراسان حرکت کرده و در کوفه از شیعیان اهل بیت (ع)

میکشند ، سپس اهل خراسان در راه طلب حضرت مهدی (ع) خروج میکنند .

بیرقهای سیاه از خراسان

طوريكه از روایات معلوم ميشود : سه بيرق در يك هنگام ظاهر ميشود ، بيرق سفیانی و بيرق یمانی از یمن ، و بيرق خراسانی از خراسان ، و معلوم ميشود که بيرقهای خراسانی سیاه خواهد بود .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۵۰۲) عن ثوبان : اذا رأيتمُ الراياتِ السُّود خرجَتْ من قِبْلِ خراسان ، فأتوها و لُو حبواً فانَّ فيها خليفةَ المهدى .

چون بيرقهای سیاه را دیدید که از جانب خراسان بیرون آمد : بسوی آنها حرکت کنید اگرچه حرکت روی شکم باشد ، زیرا در میان آنها خلیفه مهدی خواهد بود .
البيان للگنجی (باب رابع) تَجَيِّء رَايَاتُ سُودٍ مِنْ قِبْلِ الْمَشْرُقِ كَأَنَّ قُلُوبَهُمْ زُبُرٌ
الحاديـد فـمـن سـمع بـهـم فـلـيـأـتـهـم و لـو جـثـوا عـلـى الثـلـج حـتـى يـأـتـوا مدـنـة دـمـشـق
فـيـهـمـونـها حـجـرا حـجـرا و يـقـتـلـونـ بها أـبـنـاءـ الـمـلـوـكـ .

از جانب مشرق بيرقهای سیاهی میآید ، گویی که دلهای آنها پارههای آهن است ، پس کسیکه آواز آنها را شنید بسوی آنها حرکت کند اگرچه بزانو باشد ، آنها تا شهر دمشق میآیند و آنشهر را خراب میکنند و فرزندان ملوک را در آنسوزمیں بقتل میرسانند .

غیبت نعمانی (ص ۱۳۳) سئل امیر المؤمنین (ع) عن قوله تعالى (فاخـتـالـفـ الأـحـزـابـ مـنـ بـيـنـهـمـ) ؟ فقال : انتظروا الفرجَ من ثلاـثـ . فـقـيلـ وـ مـاهـنـ ؟ فـقالـ اختـالـفـ أـهـلـ الشـامـ بـيـنـهـمـ ، وـ الـرـايـاتـ السـوـدـ مـنـ خـرـاسـانـ ، وـ الـفـزـعـةـ فـيـ شـهـرـ رـمـضـانـ . فـقـيلـ

وَمَا الْفَزْعَةُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ؟ قَالَ: أَوْ مَا سَمِعْتَمْ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْقُرْآنِ - انْشَأَ نَزْلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ . هِيَ آيَةٌ تُخْرُجُ الْفَتَّاَهُ مِنْ خَدْرِهَا وَتُوقَظُ النَّائِمَ وَتُفْزِعُ الْيَقَظَانَ .

از امیرالمؤمنین پرسیده شد که : منظور از آیه - فاختَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ - چیست ؟ فرمود : با ظاهر شدن سه چیز منظر فرج باشد . گفته شد که آنسه امر چیست ؟ فرمود : اختلاف پیدا کردن اهل شام ، و بیرقهای سیاه از طرف خراسان ، و وحشت و ترس مردم در ماه مبارک رمضان . گفتند : فزع چیست ؟ فرمود : آیا نشنیدید آیه شریفه را که - انْشَأَ نَزْلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ - اگر بخواهیم نازل میکنیم از آسمان آیتی را که گردنهای شما همه در مقابل آن خاض میشوند . این آیتی خواهد بود که از فزع آن زنهای محجوبه را از خانه‌های خود بیرون میآورد ، و مردم را از خواب بیدار کند ، و افراد بیدار را وحشتناک نماید .

مؤلف : در جزئیات این موضوعات بحث کردن برخلاف تحقیق است ، گذشته از آنکه در روایات واردہ از جهت جزئیات این مطالب اختلافاتی هست ، و نتیجه‌های نیز برای ما حاصل نیست که در این موضوعات بیش از این بحث کنیم .

نداء و صيحه و خسوف و كسوف

از علائم حتمیه چنانکه گذشت : صيحه آسمانی و خسوف و كسوف در غير موقع طبیعی خود میباشد ، و بنحو اجمال و کلی چند روایتی را ذکر میکنیم . غیبت نعمانی (ص ۱۳۵) حضرت باقر (ع) فرمود : چون از جانب مشرق آتشی

را دیدید که شبیه هر دی بزرگ (هر دی بضم اول چیزیکه با زعفران رنگ کنند) که سه یا هفت روز ادامه پیدا کند ، پس منتظر باشید به فرج دولت آل محمد (ص) ، اگر خدا بخواهد و او عزیز و حکیم است . و سپس فرمود : و صیحه (نداء) نباشد مگر در ماه رمضان که ماه خدا است ، و صیحه از جبرئیل خواهد بود برای مردم و باسم آنحضرت ، و نداء از آسمان بوده و همه آنانکه در مشرق یا در غرب هستند آنرا خواهند شنید ، و از این نداء افرادیکه در خوابند بیدار خواهند بود ، و آنکه نشسته است قیام کرده و قائم خواهد نشست از شدت وحشت ، پس خدا رحمت کند آنرا که از این نداء بخود آمده و پاسخ بدهد ، و نداء در ماه رمضان و در شب جمعه از بیست و سوم ماه خواهد شد ، در این نداء نباید تردید داشته و باید هرچه زودتر آنرا اجابت کرد . و در آخر روز ابلیس نداء میکند که : آگاه باشید که فلان بمظلومیت کشته شد ، و منظور او تردید و تشکیک و تفطین افراد میباشد ، و بسیاری از مردم از شنیدن این صدا بحیرت و شک درآیند .

و در صفحه (۱۴۷) عن زُرارَة قلتْ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) : النَّدَاءُ حَقٌّ؟ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ حَتَّى يَسْمَعَهُ كُلُّ قَوْمٍ بِلِسَانِهِمْ - زراره از حضرت صادق (ع) پرسید آیا نداء حق است ؟ فرمود : آری ، قسم بخداوند متعال تا جاییکه هر طائفه‌ای بزبان خود آنرا میشنود .

مؤلف : امروز گذشته از نیروی معنوی و خواسته‌های رجال الهی که حاکم بر امور و جریانهای طبیعی میباشد : از نظر علوم امروزی رسانیدن کلام و صدا در یک دقیقه بتمام نقاط جهان بوسیله تلویزیونها و رادیوها امر عادی است ، و اما صیحه جبرئیل و ابلیس : ممکن است مظهر جبرئیل و ابلیس باشد ، اگرچه خود آنها نیز

هيچگونه مانعی ندارد که باشند.

غيبة نعمانی (ص ۱۴۵) کنتُ عند أبي جعفر (ع) فَذَكَرَ شَيْئينِ يَكُونُانِ قَبْلَ الْقَائِمِ لَمْ يَكُونَا مُنْذُ أَهْبَطَ اللَّهُ أَدَمَ (ص) أَبْدًا، وَ ذَلِكَ أَنَّ الشَّمْسَ تَنْكَسِفُ فِي النَّصْفِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ الْقَمَرُ فِي آخِرِهِ - در خدمت حضرت باقر (ع) بودم و فرمود : دو چيز پيش از ظهور قائم واقع ميشود که از ابتداء خلقت آدم تا آنروز سابقه نداشته است ، و آن کسوف آفتاب است در نصف ماه رمضان ، و خسوف ماه است در آخر آنماه .

و در حدیث دیگر میفرماید : و عَنْهُ يَسْقُطُ حِسَابُ الْمُنْجَمِينَ - در این هنگام حسابهای اهل نجوم برخلاف میشود .

مؤلف : روی قواعد طبیعی و نجومی ، کسوف در اثر فاصله شدن ماه است در بالای سر ما میان ما و آفتاب ، و اینجربیان در اوخر ماه که حرکت آفتاب و ماه در یک مسیر است واقع میشود . و خسوف در اثر فاصله شدن زمین است در میان ماه و آفتاب ، و اینجربیان در اواسط ماه که مسیر آفتاب و ماه در مقابل هم است واقع میشود .

ممکن است اینمعنی برخلاف جریان طبیعی و یا در اثر حائل شدن کره دیگر که در مسیر فیما بین زمین و آفتاب یا ماه و آفتاب باشد .

و بهر صورت چون روایات زیادی در اینمعنی رسیده و از علائم حتمیه شمرده شده است : بوقوع خواهد پیوست .

کشتن نفس زکیّه هاشمی

یکی دیگر از علائم بسیار نزدیک و حتمی : قتل نفس زکیّه‌ای است در میان رکن خانه کعبه و مقام شریف حضرت ابراهیم (ع) در مسجدالحرام .

غیبت طوسی (ص ۲۸۶) عن أبي عبدالله (ع) قال : لِيَسْ بَيْنَ قِيَامِ الْقَائِمِ وَبَيْنَ قَتْلِ النَّفْسِ الزَّكِيَّةِ إِلَّا خَمْسَ عَشَرَ لَيْلَةً .

حضرت صادق (ع) فرمود : در میان ظهور قائم و کشته شدن نفس زکیّه فاصله‌ای نیست مگر پانزده شب .

باز در (ص ۲۹۴) نقل میکند که : نفس زکیّه غلامی است از جوانان آل محمد و نام او محمد بن الحسن است ، کشته میشود بدون جرم و گناه ، و چون او را کشتد : عذرآورنده‌ای در آسمان و یاری‌کننده‌ای در زمین برای آنان پیدا نمیشود ، و در این هنگام قائم آل محمد قیام کرده و خارج میشود .

مؤلف : طوریکه معلوم میشود ، یکی از صلحاء و اهل معرفت که از ذریّه اهل بیت طهارت باشد ، در خلال انجام مناسک حجّ و عبادت ، روی تعصب و عناد و برخلاف حق و عدالت ، و با نهایت قساوت و ظلم و بیرحمی ، در میان رکن و مقام کشته میشود ، و باندازه‌ای اینعمل ظالمانه و بیرحمانه میباشد که جزو وقایع مهمّه آخر الزمان محسوب شده و از هزار و چند صد سال پیش خبر داده شده است .

خیانت و روبيضه

در ضمن پیشگوییهای مربوط به انتشار دروغ و خیانت و مکر و حیله و فساد : نامی از روبيضه بردہ شده است ، و کلمه روبيضه بمعنی آدم پست و بیخرد و ضعیف

است ، و چنین شخصی که با این صفات مشخص است در میان مردم عنوان پیدا کرده ، و مربوط با مردم اجتماعی و تعیین وظائف مردم سخن میگوید .

مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٦٥) عن أبي هریره ، قال رسول الله (ص) : تأتى على الناس سنوات جَدَعَاتٍ يُصْدِقُ فيها الْكَاذِبُ وَ يُكَذِّبُ فيها الصَادِقُ وَ يُؤْتَمِنُ فيها الْخَائِنُ وَ يَخْوُنُ فيها الْأَمِينُ وَ يَنْطَقُ فِيهِمُ الرُّوبِيْضَةُ ، قيل يا رسول الله و ما الروبيضة ؟ قال الرجل التافه يتكلّم في أمر العامة .

وفي (ص ٥١٢) يروى باختلاف يسير ، وفيها : قال السفيه يتكلّم في أمر العامة .

مسند احمد (ج ٣ ص ٢٢٠) عن انس ، يروى ما يقرب منها .

رسول اکرم میفرماید : میآید برای مردم سالهای سخت و بیبرکتی که شخص دروغگو صادق معروفی میشود ، و آدم راستگو کاذب شود ، و خائن امین گردد ، و امین خیانتکار شناخته شود ، و روبيضه در میان مردم ناطق گردد . گفته شد که روبيضه چیست ؟ فرمود مرد پست و سفیه است که در امور اجتماعی و عمومی سخنرانی میکند .

غیبت نعمانی (ص ١٤٩) عن الأصبغ عن علی (ع) قال : انَّ بَيْنَ يَدِي الْقَائِمِ سَنِينَ خَدَاعَةً يُكَذِّبُ فيها الصادق و يُصْدِقُ فيها الْكَاذِبُ وَ يُقْرَبُ فيها الْمَاحِلُ (وَ فِي حَدِيثٍ : وَ يَنْطَقُ فيها الرُّوبِيْضَةُ) فقلت و ما الماحل ؟ قال : أو ما تقرءون القرآن ، قوله : و هو شدید المحال ، قال يريد المكر . اقول - الروبيضة تصغير الرابضة ، وهو العاجز التافه الحقير ، و التاء للبالغة .

امیرالمؤمنین (ع) فرمود : در پیشروی ظهور قائم سالهای فریبندهای پیش آید

که آدم راستگو را دروغگو معرفی کرده و دروغگو را راستگو و شخص حیله‌گر را بخود نزدیک میشمارند، و در حدیثی بجای ماحل کلمه روبيضه است یعنی آدم پست و عاجز، و از آنحضرت پرسیدند که: ماحل چیست؟ فرمود: بمعنی مکرکننده و حیله‌گر است.

مؤلف: چنانکه گفته شد، روبيضه بهر فرد پست و عاجز و حیله‌گر گویند، و در آخر زمان چنان نظم اجتماع مختل گشته و مراتب و مقامات بهم میخورد که افراد پست و نادرست و حیله‌گر ناطق جامعه شوند. البته ناطق غیر از واعظ و محدث است، واعظ مردم را دعوت بدین و خدا و آخرت میکند، و محدث از أحادیث و روایات معصومین نقل مینماید، ولی ناطق کسی است که به پیشوایی ملت در جهت تعیین وظائف و تشخیص امور و اثبات یا نفی تکالیف اجتماعی و در خصوصیات برنامه‌های زندگی مردم سخن گفته و اظهار نظر میکند.

پس کسیکه برای مردم برنامه زندگی تعیین میکند: میباید از جهت عقل و دین و تقوی و علم و عمل سرآمد ملت و مورد اعتماد و وثوق همه طبقات جامعه باشد، نه آدم پست حیله‌گر.

علم و امانت بهم میخورد

از ابواب گذشته در کتاب، و از روایات چندی که در اینجا نقل میکنیم، معلوم میشود که: در آخر زمان امانت و علم و تقوی و صلاح و درستی و وفاء از میان مردم رفع میشود.

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۵۳) عن عبد الله بن عمر، قال رسول الله (ص):

بُو شَكَ أَن يَأْتِي زَمَانٌ يُغْرِيَ النَّاسُ فِيهِ غَرَبَلَةً وَيَبْقَى حُثَالَةٌ مِنَ النَّاسِ قَدْ مَرِجَتْ عَهُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ وَاخْتَلَفُوا وَكَانُوا هَكُذا وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، قَالُوا فَكَيْفَ تَأْمِرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ تَأْخُذُونَ مَا تَعْرِفُونَ وَتَدَعُونَ مَا تُنْكِرُونَ وَتَقْبِلُونَ عَلَىْ أَمْرِ خَاصَّتِكُمْ وَتَدَعُونَ أَمْرَ عَامَّتِكُمْ.

مسند احمد (ج ۲ ص ۲۲۰) عن شعيب عن ابيه ، مثلها .

رسول اکرم (ص) فرمود : نزدیک است زمانی برسد که مردم آنزمان غربال میشوند غربال شدن سختی ، و باقی میمانند افراد پست و فروماهی مردم که مخلوط و ضایع شود در میان آنان پیمانها و امانتهایشان ، و اختلاف شدید و هرج و مر ج پدید آید ، و سپس انگشت‌های خود را داخل یکدیگر کرده و فرمود هرج و مر ج در آنزمان همچنین خواهد بود . گفتند در آنزمان وظیفه مردم چه خواهد بود ؟ فرمود : آنچه را که معروف و شناخته شده است میگیرید ، و آنچه منکر و مجھول است ترک میکنید ، و روش افراد مخصوص را که صالح و پاک هستند قبول کرده و از رسم و راه عموم که شایع میشود خودداری مینمایید .

مؤلف گوید : مقصود اینستکه افراد برجسته و روحانی و با حقیقت از میان مردم میروند ، و در نتیجه وحدت و صفا و محبت و اتفاق و وفاء و اعتماد و اطمینان از جامعه آنان رخت می‌بندد ، و نفاق و اختلاف و دشمنی و خیانت پدید آید . و در آنزمان لازم است کمال احتیاط و تقوی را رعایت کرده ، و تا معرفت و یقین پیدا نشده است بامری اقدام نکرده و قدمی برنداشت .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۳۴) قال رسول اللہ (ص) : لِتُنْتَقِيَنَّ كَمَا يُنْتَقَى التَّمُّرُ مِنَ الْجَفَّةَ، فَلَيَذَهَبَنَّ خِيَارُكُمْ وَلَيَبْقَيَنَّ شِرَارُكُمْ حَتَّى لا يَبْقَى إِلَّا مَنْ لَا يَعْبُأُ اللَّهَ

بهم ، فموتوا ان استطعتم .

فرمود رسول اکرم (ص) : برگزیده میشوید چنانکه خرما را از کاسه اختیار میکنند ، پس افراد نیکوی شما از میان رفته و بدکاران باقی میمانند ، تا آنکه نمیمانند در روی زمین مگر افرادیکه خداوند توجه و اعتنایی بآن ندارد ، پس اگر بتوانید پیش از آنکه بآن روزگار برسید بمیرید .

مؤلف : از این روایات فهمیده میشود که وضع محیط جامعه باندازه‌ای فاسد و مختل و هرج و مرج گردد که افراد صالح که بتدربیح کم شدند ، محیط از تربیت مردان پاک و فرزندان با تقوی و افراد درستکار و با حقیقت ، عاجز و ضعیف خواهد بود ، و رفته‌رفته بمقتضای فساد جامعه و اختلال برنامه‌های زندگی : افراد ناصالح و شریر و نادرست تربیت پیدا کرده و روی کار خواهند آمد .
و در اینصورت زندگی مردان پاک و با حقیقت توأم با ناراحتی و نهایت زحمت و سختی خواهد بود .

کم شدن علماء و فقهاء

در زمانیکه فتنه‌ها و آشوبها و خیانت و جهالت و شرارت و اختلال محیط جامعه را فراگرفته است : قهرآ دانشمندان با حقیقت و علمای پرهیزکار بتدربیح کم خواهند شد .

سنن الدرامی (ج ۱ ص ۶۴) عن عبد الله بن عمر قال: كيـف أنتـم إـذ لـيـسـتـكـم فـيـنـهـا يـهـرـمـ فـيـهـا الـكـبـيرـ وـ يـرـبـوـ فـيـهـا الصـغـيرـ ، إـذ تـرـكـ مـنـهـا شـيءـ قـيلـ تـرـكـتـ السـنـةـ ، قـالـواـ وـ مـتـىـ ذـاكـ ؟ـ قـالـ إـذـ ذـهـبـتـ عـلـمـاءـكـ وـ كـثـرـتـ جـهـلـاءـكـ ، وـ كـثـرـتـ قـرـاءـكـ وـ

قَلْتُ فُقَهَاءِكُمْ، وَكُثُرْتُ امْرَاءِكُمْ وَقَلْتُ أُمَّنَاءِكُمْ، وَالْتُّمِسْتُ الدُّنْيَا بِعَمَلِ الْآخِرَةِ، وَتُفْقِهَ لِغَيْرِ الدِّينِ.

چگونه میشود حال شما آنزمانیکه بپوشاند شماها را فتنهای که پیر میشود در آن افراد بزرگ و بزرگ میشود افراد خردسال ، اگر چیزی از امور مرسوم ترک شود میگویند سنت پیغمبر ترک شده است ، گفتند در چه زمانی چنین میشود ؟ گفت آنزمانیکه علمای شما از میان بروند ، و بسیار باشد مردم نادان ، و زیاد باشد قرائت‌کنندگان قرآن ، و کم باشد در میان شما فقهاء ، و امراء و حکام زیاد میشود ولی امین نباشد ، و بوسیله اعمال دینی امور مادی و دنیوی تحصیل میشود ، و برای غیر خدا تففه میکنند .

الکنی للدولابی (ج ۲ ص ۱۲۵) عن ابن عباس ، قال رسول الله (ص) : انْ اُنَاسًا مِنْ امْتِنِي سَيَقْرُءُونَ الْقُرْآنَ وَ يَتَفَقَّهُونَ فِي الدِّينِ ، يَأْتِيهِمُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ لَهُ اُتَيْتُ الْمُلُوكَ فَأَصْبَطْتُ مِنْ دُنْيَا هُمْ وَ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ بِدِينِكُمْ ، أَلَا وَ لَا يَكُونُ ذَلِكَ .

حضرت رسول اکرم فرمود : بعضی از افراد امت من تلاوت قرآن نموده و تففه در دین ، خواهند کرد ، و سپس شیطان آنانرا وسوسه کرده و میگوید : اگر به دربار سلاطین نزدیک گردید از مال و دنیای آنان استفاده کرده و دین خود را در پشت سر آنان حفظ میکنید ، آگاه باشید که چنین امری عملی نیست .

الموطّأ (ص ۱۶۱) و سیّأتی علی النّاس زمان قلیلٌ فقهاؤه كثیرٌ قرّاءه ، تُحْفَظُ حروفُ القرآن و تَضَيِّعُ حدودُه ، كثیرٌ من يسأّل قلیلٌ مَنْ يُعْطِي ، يُطْبِلُونَ فِيهِ الخطبة و يُقْصِرُونَ الصَّلوة ، يَبْدُؤُنَ فِيهِ أَهْوَاءَهُمْ قَبْلَ أَعْمَالِهِمْ .

عبدالله بن مسعود گفت : خواهد آمد برای مردم زمانیکه علمای با حقیقت اندک

شوند ، و خوانندگان قرآن بسیار گردند ، در حروف و الفاظ قرآن کمال اهتمام شود ، ولی حدود و احکام آن ضایع گردد ، سؤال و درخواست کننده زیاد میشود ، ولی احسان و عطاء و نیکویی کمتر صورت میگیرد ، در خطبه و موعظه و سخنرانی طول میدهند ، ولی در نماز و عبادت کوتاهی نمایند ، و مردم پیش از آنکه شروع به عمل و عبادت و طاعتی کنند : هوی و تمایلات و خواهش‌های نفس در نظر آنان جلوه‌گر شده و اعمال خود را برنگ هوی و هوس آغاز میکنند .

مسند احمد (ج ۵ ص ۱۵۵) عن أبي ذرّ، أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: أَنْكُمْ فِي زَمَانٍ عُلَمَاؤهُ كَثِيرٌ وَّ خُطَّابُوهُ قَلِيلٌ، مَنْ تَرَكَ فِيهِ عَشِيرَ مَا يَعْلَمُ هُوَ، وَ سِيَّاتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٍ يَقْلُلُ عُلَمَاؤهُ وَ يَكْثُرُ خُطَّابُوهُ، مَنْ تَمَسَّكَ فِيهِ بِعَشِيرَ مَا يَعْلَمُ نَجَ - رسول اکرم (ص) فرمود : شماها در زمانی هستید که اهل علم بسیارند و گویندگان کم هستند ، و اگر کسی ده یک از دانستنیهای خود را ترک کند هلاک میشود ، و خواهد آمد زمانیکه اهل علم اندک و گویندگان و خطباء زیاد باشند ، و اگر کسی در آن زمان بده یک از دانستنیهای خود را عامل باشد نجات یابد .

الطبقات (ج ۶ ص ۱۷۲) : أَنَّ ابَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلْمِيِّ قَالَ - أَنَا أَخْذُنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَنْ قَوْمٍ أَخْبَرُونَا أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا تَعَلَّمُوا عَشَرَ آيَاتٍ لَمْ يَجَاوِزُوهُنَّ إِلَى الْعَشَرِ الْآخِرِ حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِيهِنَّ، فَكَمَا نَتَعَلَّمُ الْقُرْآنَ وَ الْعَمَلُ بِهِ، وَ أَنَّهُ سِيرَتُ الْقُرْآنَ بَعْدَنَا قَوْمٌ لَيَشْرِبُونَهُ شُرْبَ الْمَاءِ لَا يَجَاوِزُ تَرَاقِيَّهُمْ، بَلْ لَا يَجَاوِزُ هِيَهُنَا وَ وَضْعُ يَدِهِ عَلَى الْحَلْقِ .

سلمی گوید که : ما این قرآن مجید را از اشخاصی یاد گرفتیم که میگفتند ما قرآن را ده آیه ده آیه یاد گرفته‌ایم ، و تا ده آیه اول را خوب از جهت معنی و تفسیر

یاد نمیگرفتیم بده آیه دوم تجاوز نمیکردیم ، و ما آیات قرآن را که یاد نمیگرفتیم پشت سر آن بمرحله عمل و اجراء آنها قدم میگذاشتیم ، ولی پس از مانند آن خواهند آمد که قرآن را مانند آب خوردن تلاوت کرده و تفکر و تحقیق و تدبیر در آیات آن نکرده و الفاظ و جملات قرآن از گلوهای آنان تجاوز نخواهد کرد .

الطبقات (ج ۷ ص ۲۹) عن ابی ذر قال : قال رسول الله (ص) اَنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي مَنْ اَمْتَى قَوْمًٰ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حُلُوقَهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَخْرُجُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ ثُمَّ لَا يَعْوُدُونَ فِيهِ، هُمْ شُرَّارُ الْخَلْقِ وَ الْخَلِيقَةِ .

رسول اکرم (ص) فرمود : از میان امت من قومی خواهد آمد که قرآن را تلاوت خواهند کرد ولی آیات قرآن از گلوهای آنها تجاوز نخواهد کرد ، آنان از دین الهی بیرون خواهند رفت چنانکه تیر از کمان خارج میگردد ، و هرگز بسوی خدا و دیانت برخواهند گشت ، این جماعت بدترین افراد مردم روی زمین هستند .

مؤلف : قرآن برای تعلیم معارف الهی و حقایق و حکمتها و بیان احکام و وظائف دینی است ، و هر فردی که متدين بایین شریف اسلام است ، میباید به محتويات این کتاب آسمانی و دستورهای آن آگاه و مطلع بوده ، و وظائف انفرادی و اجتماعی و اعتقادی و اخلاقی خود را با کمال دقیق از این کلمات الهی یاد بگیرد .

یاد گرفتن الفاظ و کلمات قرآن هرگز نتیجه مطلوب و غرض مقصود را برای فرد مسلم نداده ، و کمترین فائده و اثر اسلامی را که مطلوب خدا و پیغمبر است نخواهد داد .

درست است که : کلمات قرآن از طرف پروردگار متعال و آسمانی و غیبی است ، و خواندن و حتی نظر بآنها مبارک است ، ولی باید دید که مقصود از نزول قرآن

چیست؟ و آیا افراد مسلمان میتوانند با تنها تلاوت الفاظ قرآن بوظائف دینی خود عمل کرده، و از منظور این کتاب الهی آگاه گردند؟

الکنی للدولابی (ج ١ ص ١٤٠) عن جیلان، قال لا يذهب الليل والنَّهار حتّى يخلق هذا القرآنُ فِي قلوب رجال كمثل الثوب الْبَالِي الَّذِي يَتَهَافِتُ، لا يَجِدُون حَلَاوَةً لَهُ وَ لَا كَذَادَةً، ان ترک أَحَدُهُم بعضاً ما أُمِرَ به قال انَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ، وَ ان رَّكِبَ بعضاً مَا نُهِيَ عَنِهِ قال إِنَّهُ سَيُغْفَرُ لِي لَا أَشْرِكُ، كُلُّ أَمْرِهِمُ إِلَى الطَّمَعِ، لِيُسَعِّدُهُم مِّنَ الْخَوْفِ شَيْءٍ، خَيْرُهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ.

روز و شب سپری نمیشود تا آن هنگامیکه قرآن آسمانی در دلهای مردم کهنه و مندرس گردد، مانند لباسیکه کهنه شده و از نظر میافتد، و از قرآن حلاوت و لذتی نمیابند، چون بعضی از تکالیف لازم را ترک کردنده میگویند پروردگار بخشند و مهربان است، و اگر از منهیات و محرمات مرتكب شدند اظهار میکنند که من به شرک قائل نیستم و خداوند مرا خواهد بخشد، و پایه زندگی و امور آنها روی طمع و امید است، و هیچگونه از ترس و خوف در دلهای آنها اثری نباشد، نیکوکاری و خوبی آنان پیش خودشان و در نظر خودشان باشد.

عبادت و بندگی آنان

همینطوریکه در آخر زمان حقیقت و روح مطلب از همه امور برداشته میشود:

از طاعات و عبادات مردم آن زمان نیز توجه و حضور و خشوع رفع میشود.

الکنی للدولابی (ج ٢ ص ٥٤) عن حُذِيفَةَ، قالَ أَوْلُ مَا تَفَقِدُونَ مِنْ دِينِكُمْ
الْخُشُوعُ، وَ آخِرُ مَا تَفَقِدُونَ الصَّلَاةَ.

مختصر التذکره (ص ۱۳۶) عن عبادة بن الصامت ، قال : ان شئتم لا حُدّثنكم بأوّل علم يُرْفَع من الناس : الخُشوع ، يوشك ان نَدْخُل مسجد جماعة فلا نَرِي فيه رجالاً خاشعاً .

حذیفه گفت : نخستین چیزیکه از دین خودتان از دست میدهید ، خشوع است ، و آخرين چیزیکه از دست میدهید نماز است .

و عباده گفت : اگر بخواهید خبر میدهم شما را به نخستین علمیکه از میان مردم برداشته میشود ، و آن خشوع است ، و نزدیک میشود که انسان وارد مسجدی شده و در آنجا شخص خاشعی نه بیند .

مؤلف : از این دو حدیث شریف دو مطلب فهمیده میشود ، اوّل آنکه خشوع در مقابل پروردگار متعال از دین است ، و هم از علوم و معارف الهی حساب میشود . اما از دین بودن آن : زیرا که دین روش و آیین بندگی است خواه در اصول و اعتقادات باشد و یا در فروع و اعمال . و اما بودن آن از علم : زیرا که خشوع توجه پیدا کردن بجلال و عظمت پروردگار متعال است که قهراً در مقابل این معرفت خشوع پیدا کند . پس خشوع مرحله کامل معرفت عظمت است . دوم آنکه چون خشوع در مقام بندگی زائل شد : در نتیجه بتدریج ظاهر عبادت نیز که مثل جسد است از بین خواهد رفت .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۳۲۳) عن انس ، قال رسول الله (ص) : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَتَحَلَّقُونَ فِي مَساجِدِهِمْ وَ لَيْسَ هُمْ بِهِمْ الَاَنْدِيَا لَيْسَ لِلَّهِ فِيهِمْ حَاجَةٌ فَلَا تُجَالِسُوهُمْ - رسول اکرم (ص) فرمود : زمانی برای مردم پیش آید که مردم آن زمان در مسجدها حلقه زده و می نشینند ، و همت و فکر آنان بجز امور مادی و

دنیوی چیز دیگری نیست ، و خداوند متعال را در آنان حاجتی نیست و امید هدایتی از آنان ندارد ، و با آنان مجالست نکنید .

و بیروی (ص ۴۴۲) عن عبدالله بن عمر قال : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَجْتَمِعُونَ فِي الْمَسَاجِدِ لَيْسَ فِيهِمْ مُؤْمِنٌ - می‌آید بر مردم زمانیکه جمع میشوند در مساجد و نیست در میان آنان شخصیکه مؤمن باشد .

مسند احمد (ج ۶ ص ۳۸۱) عن سلامه ، قالت سمعت رسول الله (ص) يقول : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَقُومُونَ سَاعَةً لَا يَجِدُونَ إِمَامًا يُصْلِّي بِهِمْ - رسول اکرم (ص) فرمود : خواهد آمد برای مردم زمانیکه مددتی در مسجد توقف میکنند و امام پرهیزکاری نمی‌بینند که با آنان نماز گزارد .

و در روایت دیگر سلامه ، این جمله است که : اهل مسجد با همدیگر تدافع و تبادل فکر میکنند ، و کسیرا نمی‌یابند که با آنان نماز بخواند .

مؤلف : وقتیکه روح عبادت که خشوع و معرفت و توجه بعظمت است از دلهای افراد رفع گردید : انجام وظائف بندگی و عبادت نیز تنها جنبه عادت و تظاهر و یا جلب منافع مادی و نظرهای دنیوی خواهد داشت .

مختصر التذکره (ص ۱۳۲) قال رسول الله (ص) : سیکونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ عُبَيْدَ جُهَّاَلَ وَ قُرَّاءَ فَسَقَةً .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۳۱۵) مثلها .

مؤلف : منظور اینستکه عبادتیکه باید توأم با معرفت و توجه و خشوع باشد نیست ، و قراءت و تلاوتیکه لازم است توأم با عمل و اثر خارجی باشد نخواهد بود . پس عبادت آنان بی‌روح و خالی از حقیقت ، و قراءت آنان تنها خواندن الفاظ و

آیات باشد ، بدون توجه بحقائق و معانی .

و چون دلهاي آنان از حقiqت و معرفت و روحانیت خالی بوده ، و تنها ظواهر اعمال اجراء ميشود : از اين لحاظ اختلافات باطنی و عداوت و دشمنی در میان افراد پدید آيد ، و محبت و الفت رفع گردد .

صفهای جماعت بسته ميشود ، مجالس و محافل دینی پر از جمعیت بوده ، و سخنرانیهای دینی رونق گيرد ، همه مردم سخن از اتفاق و وحدت و دینداری و صلح و صفا میزنند ، ولی دلها مختلف و تیره و پر از کینه و اختلاف و عداوت و حیله‌گری و تمایلات نفسانی و علاوه‌های مادی است .

در اين زمان دیندار درست و روحاني عادل و عالم عامل کم بوده ، و بازرگان با صفا و رفيق با حقiqت نيز پيدا نخواهد شد .

تهذیب ابن عساکر (ج ۴ ص ۱۵۵) عن حذیفة ، قال رسول الله (ص) سیأتی علیکم زمان لا یکون اعز من ثلاثة ، اخ یُسْتَأْنسُ به او سنّة یعمل بها او درهم حلال .

رسول اکرم (ص) فرمود : زمانی خواهد آمد که چیزی از سه امر عزیزتر و بهتر نخواهد شد ، برادر با ايمان و با حقيقى که با او مأنوس باشد ، و سنت و روشي که از رسول اکرم (ص) بوده و در میان مردم مورد عمل باشد ، و پول حلالی که بدرسی و روی جريان مشروع بدست آيد .

مختصر التذکره (ص ۱۱۲) وروی : انه لا تقوم الساعة حتى يقع الفساد في القلوب ، فيتقول بعضهم بعضاً ، و يُظهرون الصلح و الاتفاق و في باطنهم خلاف ذلك .

قیامت برا پا نمیشود تا وقتیکه دلها فاسد و مریض گردد ، پس بعضی از آنان پشت سر بعضی دیگر سخن و حرف نادرست گویند ، و آنان اظهار صلح و برابری و یگانگی نمایند در صورتیکه در باطن مخالف همدیگرند .

غیبت طوسی (ص ۲۸۳) از امام حسن (ع) است که فرمود : **اَنَّهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي يَنْتَظِرُونَ حَتَّىٰ يَرَءُوا بَعْضُكُمْ عَنْ بَعْضٍ وَ يَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَ يَتَفَلَّ بَعْضُكُمْ فِي وَجْهِ بَعْضٍ حَتَّىٰ يَشَهَدَ بَعْضُكُمْ بِالْكُفْرِ عَلَىٰ بَعْضٍ .**

امام حسن (ع) فرمود : این امر که در انتظار آن هستید واقع نخواهد شد ، تا روزیکه بعضی از شما از بعضی دیگر دوری نماید ، و برخی از شما برخی دیگر را لعن کند ، افرادی از شما بصورت دیگران آب دهن بیاندازد ، تا جاییکه بعضی شهادت بددهد بکفر بعضی دیگر .

پول حلال و رباخواری

گفته شد که : در آخر زمان سه چیز گرامیتر و عزیزتر از هر چیزی میشود ، و یکی از آنها پول حلال است .

سنن نسائی (ج ۷ ص ۲۴۳) قال رسول اللہ (ص) : **يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَأْكُلُونَ الرِّبَا فَمَنْ لَمْ يَأْكُلْهُ اصَابَهُ مِنْ غُبَارٍ .**

مستدرک حاکم (ج ۲ ص ۱۱) قال رسول اللہ (ص) : **لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى فِيهِ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرِّبَا، فَإِنْ لَمْ يَأْكُلْهُ اصَابَهُ مِنْ غُبَارٍ .**

رسول اکرم (ص) فرمود : خواهد آمد بر مردم زمانی که کسی باقی نمی‌ماند مگر آنکه رباخوار باشد ، و اگر هم از رباء خوردن خودداری کند از غبار آن قهرآ بربخوردار

خواهد شد.

اخبار اصبهان (ج ۱ ص ۲۵۴) عن أبي هريرة، قال رسول الله (ص) : سيأتمى على الناسِ زمانٍ يأكلونَ فيه كُلُّهُم الْرِّبَا، فقلنا يا رسول الله كُلُّهُم؟ قال نعم، ومن لم يأكله أصابه من غباره - رسول اكرم فرمود : خواهد آمد مردم را زمانیکه مردم همه رباخوار باشند ، عرض کردیم آیا همه ربا خواهند خورد ؟ فرمود : آری ، و اگر کسی خود ربا نخورد از غبار آن او را خواهد رسید .

مسند احمد (ج ۲ ص ۴۹۴) یروی مثلها .

مؤلف : چون در محیطی وضع داد و ستد و جریان کسب و تجارت روی قانون صحیح و قواعد اقتصادی اجراء نگردید : صرافی و معاملات پولی و مؤسسه‌های بانکی زیاد می‌شود ، و افراد ضعیف روی اعتبارات و وامهای نزولی و معاملات ربحی خود را آلوده بربا نموده ، و اشخاص ممکن بر رباخواری گرایش پیدا می‌کنند و مخصوصاً اینکه افراد سودجو و مسلمانهای ظاهری و دنیاطلب و مادی ، بعنوانی مختلف ، حقیقت امر را برگردانیده ، و با کلاههای بصورت شرعی و با نامهای بظاهر دینی (از قبیل مصالحه غیرواقعي ، اجاره تنها لفظی ، بيع بشرط غیر مقصود ، هبه زبانی ، از محدود شمردن حواله و کاغذهاییکه اعتبار واقعی ندارند و فقط بخارتر تسهیل امر و جریان معاملات مردم دولتها آنها را روی حساب ثروتهای واقعی خود اعتبار میدهند) مرتکب رباخواری شده ، و هیچگونه از لبّ این حکم و از حقیقت و غرض از این قانون الهی و اقتصادی اندیشه نکرده ، و افراد ضعیف و فقیر و بیچاره و محتاج و گرفتار را بیش از پیش در بند اسارت و در قید بدھکاری قرار میدهند .

سنن أبي داود (ج ۲ ص ۲۳۰) قال رسول الله (ص) يوشك أن يكونَ خيرُ

مال المسلم غَنَمًا يتبع بها شعف الجبال و موقع المطر يفرّ بدينه من الفتن -

رسول اکرم (ص) فرمود : نزدیک است که بهترین مال مرد مسلم گوسفندانی باشد که آنها را برداشته و حرکت کند بجانب بلندیهای کوهها و جاهاییکه باران میبارد ، و دین خود را گرفته و از فتنهها و گرفتاریهای مادی و معنوی کنار برود .

مؤلف : ممکن است فتنه و ابتلاء باندازه‌ای شدت پیدا کند که مرد متدين خود را مجبور بیند که از جامعه فاسد و از گرفتاریهای محیط خود را دور کرده ، و بکوهها و بیابانها پناه برد ، و ضمناً در اثر گوسفندچرانی و استفاده از شیر و گوشت و پوست آنها ، از خوردن اموال حرام و مخلوط و معاملات ربوی محفوظ بماند.

تمایلات و خودآرائی

رواياتی رسیده است که در آخر زمان تظاهر بشهوت و خودآرایی زنها و بی‌عفتی و بی‌حیایی باخرين درجه رسیده ، و مثل زمان جاهلیت هیچگونه قید و حد و بندی باقی نمی‌ماند .

مسلم (ص ۱۵۵ جزء ۸) قال رسولُ اللَّهِ (ص) صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قومٌ مَعْهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمْيَلَاتٌ مَأِيلَاتٌ رُؤْسَهُنَّ كَأَسِنَمَةِ الْبُختِ الْمَائِلَةُ لَا يَدْخُلُنَّ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُنَّ رِيحَهَا وَان رِيحَهَا لَيُوْجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا .

فرمود رسول خدا (ص) که : دو دسته از اهل آتش هستند و من هنوز آنانرا درک نکرده‌ام ، نخست آن جمعیتی هستند که تازیانه‌هایی بشکل دم گاو بdst داشته و با آنها مردم را میزند ، دوم زنهای هوی پرست که لباسهای لطیف و نازک و

بدن نما بتن کرده و مردم را از راه حق منحرف و بسوی شهوت و تمایلات نفسانی سوق داده و خود گمراه گشته‌اند ، و این زنها سرهای خودشانرا چون کوهان شتر درست میکنند ، این دو دسته داخل بهشت نشده و بوی و نسیم بهشت را درک نمیکنند ، با اینکه نسیم بهشت از مسافت بسیار دوری احساس میشود .

مؤلف : آری نظم اجتماع و عدالت اجتماعی و اجراء قانون بوسیله ایندو دسته اختلال پیدا میکند . افرادیکه در مقام اجراء قانون هستند اگر درستکار و امین و نگهدارنده قانون و امنیت باشند : در آن محیط ظلم و تعدی و خیانت و قانون‌شکنی و دزدی و جنگ و نزاع برطرف میشود . و زنها اگر عفیف و پاکدامن و محفوظ بوده و در انجام وظائف خود که تدبیر منزل و تربیت اولاد است کوتاهی نکنند : گذشته از اصلاح و تربیت فرزندان ، ریشه شهوت و هوی پرستی از محیط اجتماع کنده شده و افراد جوان و پیر خواهند توانست بفکر صحیح و قلب پاک و خاطر آرام بفعالیت و انجام وظائف خود ادامه بدهند .

مسلم (ج ۸ ص ۱۵۵) از رسول اکرم نقل میکند : یوشک ان طالت بک مدد آن تَرِيْ قوماً فِيْ أَيْدِيهِمْ مُثْلِ أَذْنَابِ الْبَقَرِ يَغْدُونَ فِيْ غَضْبِ اللَّهِ وَ يَرْوَحُونَ فِيْ سُخْطِ اللَّهِ .

مستدرک الحاکم (ج ۴ ص ۴۳۶) قال (ص) یخرج فی هذه الامّة فی آخر الزمان رجالٌ ... الحديث . وکذا فی مسنـد احمد (ج ۵ ص ۲۵۰) .

ممکن است در صورتیکه زندگی تو طولانی گردد : اینکه بهینی جمعبرا که در دستهای آنان چیزیست مانند دمهای گاو ، آنان صبح میکنند در غصب پروردگار و شب میکنند در سخط خداوند .

مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٣٦) قال رسول الله (ص) : سیکون فی آخر هذه الامّة رجال يركبون على المیاثر حتیّ یأتوا أبواب مساجدهم ، نساوُهم کاسیات عاریات علی رؤسهنّ کأسینمة البخت العجاف ، العنوهنّ فانّهن ملعونات .
قال الراوی : فقلت لأبی و ما المیاثر ؟ قال سروجاً عظاماً .

رسول اکرم فرمود : در آخر این امّت مردھا بمرکبھای بزرگ سوار شده و با همان مرکبھا بدرب مسجد آیند ، ولی زنھای آنان پوشیده برھنه هستند و بر سرهای آنان چون کوهان شتر است ، آنھا را لعنت کنید که آنھا لعنت شده هستند .
مسند احمد (ج ٢ ص ٣٥٦ و ٤٤٠) عن أبی هریرة ، قال رسول الله (ص) : صِنفانِ من امْتی من أهل النار ... کما فی مسلم .

مؤلف : مقصود از پوشیده برھنه اینستکه : لباس می‌پوشند ولی لباس ساتر بدن آنھا نبوده ، و مانند اشخاص عریان در مقابل مردم آمد و رفت می‌کنند .
آری اینها نظم اجتماع را بهم زده ، و آرامش خاطر و برنامه زندگی دیگران را مختل کرده ، و بطور آشکار و صراحة مردم را دعوت بفساد و فحشاء و منکر نموده ، و موجب انحراف فکری و پریشانی خاطر و اختلال امور رجال از پیر و جوان می‌شوند .

اینها در مورد غصب و لعن پروردگار متعال و ملائکه مقرّبین و بندگان صالح قرار گرفته ، و دوش بدش شیاطین در اضلal و اغواء بندگان خدا می‌کوشند .
اینها گذشته از جنبه دینی ، برنامه‌های صحیح جمعیت و افکار صحیح افراد را بهم زده ، و سلب اطمینان و اعتماد و آرامش را از جامعه مسلمانان می‌کنند .
مستدرک الحاکم (ج ٤ ص ٤٣٧) عن أبی هریرة ، قال النبی (ص) : و الّذی

بَعْشَنِي بِالْحَقِّ لَا تَنْقُضِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَتَّى يَقْعُدُ بِهِمُ الْحَسْفُ وَالْمَسْخُ وَالْقَذْفُ، قَالُوا وَمَتَى ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ بْأَبِي اَنْتَ وَأَمِّي ، قَالَ : اِذَا رَأَيْتَ النِّسَاءَ قَدْ رَكِبْنَ السُّرُوجَ وَكُثُرَتِ الْقِينَاتِ وَشُهِدَ شَهَادَاتِ الزُّورِ وَشَرِبَ الْمُسْلِمُونَ فِي آتِيَةِ أَهْلِ الشَّرِكِ الْذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَاسْتَغْنَى الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ .

رسول اکرم (ص) فرمود: سوگند به پروردگاریکه مرا برانگیخته است برای دعوت بحق و روی حق، این دنیا سپری نخواهد شد مگر آنکه برسد بمردم خسف (فرو رفتن زمین) و مسخ (برگشتن صورت آدمی بصورت حیوانی) و قذف (فحش‌گویی و نسبت ناروا). گفتند: یا رسول الله پدر و مادر ما فدای تو باد، این معنی در چه وقتی خواهد بود؟ فرمود: چون دیدی که زنها سوار می‌شوند بمركبها (سرج معنی زین یا مانند زین است که روی مرکب گذاشته و روی آن برای حرکت می‌نشینند، و ممکن است شامل صندلیهای ماشینها نیز بشود، البته مقصود اینستکه راننده زن باشد) و بسیار باشد خوانندها که خوانندگی و غناء می‌کنند، و شهادتهای دروغی شایع شود (مقصود شهادتها ییستکه بی‌اساس و روی غرضهای نفسانی داده شده و توأم با قوه اجراء بوده و پرونده محکمی تشکیل بدهد) و مسلمانان در ظروف طلا و نقره غذا و آب بخورند، و مردها با مردها و زنها با زنها تمایلات نفسانی خود را انجام بدھند.

تهذیب ابن عساکر (ج ۳ ص ۱۱۱) عن وائلة و انس، قال رسول الله (ص):
لَا تَنْذَهُ الدُّنْيَا حَتَّى يَسْتَغْنِي النِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ وَالرِّجَالُ بِالرِّجَالِ ، وَالسَّحَاقُ زَنا النِّسَاءَ فِيمَا بَيْنَهُنَّ -رسول اکرم (ص) فرمود: دنیا تمام نمی‌شود تا آنکه زنها بوسیله زنهای دیگر نیازمندی جنسی خود را برطرف سازند و همچنین مردها با مردھای

دیگر احتیاج خود را رفع کنند ، و زنای زنان سحاق است ، که زنی را طرف خود قرار داده ، و تمایل شهوانی خود را با تماس با او انجام بدهد .

مؤلف : ظاهراً اینمعنی هنگامی صورت میگیرد که توالد و تناسل در اثر احاطه ابتلاء و گرفتاری‌ها و بخاطر صعوبت تربیت فرزند و کثرت مشکلات زندگی ، و سختی و زحمت تشکیل خانواده ، نامطلوب باشد ، و چون تشکیل خانواده و تولید نسل و علاقه بفرزند ، منتفی گشت : قهرآ هر کسی برای رفع حوائج ضروری خود بوسائل آسان و حاضری متولّ شده ، و دچار محذورات نیز خواهد گشت .

و این برنامه‌ها امروز در اطراف دنیا شیوع پیدا میکند .

آری قیودات و رسومات زندگی بحدی زیاد و بالا میرود که مردم از زندگی عادی دست کشیده ، و بیابان‌گرد میشوند .

و تربیت اولاد در اثر ابتلاءات و ناگواریها و فساد محیط چنان مشکل میشود که افراد از فرزند داشتن صرف نظر میکنند .

اخبار اصبهان (ج ۱ ص ۳۳۰) عن انس قال رسول الله (ص) : یأتی علی الناس زمان لأنْ يُرِبِّي أَحَدُكُمْ فِي ذَالِكَ الزَّمَانِ جِرْوَ كَلْبَ خَيْرٍ لَهُ مَنْ أَنْ يُرِبِّي وَلَدًا لصلبه .

رسول اکرم (ص) فرمود : زمانی برای مردم خواهد آمد که یکی از شماها بخواهد بچه سگی را تربیت کند بهتر و مفیدتر و آسانتر خواهد بود برای او از تربیت فرزند .

مؤلف : اوضاع دنیا از جهت اعمال ناشایست و اخلاق فاسد و روشهای مادّی و اسباب و وسائل هوسرانی و هجوم گرفتاریها و ابتلاءات زندگی ، هرگز اجازه نمیدهد

که بچه‌ای طبق برنامه صحیح و توأم با تقوی و درستی و طهارت ، تربیت پیدا کند ، تربیت هرچیزی اگرچه از نباتات و حیوانات باشد نیازمند به محیط مناسب و سالم و شرائط مخصوصی است .

اگر بناء شد که محیط تربیت برخلاف برنامه باشد : ادامه تربیت و تحقق دادن به مواد برنامه بسیار مشکل خواهد بود ، و مانند آن میشود که فردی را تعلیم شناگری برخلاف جریان آب بدهند .

امروز بهترین مملکت از نظر دینی و تشیع و تقوی سرزمین ایران است ، با اینحال تظاهرات مردم این سرزمین نیز طوریستکه کمتر از دین و تقوی و حقیقت نشانه‌هایی دیده میشود .

عصیان مردم و جفای اخوان

روایاتی رسیده است که : گرفتاریهای مردم بحدی شدت پیدا میکند که جمعی برای دنیا و برخی برای دین میگریند .

غیبت طوسی (ص ۲۸۴) عن محمد بن الحنفیة ، قال : أَنِّي يَكُونُ ذَلِكَ وَ لَمْ يَعْصِ الزَّمَانُ ، أَنِّي يَكُونُ ذَلِكَ وَ لَمْ يَجْفُوا إِلَّا خَوَانُ ، أَنِّي يَكُونُ ذَلِكَ وَ لَمْ يَظْلِمِ الْسُّلْطَانُ ، أَنِّي يَكُونُ ذَلِكَ وَ لَمْ يَقُمْ الزَّنْدِيقُ مِنْ قَزْوِينَ فَيَهْتَكْ سَتُورَهَا وَ يَكْفُرْ صَدُورَهَا وَ يُغَيِّرْ سُورَهَا وَ يُذْهَبْ بِهِجَّتَهَا ، مَنْ فَرَّ مِنْهُ أَدْرَكَهُ وَ مَنْ حَارَبَهُ قَتَلَهُ ، وَ مَنْ اعْتَزَّ لَهُ افْتَقَرَ وَ مَنْ تَابَعَهُ كَفَرَ ، حَتَّى يَقُومَ بِاَكِيَانِ بَاكِيَ يَبْكِي عَلَى دِينِهِ وَ بَاكِي يَبْكِي عَلَى دِنِيَاهِ .

فرمود : کجا قیام قائم نزدیک است و هنوز عصیان بر روزگار احاطه نکرده است ،

و هنوز برادران جفا و جور ننموده‌اند ، و هنوز سلطان ستمگری را پیشه نکرده است ، و هنوز زندیقی از قزوین بیرون نیامده است که : پرده‌های عفت و پاکدامنی را از آنجا پاره کند و سینه‌های مردم آنجا را تیره و محجوب نماید ، و حدود و قیود آنجا را تغییر داده و بهمنزد ، و شادی و انبساط و خوشی را زائل کند ، و کسیکه از او بگریزد او را دریابد ، و اگر با او بجنگد کشته شود ، و اگر کناره‌گیری نماید به تنگدستی و فقر گرفتار گردد ، و چون از او پیروی کند کافر شود ، و در آنروز مردم دو دسته میشوند : جمعی برای دین خود گریه میکنند ، و گروهی برای ابتلاءات دنیوی خود .

و يَرُوِيْ عَنِ النَّبِيِّ (ص) أَيْضًاً (ص ٢٨٥) : يَخْرُجُ بِقَزوِينَ رَجُلٌ اسْمُهُ اسْمُ بْنِيْ يَسْرَعُ النَّاسُ إِلَى طَاعَتِهِ الْمُشْرِكُ ، وَ الْمُؤْمِنُ يَمْلأُ الْجَبَالَ خَوْفًا .

رسول اکرم (ص) فرمود : بیرون آید از قزوین مردی که نام او نام یکی از فرزندان کوچک من خواهد بود ، مردم را به پیروی خود میخواند ، و روش او شرک است ، و مؤمنین از شدت خوف در کوهها زندگی میکنند .

مؤلف : این کسیکه از قزوین قیام میکند نمیدانیم آیا تابحال محقق شده است یا نه ؟ و آیا خصوصیات او چیست ؟ آنچه برای ما نتیجه دارد اینستکه : محیط روزگار آنروز شیوع و غلبه عصیان و خلاف بوده ، و برادران دینی نسبت بهمدیگر جفاکاری و ستم کرده ، و حکومتهای آنوقت برخلاف انصاف و داد و عدالت رفتار خواهند کرد .

در آنزمان پرده‌های عفت و عصمت و پاکدامنی پاره شده ، و سینه‌ها و قلوب مردم تیره و ظلمانی و کدر گشته ، و قیود و حدود زندگی و محیط دینی را عوض

کرده ، و سرور و آسایش و خوشی و فراغت را از میان آنان برده ، و چنان مبتلا و گرفتار خواهند گشت که گروهی بزندگی دنیوی و جمعی برای از بین رفتن آخرت گریه خواهند کرد .

از پروردگار متعال پیوسته باید درخواست کرد که : با فضل و لطف و کرم خود ، وسائل توفیق و سعادت انسانرا فراهم آورده ، و از تیرگیها و ظلمات و آلودگیهای آخر زمان محفوظ بدارد .

طالقان و مؤمنین

بمناسبت شهر قزوین ، روایتی را که در خصوص طالقان که از اطراف قزوین محسوب میشود ، وارد است ، نقل میکنیم .

البيان للگنجی (باب خامس) عن امير المؤمنین (ع) قال : ويحًّا للطلاقان فانَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا كَنُوزًا لَيْسَ مِنْ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، وَلَكِنْ بِهَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ عَرَفُوا اللَّهَ حَقًّا مَعْرِفَتَهُ، وَهُمْ أَنْصَارُ الْمَهْدِيِّ (عليه السلام) فِي آخِرِ الزَّمَانِ .

واه بر طالقان که خدایرا در آنسرزمین خزینه‌هایی هست که از طلا و نقره نباشد ، ولی مردانی با ایمان باشند که خداوند متعال را شناخته‌اند بشناسایی کامل ، و آنان در آخر الزمان از یاران حضرت مهدی خواهند بود .

مؤلف : معلوم میشود که سرزمین و آبادیهای طالقان مانند کنزیکه در زیر کوهها محفوظ و پوشیده میماند ، از حوادث تیره و آلودگیهای شدید و ناراحت‌کننده نگهداری خواهد شد .

و مردانی که عارف بمقامات پروردگار متعال و از اولیاء حقیقی او هستند ، در

آنجا سکنی داشته، و از یاران و اصحاب حضرت ولی عصر (ع) خواهند بود.

جوانان بی حقیقت

در مقابل این مردان حق : جوانانی در آخر الزمان پیدا می شوند که تظاهر با آینین اسلام و گفتارهای پیغمبر اکرم (ص) نموده، ولی در معنی اثربالی از ایمان و حقیقت و خدا و پیغمبر در قلوب آنان نباشد.

البخاری (ج ۲ ص ۱۷۳) یقولُ رسولُ الله (ص) يَأْتِي فِي أَخْرِ الْزَمَانِ قَوْمٌ حُدَّثُاءُ الْأَسْنَانِ سُفَهَاءُ الْأَحْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ خَيْرِ قَوْلِ الْبَرِّيَّةِ يَمْرِقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرِقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ لَا يُجَاوِزُ أَيْمَانَهُمْ حَنَاجِرَهُمْ، فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنْ قُتِلُوكُمْ أَجْرُ لَمْنَ قُتْلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

و یروی مسلم (ج ۳ ص ۱۱۴) قریباً منها.

وفی سنن ابن داود (ج ۲ ص ۳۰۰) مثلُ ما فی البخاری.

رسول اکرم (ص) می فرماید : در آخر الزمان گروهی پیدا می شوند که جوان و تازه سن و از جهت خرد و ادراک ضعیف هستند ، از کلمات پیغمبر خدا (ص) سخن گویند ، و گفتارشان از خدا و پیغمبر است ، ولی در مقام حقیقت از اسلام بیرون می روند چنانکه تیر از کمان خارج می شود ، و ایمان و اسلام آنان از حنجره های آنان پایین نرفته و وارد دلهایشان نشود ، پس در هر کجا با آنان ملاقات کردید در محو اثر وجودی آنان بکوشید ، زیرا از بین بردن آنان وسیله خیر و اجر خواهد بود.

مؤلف : حقیقت دینداری و اسلام ، تسلیم شدن و اطاعت امر و دستور کردن

بدون قید و شرط است ، و اگر کسی دیندار باشد ولی با قید توافق فکر و عقل ، و در حقیقت عقل و فهم خود را میزان قبول احکام دینی قرار بدهد : این آدم از مرحله اسلام حقیقی دور خواهد بود .

جمعی از جوانان متدين و تحصیل کرده امروز ، متأسفانه چنین هستند ، و تصوّر میکنند که : معارف اسلام و احکام دینی میباید با فکر و نظر آنان وفق داده ، و در همان حدود اطلاع و عقل آنها باشد .

در صورتیکه نیروهای عقلی و فکری انسان بسیار محدود و ضعیف است ، و چگونه ممکن است یک فرد محدود و عاجز و ناتوانی ، آگاهی تمام و اطلاع کامل بر مصالح و مفاسد احکام الهی و قوانین آسمانی پیدا کند .

گذشته از این : مصالح و حکمتها و اسرار احکام ، منحصر بجهات مادی و نتائج محسوسه نیست ، و بلکه نتائج معنوی و فوائد روحی که موجب سعادت حقیقی و کمال انسانیت است ، بیشتر مورد نظر و توجه میباشد .

خداوند متعال میفرماید : فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشَرِّحْ صَدَرَهُ لِلإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدُ أَنْ يُضْلِلَهُ يَجْعَلْ صَدَرَهُ ضَيْقًا حَرَجاً كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ... وَ هَذَا صَرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا - کسیکه خداوند متعال بخواهد او را راهنمایی کند بسوی خودش : سینه او را باز میکند برای تسلیم شدن در مقابل احکام و فرموده های خود ، و چون کسیرا بخواهد گمراہ نماید در اثر سوء رفتار و عصيان او : سینه او را تنگ و در رحمت قرار میدهد ، و برای او پذیرفتن کلمات حق و سخنان الهی دشوار میشود ، و چون بخواهد حکم الهی را اطاعت و آنرا قبول کند : مانند آن میشود که بخواهد بطرف آسمان صعود نماید ، و این صراط مستقیم حق است .

البته نزدیکترین و مستقیمترین راه برای رسیدن به مقام قرب و بندگی پروردگار متعال که آخرین درجه کمال و سعادت انسان است : همان تسلیم شدن بدستور و راهنمایی حق و برآه افتادن و سیر و سلوک بسوی او است . و تنها علامت انحراف از صراط مستقیم کمال و سعادت اینستکه : انسان در مقابل فرمانها و راهنماییها و دستورهای الهی دلتنگ و گرفته و در زحمت و فشار واقع شده ، و شروع به بهانه‌جویی و علّت‌تراشی و بقول آنان در بی تحقیق و بررسی باشد .

نهضت و قیام دینی

هر قیامی لازم است موافق با خرد و بمقتضای امکانات و با حصول شرائط و با در نظر گرفتن نیروهای موجود و توجه به موانع مخالف باشد . قیام اگر روی احساسات تنها و بدون در نظر گرفتن مقتضیات و شرائط و موانع باشد : نه تنها نتیجه منظور و موفقیت‌آمیز حاصل نخواهد شد ، بلکه ممکن است ابتلاءات بسیاری ببار آورد .

و موضوع مهم‌تر دیگر آنکه : هدف و مقصود در هر قیامی میباید صدر صد مشخص باشد ، اگر قیام دینی آلوده باغراض مادی از تحصیل مال و عنوان و جاه و اسم ، و یا روی هدفهای سیاسی و برنامه‌های مخصوص و افکار شخصی شد : در نتیجه بضرر دین و حقیقت تمام شده ، و موجب ضعف اسلام و انحراف مسلمین خواهد بود .

در قیام دینی گذشته از مراحل مقدماتی که باید منظور باشد : هدفهای شخصی

و غرضهای خصوصی و خصوصیت افراد و مراتب و مقامات میباید ملغی بوده ، و اسم و عنوانی در میان نباشد .

در قیام دینی کسی میتواند رهبری کند که : هیچگونه خودبینی و خودخواهی و خودپسندی و دعوت بخود نداشته ، و در میان دیگران با خود فرقی قائل نشود .

حضرت امیرالمؤمنین (ع) رهبر دینی حقیقی بود ، و در پوشاش و خوراک و نشست و برخاست و جنگ و مسافرت و جهاد و بطور کلی در تمام مراحل مجاهدات ، نه تنها مانند سائر افراد مسلمین بلکه پیشوای جلوتر از دیگران بود .

و با اینکه شرائط و امکانات و مقتضیات مادّی نیز وفق داده ، و با تحقّق مقام حکومت ظاهری : قدرت مادّی را در مقام روحانی و رهبری دینی خود مداخله و مخلوط نمیکرد .

آری امیرالمؤمنین (ع) رهبر دینی و پیشوای روحانی بود ، نه حاکم و سلطان و امیر ، و برنامه او تنها دین و حقیقت بود ، نه توسعه ملک و نفوذ و تحصیل قدرت و سلطنت . آنحضرت پیوسته دعوت بحقّ و خدا میکرد و اسمی از خود نمیبرد . او بظاهر سلطان حجاز و عراق و یمن و مصر و ایران بود ، ولی کوچکترین توجه بجهات مادّی این مملکت وسیع و حکومت توانا نداشت .

مسلمانها اگر یک فردی چنین پیدا نکردند ، نباید مأیوس شده ، و از تعلیم و تربیت و تهذیب و مجاهدت و تبلیغ و مبارزت دست کشیده ، و خود را از مراحل علمی و تربیتی کنار زده ، و در مقابل قدرتهای مخالف و نیروهای خارجی و حکومتهای غیر مسلمان ، سرافکنده و خوار و مغلوب و اسیر و محکوم کنند .

پس این مسائل نباید بهمدیگر مخلوط و مشتبه گردد :

قیام باید با شرائط و امکانات وفق بدهد .

رهبر دینی باید تمام شرائط خلوص نیت را داشته باشد .

هدف در قیام صد در صد باید دینی و خالص باشد .

مسلمانها همیشه باید در تعلیم و تربیت افراد بکوشند .

مسلمانها نباید خود را مغلوب و محکوم بهبینند .

مسلمانها پیوسته باید در مقابل نیروهای دشمن مجہز باشند .

و أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ^۱ - آماده کنید برای آنان آنچه میتوانید از نیرو و اسلحه و وسائل تا دشمنان خدا و خودتانرا در مقابل عظمت و قدرت خود بزرگ و ترس و بدارید .

در روضه کافی (ص ۲۶۴) از علی بن الحسین (ع) نقل میکند : سوگند به پروردگار متعال ، کسی پیش از خروج قائم (ع) خارج نمیشود مگر آنکه مثل او چون پرندهای باشد که پیش از کامل شدن بالهای او از لانه بیرون آمده و پرواز کند ، و در اینصورت آلت بازیچه اطفال خواهد شد .

باز از حضرت صادق (ع) نقل میکند : ای سدیر ملازم خانه خود باش ، و ساكت باش در همه آیام و لیالی ، و چون آگاه شدی که سفیانی ظهرور کرد : هرچه زودتر بسوی ما حرکت کن ، اگرچه با پای پیاده باشد .

باز از حضرت صادق (ع) نقل میکند (ص ۲۹۵) هر بیرقیکه پیش از قیام قائم برافراشته شود : صاحب آن طاغوت (از طغیان و تجاز از حق است) است ، و بر غیر خدا دعوت میکند .

البته منظور از این قیامها : دعوت بنفس در سایه بیرق دینی است ، یعنی پیش از قیام قائم شخصیکه اهلیت رهبری داشته ، و دارنده شرائط کامل پیشوایی دینی باشد ، نخواهد بود ، و نباید مسلمین صد درصد خود را تسلیم او نموده ، و عقد بیعت برای او بسته و از هر جهت تابع و پیرو او باشند .

و ضمناً فهمیده شد که : نفی قیام مستلزم نهی از مراتب دیگر از طرفداری حق نیست ، زیرا ترویج دین و امر بمعروف و نهی از منکر و تعلیم و تعلم مسائل دینی و تربیت و تجهیزات دفاعی و تحکیم مبانی اسلامی و نیرومند ساختن مسلمین برای همیشه واجب و لازم است .

و نیز باید متوجه شد که : حفظ حریم آیین مقدس اسلام ، و دفاع از احکام و قوانین و مقررات آن برای هر فردی از افراد مسلمان ، در حدود استطاعت و قدرت و نیروی علمی و عملی و معنوی و مادی و بمقتضای شرائط شرعی و عقلی واجب و لازم است .

و حداقل دفاع آنستکه : هر کسی (چون در محیط مخالف و فاسدی قرار گرفت) خود را و عائله‌ای را که سرپرستی و ولایت بر آنها دارد : از جهت علمی مجہز کند ، با کمال دقّت و مراقبت در مقابل فرمانهای الهی مطیع و فرمانبردار و عامل باشند ، و تا حدودیکه امکانات اجازه میدهد در تبلیغ احکام الهی و امر بمعروف و نهی از منکر و مبارزه با فساد و انحرافات دینی و اخلاقی و مجاهدات علمی و عملی با مخالفین حقایق کوشانند .

و مخصوصاً در این قسمت ، افراد دانشمند و علمای قوم ، وظیفه سنگینی دارند ، و شب و روز شایسته نیست که کوچکترین مسامحه و تنبلی و سستی در انجام

وظائف خود روا بدارند ، و از تنویر افکار و تبلیغ حقائق و نشر معارف الهی متوقف باشند . چنانکه رسول اکرم فرمود : اذا ظهرت البداع فلِلعالم أَن يُظْهِر عَلَمَه ، وَ إِلَّا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ .

و ما برای تنبه افراد مسلمین و توجّه بنقاط ضعف و انحرافات و لغزشها یکه در میان آنان رائج شده و اعمال برخلاف و امور نامشروع و عادات ناپسندیدهایکه در محیط جامعه مسلمین جریان پیدا کرده است ، حدیث مفصلی را ترجمه میکنیم : تا متوجه باشند که : فرسنگها از مراحل اسلام و حقیقت و قرآن و خدا و پیغمبر و سنت رسول اکرم (ص) و روش حضرات ائمه معصومین (ع) دور هستند . و بفهمند که : امروز وظیفه هر فردی از مسلمین رفع این نقاط ضعف و برطرف کردن این انحرافات و اعمال برخلاف اسلام است .

البته اصلاح حقیقی جامعه از اصلاح افراد باید شروع شود ، و ملت و اجتماعیکه افراد صالح حقیقی نداشته ، و روی احساسات یا تبلیغات و تظاهرات یا زور و فشار یا سیاست و صلاح‌بینی ظاهري ، نقشه دینی گرفته است : پاینده و ثابت و نتیجه‌بخش نخواهد بود .

مسلمین باید بکوشند و مانند صدر اسلام افراد با حقیقت و مسلمانهای پرهیزکار تربیت کنند ، تا بتوانند نیروی از دست رفته اسلامی را تجدید نمایند .

امروز که فساد و بیدینی و مادیگری و شهوترانی از شرق و غرب جهان دامنگیر افراد انسانی و آدمها شده است : وظیفه هر فرد متدین و مسلمانی است که شب و روز در تربیت و تعلیم دینی خود و افراد خانواده و سپس خویشاوندان و نزدیکان خود بکوشد .

امروز میباید مساجد مراکز تعلیم و تربیت علمی و عملی گردد ، مجالس جشن و سرور دینی و نمازهای جماعت و اجتماعات سوگواری و عزاء توأم با تبلیغات دینی و تعلیمات عملی باشد .

مسجد برای انجام عبادت و بندگی بناء میشود ، ولی توجه دادن بوظائف بندگی و تنویر افکار و تبلیغ مسائل دینی و حقائق اسلامی هم باید در همان مساجد و پیش از شروع بعبادت عملی بشود . کسانیکه مساجد را فقط برای نماز اشغال میکنند : از مراحل حقیقت بسیار دور هستند .

امروز وظیفه هر فرد متدين با حقیقتی است که : در راه هدایت افکار افراد جاہل و غافل و بی اطلاع ، و در راه خدمت و دستگیری از جوانان پاکسیرت که در محیطهای فساد و بدبوختی غوطه ورند ، از بذل هرگونه نیروی مادی و معنوی دریغ نداشته ، و با کمال حرارت و خلوص نیت صرف مساعی کند .

امروز باید از روحانیین با حقیقت که علم و تقوی را توأم دارند ، و مصدق روایت شریف (صائناً لِنَفْسِهِ و مُخالِفًا لِهَوَاهُ و مُطِيقًا لِأَمْرِ مُولَاه) هستند ، صدر صد پیروی کنند .

و در مقابل : از علمای دنیاپرست و ریاکار و متظاهر و بی تقوی تا میتوانند دوری و پرهیز نمایند .

نقاط ضعف افراد مسلمان

در روضه کافی (ص ۳۷) از حضرت صادق (ع) نقل میکند که : آگاه باشید چون کسی با کمال استقامت و برداری و تحمل ناراحتیها و ناملائمات در انتظار

ظهور امر ما باشد : در روز قیامت در زمرة ما اهل بیت محشور خواهد شد .
 زمانیکه دیدی که حق و اهل حق از میان رفته‌اند .
 و چون دیدی که ستم و ظلم شهرها را فراگرفته است .
 و چون دیدی که قرآن آسمانی کهنه شده و چیزهاییکه در آن نیست باو بسته شده و موافق هویهای خود توجیه میکنند .
 و چون دیدی که دین دگرگون شود چنانکه آب متغیر گردد .
 و دیدی که اهل باطل برتری بر اهل حق پیدا کردند .
 و دیدی که شر و منکر جریان داشته و کسی از آن نهی ننموده و بلکه صاحب آن معذور شمرده شد .
 و چون دیدی که فسق و فجور ظاهر گشت .
 و دیدی که مردها بمردها و زنها بزنها اکتفاء نمودند .
 و دیدی که شخص متدين ساكت شده و سخن او مسموع نشد .
 و دیدی که آدم فاسق دروغ میگوید و کسی رد نکند .
 و دیدی که آدم کوچک بزرگانرا حقیر بشمارد .
 و دیدی که صله بارحام قطع گردید .
 و دیدی که کسی را چون باعمال فسق و فجور توصیف کردند خنده کرده و ناراحت نباشد .
 و دیدی که پسر را ببخشند آنچه بزنها می‌بخشند .
 و دیدی که زنها با زنها زناشویی کنند .
 و دیدی که ساختمان (و یا ثناگویی) رواج یافت .

و دیدی که مرد مال خود را در اطاعت غیر خدا خرج میکند و کسی او را نهی و ممانعت نمی‌نماید.

و دیدی که چون کوشش و مجاهدات مؤمن در راه خیر دیده شد از آنها بخداوند پناه و استعاذه کنند.

و دیدی که همسایه را آزار برسانند و کسی منع نکند.

و دیدی که آدم غیر متدين فرحناك و مسرور است از شدت ابتلاء افراد مؤمن و از کثرت و شیوع فساد در روی زمین.

و دیدی که آشکارا شرب خمر میکنند و مردمیکه ترسی از خدا ندارند در اطراف مسکرات جمع میشوند.

و دیدی که افراد امرکننده بمعروف خوار گردند.

و دیدی که شخص فاسق نسبت با موريکه خدا راضی نیست توانا است.

و دیدی که مردمان علاقه‌مند بآیات و روایات و آنانکه باین افراد علاقه دارند کوچک شمرده شوند.

و دیدی که راههای خیر بریده شده و راههای فساد صاف است.

و دیدی که خانه خدا تعطیل گشته و امر میکنند بترک آن.

و دیدی که مرد سخن گوید و عمل نکند.

و دیدی که مردها خود را برای مردها و زنها برای زنها آرایش و درست کرده و جلوه میدهند.

و دیدی که معیشت مرد از عمل نامشروع انحرافی و همچنین معاش زن از طریق نامشروع جنسی تأمین شود.

و دیدی که زنها مانند مردها مجالس و مجتمع را اشغال کردند .

و دیدی که فرزندان عباس خود را مانند زنها کرده و شانه زده و بدبست و سر و صورت رنگ میزند . و آنانرا برای فحشاء پول میدهند .

و برای اختیار مرد تنازع میشود ، و دیگران غیرت پیدا میکنند .

و آدم ثروتمند عزیزتر از مرد با ایمان میشود .

و رباخواری شایع شده و کسی از آن بدگویی نمیکند .

و زنا نزد زنها وسیله مدح و ثناگردد .

و دیدی که زن با زوج خود در موضوع عمل انحرافی او سازش میکند .

و دیدی که اکثر مردها و بلکه در خانواده‌های محترم زنرا برای اعمال فحشاء مساعدت و یاری میکنند .

و دیدی که مؤمن در میان آنان حقیر و خوار و محزون شد .

و دیدی که بدعتها و فحشاء علنى و آشکار گشت .

و دیدی که مردم بشهادت دروغ عادت کردند .

و دیدی که حلال دینی حرام و حرام اسلامی حلال شد .

و دیدی که دین را با رأی خود وفق داده و کتاب خدا و احکام او تعطیل گشت .

و دیدی که شب را برای پنهانی معاصی انتخاب نکرده ، و روی جرأت بمقام پروردگار همه وقت مرتکب خلاف میشوند .

و دیدی که مؤمن با زبان و دست نمیتواند نهی از منکر نماید و تنها با قلب خود میتواند مخالفت کند .

و دیدی که اموال انبوه مردم در راه غضب خدا صرف میشود .

و دیدی که اولیاء امور افرادیرا که اهل کفر و فسق هستند بخود نزدیک کرده و اهل خیر و صلاح را دور میکنند.

و دیدی که اولیاء امور در دستورهای خود رشوه میگیرند.

و دیدی که امارت از آن کسی است که زیاد بدهد.

و دیدی که با ارحام نکاح میکنند و اکتفاء با آن مینمایند.

و دیدی که مردها را روی اتهام بیاساس و خیال باطل میکشند.

و دیدی که روی مردی اختلاف شده و نفس و مال برای او بذل میشود.

و دیدی که مرد برای زناشویی و تمايل بزن توبیخ میشود.

و دیدی که مرد از کسب زن خود در راه فجور ارتزاق میکند، در حالیکه از جریان او آگاه است و او را تثبیت مینماید.

و دیدی که زن مسلط بر مرد شده و برخلاف رضایت او عمل کرده و باو انفاق میکند.

و دیدی که زن و کنیزشرا برای استفاده مادی بکارگری و داشته و روی قناعت بزندگی مختصری میسازد.

و دیدی که ایمان و اسلام روی تظاهر صورت میگیرد.

و دیدی که آشکارا قماربازی میکنند.

و دیدی که آشکار و بدون مانع عرق فروشی میشود.

و دیدی که زنها برای زناشویی با کفار تمايل دارند.

و دیدی که لهو و هوسرانی شیوع پیدا کرده و کسی نمیتواند منع کرده و یکی دیگری را نهی نمیکند.

و دیدی که افراد شریف را بخاطر حفظ حکومت خوار میکنند.

و دیدی که نزدیکترین اشخاص بوالیان آنهایی باشند که بخاطر بعض و دشمنی ما مورد عنایت واقع میشوند.

و دیدی که دوستان ما در مورد اعراض قرار گرفته و شهادت آنان مورد قبول واقع نمیشود.

و دیدی که سخنهای برخلاف حق و منحرف کننده مورد توجه میشود.

و دیدی که شنیدن و پذیرفتن قرآن برای مردم سخت و دشوار شده و گوش دادن بباطل آسان گردد.

و دیدی که همسایه را از ترس شرّ زبانش گرامی میدارند.

و دیدی که حدود و قصاص تعطیل شده و با هویهای خود عمل میکنند.

و دیدی که مساجد را زینت و آرایش میدهند.

و دیدی که راستگوترین مردم شخص دروغگو و افتراءگو است.

و دیدی که شرّ و سخن‌چینی ظاهر گردید.

و دیدی که ستمنگری شایع شد.

و دیدی که غیبت کردن مطلوب و مليح شمرده شده و بشارت بآن میدهند.

و دیدی که حجّ و جهاد برای غیر خدا انجام میگیرد.

و دیدی که سلطان مؤمنین را در مقابل کفار خوار میکند.

و دیدی که عمران و آبادی برگشته است به ویرانی.

و دیدی که معاش مرد از کم دادن در معامله باشد.

و دیدی که خونریزی در میان مردم بی‌اهمیّت است.

و دیدی که مرد طلب ریاست میکند بخاطر رسیدن بدنسی ، و خود را مشهور میکند بوسیله خباثت زبان تا مردم از او ترس و ملاحظه داشته و در کارها بسوی او برگردند .

و دیدی که نماز را سبک میشمارند .

و دیدی که مرد ثروت زیاد و مال فراوان دارد ولی از آغاز مالداری خود حقوق مالی خود را تأدیه نکرده است .

و دیدی که مرده را از قبر درآورده و آزار داده و کفن او را میفروشند .

و دیدی که هرج و مرج زیاد شده است .

و دیدی که مرد شب مست و صبح مست میشود و اهتمامی ندارد که مردم در چه حالی هستند .

و دیدی که چهارپایان نکاح میشوند .

و دیدی که از چهارپایان بعضی بعضی دیگر را صید کند .

و دیدی که مرد بسوی مسجد و نماز بیرون میرود و چون برگشت بیلباس است .

و دیدی که دلهای مردم سخت شده و چشمهاشان خشک گشته و یاد خدا برای آنها مشکل باشد .

و دیدی که اعمال بد و ناپسند در میان آنان شایع شده و برای آن پیشقدم میشوند .

و دیدی که نماز را برای نشان دادن بمردم میخوانند .

و دیدی که فقیه بخاطر غیر دین و برای طلب ریاست و دنیا طلب علم فقاهت میکند .

و دیدی که مردم با کسی همراه هستند که غالب بر دیگران باشد .

و دیدی که طالب مال حلال در مورد مذمّت و ملامت واقع شده و طالب حرام ستایش و تعظیم گردد .

و دیدی که در حرم خدای متعال و حرم رسول اکرم اعمالی برخلاف رضای آنان بجا آورند و کسی مانع نشده و در میان آنها و اعمال قبیح حائل نگردند .

و دیدی که آلات ساز و آواز در حرمین ظاهر باشد .

و دیدی که چون یکی امر معروف و نهی از منکر کرده و سخن حقی را گفت دیگران او را نصیحت نموده و اظهار میکنند که این تکلیف از تو ساقط است و برخلاف وظیفه تو میباشد .

و دیدی که مردم از همدیگر پیروی کرده و از افراد شریر تبعیّت میکنند .

و دیدی که راه خیر خالی بوده و کسی از آنرا سلوک نمیکند .

و دیدی که میّت را مسخره کرده و کسی برای او ناراحتی پیدا نکند .

و دیدی که در هر سالی بیش از سال گذشته شر و بدعت احداث میشود .

و دیدی که مردم در مجالس پشت سر ثروتمندان جمع میشوند .

و دیدی که نیازمندان را بعنوان مسخره و برای غیر خدا انفاق کنند .

و دیدی که از آیات آسمانی ناگهانی وحشت نکرده و متأثّر نشوند .

و دیدی که مردم مانند بهایم نکاح میکنند و کسی از ترس حرف نمیزند .

و دیدی که در راههای مختلف اموال بسیار مصرف شده و در راه خدا از انفاق مانع میشوند .

و دیدی که مخالفت با پدر و مادر و سبک شمردن آنها ظاهر شده و پدر و مادر

نzd فرزند بدترین افراد باشند و درباره آنها دروغ و افتراء بسته میشود .
و دیدی که زنها بر مملکت سلط و غلبه پیدا کرده و بهر چیزیکه دلخواه و هوی
دارند غلبه میکنند .

و دیدی که فرزند مرد افتراء بپدر بسته و بر ضرر آن و مادر دعا نموده و بمرگ
آنها راضی و مسرور میشود .

و دیدی که چون مردی در شبانه روز عصیانی نکرد ، از شرب خمر و گناه بزرگ و
فحشاء و کم فروشی و غیره ، حالش گرفته و محزون گشته و آنروز را از عمر خود
حساب نکند .

و دیدی که حاکم طعام مردم را احتکار نماید .
و دیدی که اموال فرزندان پیغمبر اکرم (ص) در موارد خلاف و در قمار و
مسکرات مصرف میشود .

و دیدی که مسکرات را بعنوان دواء و تقویت و شفاء از مرض استعمال کرده و
توصیف کنند .

و دیدی که مردم همگی امر معروف و نهی از منکر و تدبّن بدین را ترک کنند .
و دیدی که آثار منافقین بر پا و آثار اهل حق متوقف است .
و دیدی که اذان و نماز را با اجرت انجام میدهند .

و دیدی که مساجد پر شده است از کسانیکه ترسی از خدا ندارند و اجتماع
کرده‌اند برای غیبت و بدگویی از افراد صالح و از توصیف مسکرات سخن گویند .
و دیدی که آدم مست امام نماز شده و او نمی‌فهمد و بخاطر شرب مسکرات از او
عیبی نمی‌گیرند و بلکه او را توصیف کرده و از او ترسیده و از او پرهیز میکنند .

و دیدی که خورنده اموال یتیمان مورد توصیف و تکریم شود .

و دیدی که قاضیان برخلاف **أوامر پروردگار** متعال حکم کنند .

و دیدی که امیران افراد خائن را مورد اعتماد قرار میدهند بخاطر طمع در اموال آنها .

و دیدی که میراث مالی و مقامی را امیران برای **أهل فسوق** و **نفاق** قرار داده و در اثر این عمل اموالی از آنان گرفته و آزادی و اختیار تام آنها میدهند که هرچه خواستند بکنند .

و دیدی که در منابر امر به پرهیزکاری میشود ولی گوینده **بانچه امر** میکند عمل نمیکند .

و دیدی که مردم اوقات نماز را سبک میشمارند .

و دیدی که صدقه را روی وساطت و شفاعت و جلب توجه دیگران میدهند نه برای رضایت پروردگار متعال .

و چون دیدی که تمام اهتمام مردم بخاطر شکمها و فروج آنان بوده و باکی ندارند که از کجا میخورند و چگونه نکاح میکنند .

و دیدی که دنیا باین رقم از مردم اقبال میکند .

و دیدی که نشانههای حق مندرس و کهنه شده است .

چون در این زمان بودی : پرهیز و احتیاط را شعار خود قرار بده ، و از پروردگار متعال نجات و خلاصی از این گرفتاریها را درخواست کن ، و بدان که مردم همه در معرض قدرت و در تحت نفوذ و حکم خدا هستند ، و روی تدبیر و صلاح آنرا مهلت داده و در جزای اعمال سوء آنان تأخیر میشود .

پس پیوسته مراقب خود باش ، و برخلاف روش این افراد عاصی و خطاکار زندگی کن ، تا خداوند متعال تو را در زمرة آنان بحساب نیاورد ، و اگر قهرآگرفتاری و ابتلائی تو را رسید موجب رحمت و مغفرت خواهد شد .
و متوجه باش که خداوند عزیز و توana از جزاء دادن بمقدم عاجز و غافل نبوده و نخواهد بود ، و هرگز جزای اعمال حسنی نیکوکارانرا ضایع نخواهد کرد .

خاتمه کتاب

این حدیث شریف در هزار و دویست و پنجاه سال پیش از زبان معجزآسا و صادق حضرت امام صادق (ع) ظاهر شده ، و در هزار و صد سال پیش مرحوم کلینی در روضه کافی از مشایخ خود آنرا ضبط و نقل کرده است ، و جمله‌هایی در این حدیث شریف هست که هیچگونه با حدس و فراست نمیشود پیش‌بینی کرد .
و آنچه امروز بدرد ما میخورد : جملات آخر حدیث شریف است که فرمود : طوری کنید که در زمرة مردم آنzman قرار نگیرید ، تا در مورد غضب و عذاب الهی واقع نشوید .

آری یکی از موجبات لغش و انحراف اکثر مردم اینستکه : از اکثریت پیروی کرده ، و همیشه در روش و سلوک خودشان توجه باعمال و عادات و اخلاق و آداب و رسوم خلق زمان داشته ، و آنرا برهان قاطع و دلیل محکم برای خود تصور میکنند ، در صورتیکه چنین نیست ، و اینمعنی روش افراد جاہل و هوی‌پرست و لجام‌گسیخته است .

رواياتی وارد است که مردم سه دسته هستند : اول افرادیکه روی معرفت و علم

و بینایی روحی وظائف خود و تکالیف الهی و حقایق را تشخیص داده ، و با بصیرت تمام عمل ، و پیوسته بسوی حق سلوک میکنند ، اینها انسان کامل هستند .

دوم افرادیکه در راه یادگرفتن علم و فراگرفتن معرفت بوده ، و پیوسته برای رسیدن به مقام بینایی و بصیرت کوشش میکنند ، و آنان متعلمین هستند و در راه سعادت میباشند .

سوم افرادی هستند که نه عالم و نه متعلمند ، بلکه آدمهای فرومایه و پست و نادان که نه خود میدانند و نه در راه دانایی هستند و نه از آدم دانا پیروی میکنند ، اینان چون چهارپایانی هستند که بیشبان بوده ، و هیچگونه برنامه و نظم و هدفی در زندگی آنان نباشد ، و باصطلاح حدیث آنانرا (هَمَّجَ رَعَاعَ) گویند که بسوی هر آوازی حرکت کرده و بهر بادی اینطرف و آنطرف میل میکنند .

و در هر زمان اکثریت مردم را این قسم از افراد تشکیل داده ، و چون برنامه مشخصی ندارند : از هر آدم خطرناک و گمراهی پیروی میکنند ، و بهر رنگ و نقشی درآیند ، و بهر دعوت کنندهای پاسخ مثبت گویند ، و زیر بیرق هر مدعی منحرف و هوی پرستی میروند ، و با هر جمعیت لجامگسیخته همآواز و همساز میشوند ، و کمترین توجه و علاقهای بحقیقت و عدالت ندارند .

پس اکثریت مردم از این دسته تشکیل پیدا کرده ، و آنانکه از این دسته پیروی نموده و از رسوم و عادات و روش آنان تقليد کرده و خلق آنانرا میگیرند : در حقیقت جزو همان دسته هستند .

در این زمان اکثر این صفات و اعمال ناپسند و کردارهای زشت که در حدیث شریف گذشته تذکر داده شد ، در این دسته از مردم جمع است .

و موضوع دیگریکه میباید تذکر داد اینستکه : از دستورهای لازم برای متدينین و مؤمنین انتظار فرج و انتظار ظهور قائم آل محمد (ع) است . و حقیقت انتظار مهیا شدن و خود را آماده کردن و موانع را برطرف نمودن است ، تا بتوانند توفیق درک فیوضات پیدا کند .

در غیبت نعمانی (ص ۱۰۸) از حضرت صادق (ع) نقل میکند که : مَن سَرَّهُ أَن يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلِيَتَنْتَظِرْ وَلِيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحَاسِنَ الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ ، فَإِنْ ماتَ وَقَامَ الْقَائِمُ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ أَدْرَكَهُ ، فَجَدُّوا وَانتَظَرُوا ، هُنَيئًا لَكُمْ أَيْتُهَا الْعِصَابَةُ الْمَرْحُومَةُ .

فرمود : هرکه علاقهمند و مسورو گردد برای اینکه از اصحاب قائم (ع) باشد ، پس منظر باشد و پرهیزکاری را پیشه خود سازد و با محاسن اخلاق متصف شود ، و در آنحال منظر ظهور و درک فیض گردد ، و هرگاه پیش از درک زمان ظهور فوت کرد : اجر او مانند اجر کسی خواهد بود که آنحضرت را درک نموده است ، پس کوشش و سعی داشته و منتظر فرج باشید ، گوارا باد شما را این عمل بزرگ و عبادت ، ای گروه رستگاران .

در اینجا سخن خود را خاتمه داده ، و از پروردگار مهربان خواستاریم که ما را در زمرة منتظرين و دوستان حضرت بقیة الله و خلیفة الله صاحب العصر (ع) قرار بدهد ، بمنه وجوده و لطفه و فضله ، و صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

کتابهایی که ما از آنها نقل کرده‌ایم

اخبار اصبهان طبع لیدن ۱۹۳۱ - م

اختیار الرجال للكشی طبع دانشگاه مشهد

اسعاف الراغبين للصیان المطبوع فی حاشیة المغارق

بحار الأنوار للمجلسى المجلد السابع و الثالث عشر طبع تبریز

البيان و التعريف للسید ابراهیم الحنفی النقیب طبع حلب ۱۳۲۹ - ه

البيان للگنجوی الشافعی طبع تبریز ۱۳۲۴ - ه

تاریخ قم لحسن بن محمد بن حسن القمی طبع ایران ۱۳۵۳ ه

تهذیب تاریخ ابن عساکر طبع دمشق ۱۳۲۹ ه

ذخائر العقبی لاحمد الطبری الشافعی طبع مصر ۱۳۵۶ - ه

روضۃ الكافی للكلینی طبع طهران ۱۳۷۷ - ه

سنن ابن ماجه طبع مصر ۱۳۴۹ - ه

سنن أبي داود طبع کراچی ۱۳۶۹ و دھلی ۱۲۸۳ - ه

سنن الترمذی (الجامع له) طبع کراچی فی ۶۶۵ صفحه

سنن النسائی طبع مصر ۱۳۴۸ - ه

سیر الأعلام للذهبی طبع قاهره ۱۹۵۶ - ه

صحیح البخاری طبع مصر ۱۳۱۳ - ه

صحیح مسلم طبع اسلامبول ۱۳۳۲ - ه

الطبقات الکبری لابن سعد طبع بیروت ۱۳۷۷ - ه

غیبت النعمانی طبع طهران ۱۳۱۷ - ه

- غیبت الطوسي طبع تبریز ۱۳۲۳ - ه
- الفائق للزمخشري طبع قاهره ۱۳۶۴ - ه
- فتح البلدان للبلاذري طبع مصر ۱۳۵۰ - ه
- كمال الدين للصدوق طبع طهران
- الكنى للبخاري طبع حیدرآباد ۱۳۳۶ - ه
- الكنى للدولابي طبع حیدرآباد ۱۳۲۲ - ه
- مختصر التذکره للقرطبي عن الشعراوي طبع مصر ۱۳۱۰ - ه
- مسند احمد طبع مصر ۱۳۱۳ - ه
- مستدرک الحاکم النیسابوری طبع حیدرآباد ۱۳۳۵ - ه
- مشارق الأنوار للشيخ العدوی الحمزاوي مصر ۱۳۵۶ - ه
- الیواقیت و الجواهر طبع مصر ۱۳۵۱ - ه

فهرست کتاب پیشگوییها

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۸	حضرت مهدی (ع)
۱۱	پیشگوئی
۱۳	امراء و ظلم
۱۶	فتنه‌ها و ابتلاءات
۲۲	دین و حفظ آن
۲۸	اوج ظلم و مادیگری
۳۲	هرج و کشتار
۳۵	وظیفه چیست
۴۲	رفع احکام اسلام
۴۲	ساعت و ظلم
۴۶	ساعت و رفع فضائل
۴۷	ساعت و رفع برکت و علم
۵۲	ساعت و مقالله با ترک شرق
۵۴	یاجوج و ماجوج
۵۸	ساعت و مشرق زمین
۶۰	ساعت و ده علامت

صفحه	عنوان
۶۳	ساعت و دجال
۶۸	ساعت و یهود
۷۲	اخبار در شهر قم
۷۴	ساعت و سرزمین عرب
۷۹	یمن و شام
۸۱	قیام سفیانی
۸۴	بیرقهای سیاه خراسان
۸۵	صیحه و کسوف
۸۸	قتل نفس زکیه
۸۸	خیانت و روبيضه
۹۰	علم و امانت رفع میشود
۹۲	کم شدن علماء
۹۶	عبادات مردم
۱۰۰	پول حلال و ربا
۱۰۲	تمایلات و خودآرایی
۱۰۷	عصیان مردم و جفا
۱۰۹	طالقان و مؤمنین
۱۱۰	جوانان بی حقیقت
۱۱۲	نهضت و قیام دینی

صفحه	عنوان
۱۱۷	نقاط ضعف مسلمین
۱۲۷	خاتمه کتاب
۱۲۷	اکثریت مردم
۱۲۹	انتظار یعنی چه